

DECEMBRIE 1937

ANUL XLIX

Nr. 12

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIA:

SUMARUL :

<i>Studii :</i>	
Conducte de presiune din lemn	An. Mălăescu
<i>Referate — Comentarii :</i>	
Lemnul și pădurea la expoziția internațională din Paris	C. Ivanovici
Pădurile statului	H. Manoic
Date noi asupra rolului hidrologic al pădurii	At. Haralamb
<i>Problemele zilei :</i>	
Raportul susținut	
Raportul susținut	V. N. Stînghe
Raportul susținut ca problemă de amenajament și de politică forestieră	I. C. Demătrescu
Fabricile de cherestea și instalațiile de transport văzute prin prisma raportului susținut	I. Lungu
Raportul susținut	I. Popescu-Zeletin
Raportul susținut	I. Rătan
O pădure cu raport susținut	P. Păll
<i>Insemnări :</i>	
Arbori rari pe Bărăgan	C. Călinescu
Prăbușirea unei paserale	D. Drămbă
Pe unde a trecut ursul	At. Har.
<i>Cronica :</i>	
100 ani de la moartea lui Hartig	I. Popescu-Zeletin
Pădurea și casele de economie	N. N. Tănăsescu
O vizită la Ministerul de agricultură și păduri din Roma	N. Nedelcovici
Știrea cotidiană și problemele forestiere în cursul lunilor Octombrie și Noiembrie	Cezar Cristea
Adresa forestierilor bulgari către Societatea Progresul Silvic	*
<i>Mercuriale :</i>	
Cronica lemnului	V. C. Filip
C. I. B., E. T. C., E. B. C.	*

Recenzii — Revista Revistelor — Informațiuni

SOMMAIRE :

<i>Études :</i>	
Les conduites de pression en bois	An. Mălăescu
<i>Rapports et commentaires :</i>	
Le bois et la forêt à l'Exposition internationale de Paris	C. Ivanovici
Les forêts domaniales	H. Manoic
Données nouvelles sur le rôle hydrologique de la forêt	At. Haralamb
<i>Problèmes à l'ordre du jour :</i>	
Le rapport soutenu	
<i>Chronique — Mercuriales — Les livres —</i>	
<i>Revue des Revues — Informations — Né-</i>	
<i>crologie — Société «Progresul Silvic» —</i>	
<i>Publications.</i>	

INHALT :

<i>Abhandlungen :</i>	
Hochdruckleitungen aus Holz	An. Mălăescu
<i>Mitteilungen :</i>	
Das Holz und der Wald an der Internationalen Ausstellung in Paris	C. Ivanovici
Die Staatswälder	H. Manoic
Neues über die wasserwirtschaftliche Bedeutung des Waldes	At. Haralamb
<i>Tagesfragen :</i>	
Ueber die strenge Nachhaltigkeit	
<i>Chronik — Bücherschau — Die Zeitschrift-</i>	
<i>tenschau — Nachrichten — Verein «Progres-</i>	
<i>silvic» — Nachruf.</i>	

Cițeu At. Harulamb

*Urmă de urs, găsită la 25 Sept. a. c. în pădurea statului Giurca (jud. Buzău).
25 cm. lungime și 14 cm. lățime.*

*La trace de la patte d'un ours, trouvée au 25 Septembre 1937 dans la forêt Giurca
depp. Buzău (Carpates Méridionales). 25 cm. longueur et 14 cm. de largeur.*

*Bärenspur, aufgefunden am 25 September 1937 im Walde Giurca-Buzău
(Südkarpaten). 25 cm Länge und 14 cm Breite.*

Clipeu 8. Paçovschi

Făzămîjă pe cuib.
Faisane sur son nid.
Fasanenhahn auf dem nest.

S T U D I I

CONDUCTE DE PRESIUNE DIN LEMN

de ANDREI MALĂESCU

Ing. șef silvic

Ca urmare la interesanta comunicare a D-lui ing. șef silvic Vasile Magdaș din Nr. 3 al Revistei Pădurilor din anul curent. asupra conductei hidraulice din lemn de pe Valea „Bistra Mărului”, îmi permit să completez această comunicare, cu normele tehnice. după cari se construiesc aceste conducte, după tratatul d-lui Ing. Dr. Armin Schoklitsch: „Der Wasserbau”. 1930, Vol. II.

Rezultatele favorabile obținute în America cu conductele forțate din lemn au încurajat și pe europeni ca să încerce întrebuințarea lor.

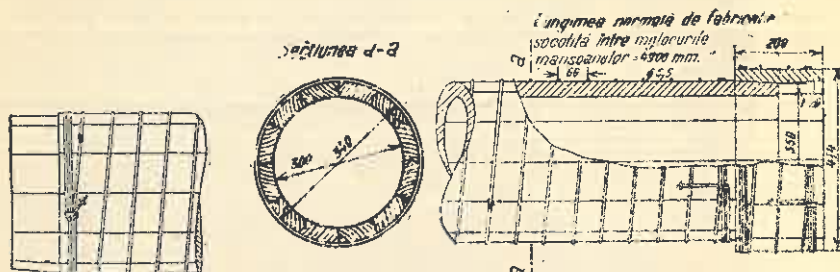
În Europa aceste conducte s'au înmulțit îndeosebi în anii de după războiu, parte din cauza lipsei fierului, parte pentru motivul că primele putându-se construi la fața locului e mult mai ușor să transporte nemontat materialul din cari se construiesc conductele, decât o conductă gata, mai ales atunci când este vorba de conducte cu diametre mari.

Prin urmare conductele forțate din lemn sunt de preferat celor din fier sau din beton armat, acolo unde fierul sau materialele necesare betonului armat sunt greu de achiziționat și unde transportul acestora din urmă, fie că este imposibil, fie că este foarte costisitor.

Conductele forțate din lemn se construiesc asemănător vaselor din doage, cari se strâng în cercuri de fier.

Fână la 600 m/m diametru, aceste conducte din lemn se construiesc în fabrică sau atelier în lungimi de 4—5 m. cu manșoane

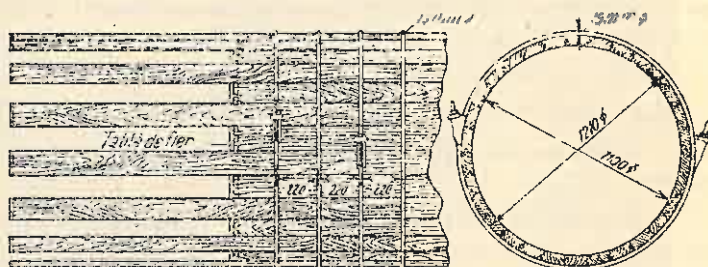
de îmbinare, înfășurarea scândurilor (doagelor) cu fierul rotund sau lat făcându-se mecanic, cu ajutorul unor mașini (vezi fig. 1).

Conductă forțată din lemn cu inelele de fier înfășurate cu mașina lui Schoklitsch - Der Wasserbau-I.

Fig. 1

Dela 600 m/m diametru în sus conductele în chestiune se construiesc continue, la fața locului, cu ajutorul unor șabloane interioare și exterioare, prevăzându-le cu inelele necesare pentru preluarea tensiunii datorită presiunii apei. (vezi fig. 2 și 3).

Conductă forțată din lemn continuă (după Schoklitsch - Der Wasserbau-I)

Fig. 2

Se întrebuițează scânduri (doage) de aceeași lățime, uscate (putând avea 10—15% din greutatea lor apă) și lipsite de noduri, iar în cazul unei presiuni a apei, mai mare decât 2 atm., inelele anuale ale scândurilor trebuie să fie paralele cu suprafața interioară a conductei.

Grosimea scândurilor variază dela 25 m/m în sus.

Secțiunea transversală a lor este aceea a unei părți dintr'un inel circular.

La conductele continue rosturile de îmbinare a scândurilor la singuratecele rânduri alternează între ele la o distanță de cel puțin

60 cm. Etanșeitatea acestor rosturi se realizează cu ajutorul unei plăci de fier de 3 m/m grosime, care intră 20 m/m în capul fiecărei scânduri. (vezi fig. 2 și 3).

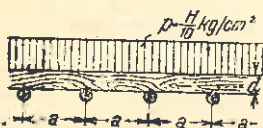
Strângerea doagelor cu cercuri din fier rotund sau lat se face cu ajutorul unor șuruburi speciale (vezi fig. 2)

Dimensionarea scândurilor (doagelor) se face, după *F. Schmitt*,¹⁾ considerându-se ca grinzi rezimate pe mai mult decât 5 reazime (reazimele fiind formate din cercurile de fier).

Fig. 3. (După Schoklitsch : Der Wasserbau).

Dacă însemnăm cu H metri înălțimea maximă a coloanei de apă, atunci sarcina uniform repartizată va fi de :

Solicitarea pereților unei conducte forțate din lemn. (după Schoklitsch -Der Wasserbau-) Fig. 4

$$p = \frac{H}{10} \text{ kg/cm}^2 \text{ (vezi fig. 4).}$$

Momentul maxim încovoietor pentru o lățime de scândură (grindă) de 1 cm va fi (conform fig. 4) :

$$M = 0.106 p \cdot a^2 = S \frac{d^2}{6}$$

în care S este rezistența admisibilă a lemnului²⁾.

Din această ecuație se scoate valoarea în cm pentru grosimea doagelor de :

$$d = 0,636 a \sqrt{\frac{p}{S}} = 0,201 a \sqrt{\frac{H \text{ (metri)}}{S}}$$

Ex. În cazul conductei de pe Valea „Bistra Mărului” presiunea maximă a apei din conductă este de 3,5 atm, deci $H = 35$ m., iar distanța dintre inelele de fier $a = 5$ cm.: $S = 60 \text{ kg/cm}^2$.

1) Schoklitsch Armin: Der Wasserbau. vol. II. pag. 819—1930.

2) Vezi Hütte vol. I. din 1931 pag. 630.

Aplicând formula de mai sus ajungem la grosimea doagei de:

$$d = 0,201 \times 5 \sqrt{\frac{35}{60}} = 0,76 \text{ cm}$$

iar pentru $a = 25 \text{ cm}$ avem: $d = 0,201 \times 0,76 = 3,82 \text{ cm}$.

În realitate se adoptă grosimi mai mari, avându-se în vedere posibilitatea deteriorării doagelor cu inelele de fier, precum și posibilitatea atacurilor de ciuperci.

Rostul inelelor de fier este să preia solicitarea inițială, care este necesară pentru a comprima între ele, suprafețele de contact ale doagelor, apoi să preia presiunea interioară a apei și presiunea doagelor care se datorește țâșniturilor de apă prin doage, după complectă îmbinare a lor.

După normele suedeze, pentru împiedicarea acestor țâșnituri de apă prin pereții doagelor se necesită o presiune de $q = 10 \text{ kg/cm}^2$, iar după normele germane $q = 14 \text{ kg/cm}^2$, presiune cu care se tinde a se comprima țesutul doagelor la volumul lor în stare uscată (neîmbibată).

Păstrând notațiunile din fig. 4 și însemnând cu f suprafața secțiunii unui inel de fier, vom avea :

pentru presiunea interioară a apei, expresiunea :

$$\frac{r}{2} \cdot \frac{H}{10} \cdot a$$

Pentru presiunea datorită țâșniturilor prin pereții doagelor .
d. a. q.

Iar tensiunea inițială o însemnăm cu c , care nu poate fi exprimată prin cifre, deaceia se neglijează.

În felul acesta obținem :

$$\frac{p}{F} = \sigma, \text{ unde } p = adq + \frac{aD H}{20} + C, \text{ apoi}$$

$$F = \frac{1}{\sigma} \left(adq + \frac{aD H}{20} + C \right),$$

$$\sigma = 800 \text{ kg/cm}^2$$

În cazul conductei de pe Valea „Bistra Mărului” avem pentru

$$a = 25 \text{ cm.}$$

$$d = 5 \text{ cm.}$$

$$q = 14 \text{ kg/cm}^2$$

verse diametre se pot întrebuița până la următoarele presiuni interioare :

Diametrul intern al conductei	Presiunea internă
5,0 și mai mult	40 m Coloană de apă.
3,0	45 " " " "
2,0	85 " " " "
1,5	110 " " " "
1,0	140 " " " "
0,75	155 " " " "
0,5	175 " " " "
mai mic ca 0,5	200 " " " "

Acolo unde conductele forțate din lemn au o înclinare mare suspendarea lor se face cu ajutorul punctelor fixe construite din beton ca și la conductele de fier (vezi fig. 7).

Fig. 7. Racordarea conductelor forțate din lemn în curbe prin piese speciale de fier betonate. — Punct fix.

(După Schoklitsch: Der Wasserbau).

Durata conductelor forțate din lemn, în ipoteza că s'ar găsi în permanență sub presiune internă și că în nici un punct din interiorul lor nu s'ar întâmpla aglomerări de aer, variază între 20 și 50 ani.

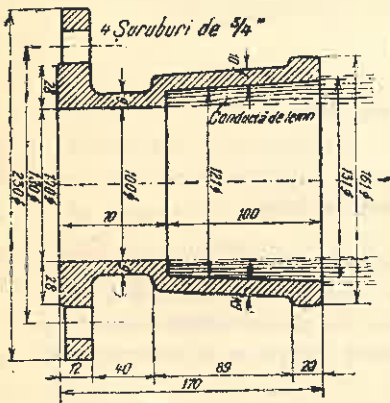
Experiența a dovedit că apa este cel mai bun mijloc de conservare a lor, dacă pereții sunt în permanență complet îmbibați. În acest scop se preferă pereți mai subțiri pentru doage.

Construcția conductelor forțate din lemn este foarte ușoară și nu reclamă de cât cel mult 2 conducători specialiști, cari îndreaptă scândurile și le montează, restul echipei putând fi formată din lucrători de rând.

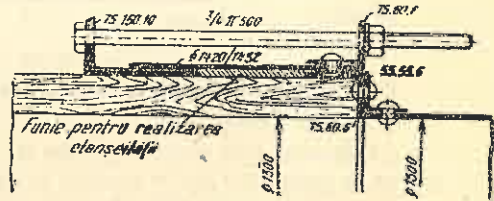
După Schoklitsch o echipă de 18 oameni, lucrând la

o conductă continuă cu diametrul intern de 770 m/m, a construit 45 m. l. de conductă într'o zi de lucru.

Revenind, acum, la conducta forțată de pe Valea „Bistra Mărului” ținem să observăm, că necunoscând cheltuielile de investiție avute cu această conductă, nu putem face un calcul comparativ, din care să rezulte motivele pentru cari Uzinele Ferdinand cari aveau fierul în imediată apropiere la dispoziție și în condițiuni cât se poate de favorabile, au preferat totuși o conductă din lemn cu caracter provizoriu, atunci când foarte ușor puteau realiza chiar la fața locului o conductă de fier cu caracter permanent.

Trecerea dela o conductă forțată din lemn, la una de fier cu manșon (după Schoklitsch - Der Wasserbau-I. Fig. 8.

Trecerea dela o conductă forțată din lemn, la una de fier (după Schoklitsch - Der Wasserbau-I. Fig. 9

Deasemenea nu cunoaștem motivele cari au determinat Uzinele Ferdinand ca să nu realizeze proiectul inițial întocmit la 1909 de fosta Societate „St. E. G.”, antecesoara Societății „Reșița”, proiect pe care l'am studiat și din care rezultă, că atunci s'a preconizat captarea apei râului Bistra Mărului la confluența pâraelor Șucu și Bistra, la 11,1 km în amonte de locul actual al uzinei, când s'ar fi putut realiza o cădere de 192,40 m. și o putere de 7870 CP.

În loc de conductă forțată, a fost studiat un canal betonat și acoperit, care pe o lungime de 5,73 km (54%) era proiectat în tuneluri.

Captându-se apa numai la 5,3 km în amonte de uzină s'a realizat o cădere de numai 94 m. și o putere de 3000 CP, cu un debit constant de 3 m³/sec.

Singurul motiv plauzibil pentru care nu s'a realizat proiectul inițial susamintit mi se pare teama Uzinelor Ferdinand de a nu putea ajunge la un acord cu particularii, având în vedere, că jumătatea superioară a canalului, respectiv a conductei forțate, ar fi traversat aproape numai terenuri particulare.

Prin nerealizarea proiectului inițial, economia națională suferă o pierdere de 3600 CP efectiv = 2650 kw/ore sau în 300 zile de lucru pe an o pierdere totală de $2650 \times 24 \times 300 = 19.080.000$ kw/ore. Socotind 1 kw/oră numai cu 1 leu însemnează că se pierde 19.080.000 lei anual.

Hochdruckleitungen aus Holz.

Les conduites de pression en bois.

A la suite d'un article paru dans le N-ro 3/937 de cette publication, concernant la description de la conduite en bois, construite, par les Usines «Ferdinand», dans la vallée Bistra-Mărului, l'auteur du présent article expose les principes et les normes de calcul qui ont conduit à l'exécution de cette conduite d'eau.

REFERATE - COMENTARII

LEMNUL ȘI PADUREA LA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN PARIS

de C. IVANOVICI
Inspector General Silvic.

Expoziția internațională din Paris își propune să realizeze bilanțul civilizației întregii omeniri pe anul 1937.

În domeniul artei și tehnicei, ea caută să întrunească frumosul cu utilul, originalitatea și finețea gustului a diferitelor popoare, făcând totodată o școală de un real progres, atât pentru indivizi cât și pentru națiuni, care, concurând la un loc cu tot ce au mai bun și mai artistic, pot să-și dea seama mai bine de progresele realizate de fiecare — și prin schimbul de idei, să dea naștere la noi progrese, ducând civilizația mai departe, în folosul întregii omeniri.

De asemenea, în domeniul agriculturii și comerțului, ea caută să îmbrățișeze toate formele de activitate. Este însă de remarcat, că aproape toate țările care au participat la expoziția internațională dela Paris, au lucrat mai mult din punct de vedere social și politic, căutând totodată a pune în evidență bogățiile naturale în legătură cu arta și frumusețile țării. Din această cauză, chestiunile economice, n'au fost pe primul plan, iar în ce privește interesele agricole și silvice, prea puține țări le-au dat desvoltarea cuvenită.

Pavilioane pur silvice, au avut numai Jugoslavia, Finlanda și Franța. Celelalte țări, România, Argentina, Canada, Suedia, U. R. S. S., Cehoslovacia, etc. au expus lemnul în legătură cu agricultura și alte industrii.

* * *

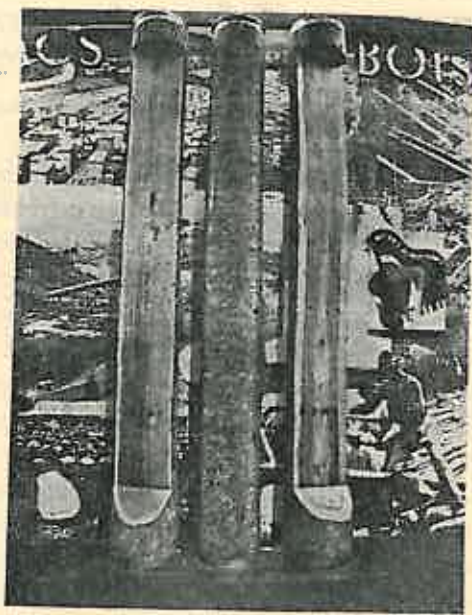
Expoziția este situată în interiorul Parisului în poziția cea mai favorabilă, de o parte și de alta a Senei ca axă principală. O

a doua axă, perpendiculară pe fluviu, înglobează turnul Eiffel. Suprafața totală ocupată este de circa 80 ha.

Secțiunile străine sunt plasate în centru, pe malurile Senei, în jurul podului Iena, la locul de onoare.

Mă voiu ocupa mai întâi de pavilioanele străine, începând cu pavilionul românesc, care se află în apropiere de intrarea principală dela Trocadero.

România. Ca exterior, pavilionul României se prezintă foarte plăcut, clasându-se al treilea după Germania și Rusia.

Lemnul în pavilionul României.

Începând cu subsolul, secțiunea vânătoarei este cea mai remarcată din toată expoziția. Sunt expuse, Delta Dunării, dropiile, lupii, ursul, mistrețul urmărit de câini, cocoșul de munte, capra neagră și cerbii. Totuși, culoarea blănurilor este cam ștearsă, fie că sunt cam învechite, fie că animalele nu sunt împușcate în sezonul cel mai favorabil. Nu se vede nici unul din exemplarele splendide de râși ce erau la expoziția din București.

În marea sală dela parter, se află industria și agricultura. Pe partea stângă sunt expuse produsele subsolului: petrolul, cărbunele, aurul, sarea și industrializarea lor. În fund o hartă luminată electric, cu puncte colorate, arată diferitele regiuni industriale, miniere, agricole și forestiere ale țării, fără să reușească suficient a arăta prin puncte colorate zone întregi ocupate de stejar, fag, brad; apoi nici culorile nu sunt cele consacrate speciilor.

Pe partea dreaptă este agricultura din care o mică porțiune de 3×4 metri e rezervată pădurilor. Aici sunt expuși 3 bușteni de stejar, molid, ulm în lungime de 4 metri și diametru de 35 cm.: despicați până la jumătate. Buștenii se învârtesc în jurul unui ax vertical lăsând să se vadă mult alburn și multe noduri, arătând astfel că sunt de o calitate cu totul inferioară (A se vedea figura).

12 scândurele de 1,1/2 m. lungime și 0,20 m. lățime pare să fi fost puse cu scopul să arate calitatea și forța de producțiune a fabricilor noastre. Pe unele din aceste scândurele se găsește scris: „Hêtre commun și hêtre blanc”, deosebire care la noi nu există, apoi „tremble, faux platane și charpin” în loc de charme. Tot așa pe unul din cei trei bușteni de mai sus era scris la început *sapin* în loc de *épicéa*.

Un mic panou de o jumătate m. p. are titlul pretențios de lemn de rezonanță, ceea ce este ridicol față de posibilitățile pe care le avem în munții Bucovinei și ai Bistriței, țara noastră fiind singura din Europa care are lemn de rezonanță¹⁾.

Se mai văd câteva fotografii cu diferite faze din industria lemnului, care lasă de dorit atât ca execuție cât și ca fond.

Nici agriculturii nu i s'a dat vre-o atenție mai deosebită.

Cu mai mult interes și competență s'ar fi putut reda o idee mai clară și reală despre imensele bogății și resurse ale minelor, agriculturii și pădurilor țării noastre.

În afară de aceste scăderi, România s'a prezentat bine în ce privește partea culturală și propagandistică, datorită d-lui Profesor D. Gusti și echipei ce l-a secondat.

1) La muzeul lemnului din Vincennes, în apropiere de Paris, unde este o expoziție de lemn francez și colonial, nu se găsește ca lemn străin decât lemnul de rezonanță din Bucovina expus de un fabricant francez.

Jugoslavia. Pavilionul minelor și pădurilor Jugoslaviei, situat în apropiere de intrarea principală a expoziției, este construit în întregime din lemn, afară de fundație. Dintre țările străine, singură Jugoslavia are un pavilion destinat lemnului și pădurei. Pe ușa de intrare se află înscrisă, încrustată în lemn cu litere de fier, rugăciunea pădurii :

*„Homme ! Je suis la chaleur de ton foyer
Par les froides nuits d'hiver,
L'ombrage ami lorsque brule le soleil d'été,
Je suis la charpente de ta maison,
La planche de ta table,
Je suis le lit dans lequel tu dors
Et le bois dont tu fais tes navires,
Je suis la manche de ta houe
Et la porte de ton enclos,
Je suis le bois de ton berceau et de ton cercueil,
Je suis le pain de la bonté,
La fleur de la beauté.
Ecoute ma prière : „Ne me détruis pas” !*

În interior pereții sunt decorați cu rondele de arbori bine selecționate. Scândurile și placajele demonstrează calitatea lemnului. Se remarcă un panou compus din 15 foi placaj, o elice construită din mai multe foi, butoaie mici, parchete, paturi de pușcă, traverse, secțiuni de trunchiuri de diferite grosimi. Se arată diferite moduri de debitare.

O statistică schematică arată exportul jugoslav, de 2.000.000 tone, ce valorează un miliard franci, exprimând procentual diferitele țări importatoare : 8% Ungaria, 12% Germania și Austria, 10% Spania și Franța, 50% Italia, 6% Grecia, restul Maroc, Algeria, Siria, Egipt, etc.

Se remarcă o secțiune dintr'un brad tăiat în 1912, la 1000 m. altitudine, având un perimetru de 5.38 m. Acest arbore a avut o vârstă de 229 ani, un perimetru de 6.66 m. la bază și un volum total de 44.69 m. c. Asemenea exemplare s'ar fi putut găsi și la noi în țară, pentru pavilionul nostru.

Pe o hartă a Jugoslaviei, făcută din placaje, sunt figurate regiuni cu densități forestiere diferite. Prima placă arată 15% den-

sitate păduroasă, peste ea vine o a doua placă în regiunile cu 30% peste aceasta o a treia și a patra placă cu 45% și 60% densitate forestieră.

O dioramă arată, în mod instructiv, substanțele chimice provenite din distilarea uscată a lemnului.

Minele, sunt reprezentate printr'o hartă în relief a Jugoslaviei, tot din lemn, pe care sunt indicate în culori diferitele regiuni miniere.

Statui de lemn, grinzi sculptate completează ornamentația acestui pavilion care se poate considera reușit.

Finlanda. Pavilionul finlandez, construit modest, din lemn, are un interior interesant și bine aranjat.

Fotografiile arată industria lemnului în diferitele faze, privind exploatarea, transportul și plutitul lemnului, prelucrarea în fabrici și depozite. Industria lemnului ocupă 70.000 din cei 160.000 lucrători ai Finlandei.

Numeroase probe din produsele fabricilor, în special placaje cu dimensiuni $2 \times 1,5$ m., precum și diferite panouri de fibră presată, apoi hârtie, mătase din lemn, moșoare, jucării, cartonaje, mobile, skiuri, arată bogăția forestieră și gradul superior de dezvoltare, la care a ajuns industria lemnului din Finlanda.

Argentina. După grâu și porumb care constituie „Le trésor le plus sûr”, ce erau expuse într'o casă de fier, ca și când ar fi fost niște bijuterii prețioase, vine petrolul — exploatare de Stat — și creșterea vitelir. Urmează apoi pădurea cu specialități de lemne de densități mari. Quebracho, lemnul cel mai dur, și cel mai bogat în tanin, în care topoarele se sfărâmă. Guaican (leguminoasă) cu densitate 1.6.

Canada. Tablouri mari arată imense suprafețe de plutire liberă a lemnului pe Ontario, 8.000.000 picioare cubice de pin Douglas, din Columbia Britanică. Industria hârtiei din Canada reprezintă 39% de pe glob. Canada exportă hârtie de jurnal cât toate celelalte țări la un loc.

Se remarcă foi de placaj de plop, extrem de fine, de 0.254 mm., 0,345 mm., 0,375 mm. până la 4 064 mm. grosime. Sculpturi în lemn.

Germania. La intrare în marea sală a industriei, o frescă în mozaic prezintă patru lucrători, făuritori ai Germaniei industriale de astăzi, printre care este și lucrătorul de pădure.

Prin filme în culori, Germania face cunoscut viața la țară și pădure.

O dioramă pe un panou mare de sticlă, arată rolul materiilor prime în industria chimică a Germaniei, unde lemnul figurează printre cele 18 materii prime.

U. R. S. S. (Pavilionul Sovietelor). Prin documentări statistice, Uniunea Sovietelor caută să demonstreze victoria sistemului socialist în toate ramurile economiei naționale. Cu litere mari pe pereți, Rusia anunță : D'un pays de petite exploitation paysanne individuelle, elle est devenue un pays de grande agriculture collective et mécanisée.

În 1936, agricultura s'a mecanizat într'un mod cu totul superior întrebuintându-se, tractoare cu o forță totală de 5.700.000 C. P.

Pentru realizarea acestui scop, fabricile rusești au produs începând dela 1927 — 1000 tractoare, în 1932 — 50.000, în 1934 — 116.000, în 1935 — 185.000 și în 1936 — 210.000 tractoare.

Urmărindu-se industrializarea în toate ramurile de producție, Rusia se prezintă acum ca o țară industrială. De unde în 1913, industria reprezenta 42% față de 58% agricultură, astăzi are 76% industrie față de 24% agricultură.

În ce privește industria lemnului, se dau date prea puține, toată atenția fiind îndreptată asupra chestiunilor sociale și a marilor opere de utilitate publică : aviație, electrificări, canale, etc.

Cehoslovacia. Industria fierului, a sticlei, a porțelanului și propaganda turistică, sunt caracteristicile acestui pavilion, construit din oțel și sticlă. Se mai face propagandă pentru vânătoare. Cehoslovacia, țara cea mai bogată în vânat din Europa. Se dă ca vânat împușcat în 1935 : 7.500 cerbi, 57.000 căprioare, 2.000 mistreți, 1.400.000 epuri și 220.000 epuri de casă ; în total 1.691.000 vânat cu păr. Ca vânat cu pene : 380.000 fazani, 2.567.000 prepelițe ; în total 3.000.000. Se mai dă ca vânat rar, capre negre, mufloni, lupi și chiar urși.

În privința pădurilor, comerțul lemnului se prezintă pentru

anual 1937 într'o creștere importantă, de 60% asupra celui din 1936, având ca dețșeu principal Germania.

Pădurile ocupă 1/3 din suprafața totală a țării : 4.643.000 ha, având o producție anuală de 18.000.000 m. c.

Suedia. Expune opere de artă și case ce pot fi construite avantajos din lemn, după o tehnică simplă, astfel încât pot fi montate și de un profan, care nu are altceva de făcut decât să așeze materialele croite după un plan dat. Suedia, țara acoperită cu mai mult de jumătate cu păduri, are 1/6 din venitul total național provenit din păduri și din industria lemnului. După Canada, Suedia ocupă al doilea loc la exportul hârtiei și al cartonului și primul loc în ce privește exportul de pastă chimică.

Franța. În privința lemnului, Franța a căutat să arate publicului tot ce se poate produce în arta, industria și comerțul lemnului. „*Le Palais du Bois*” este o construcție măreață și artistică, făcută numai din lemn, cu grinzi de 12 m. cu pereții dubli.

Fașada este făcută din lemn de brad incombustibil și vopsit cu diferite culori ; ușile și panourile sunt făcute din stejar indigen.

Partea din dreapta a pavilionului e consacrată științei și tehnicii lemnului. Se începe cu studiul tehnic al arborelui, tratându-se fiecare specie în mod cât se poate de instructiv și complet. Se dă, mai întâi, o fotografie în sezonul de vegetație și alta iarna, fără frunze. Se arată harta regiunii unde crește, apoi descrierea, calitățile și întrebuințarea lemnului în construcții, tâmplărie, stâlpi de mine, de telegraf, lemn de foc, pastă de hârtie, etc. Se dau eșantioane de scoarță la diferite vârste : netedă, lucitoare, când începe să crape și la bătrânețe. Apoi secțiuni radiale și tangențiale, cum și fotografiile asupra structurii lemnului la microscop, mărite, pentru identificarea diferitelor esențe. Se completează expunerea prin mici bucăți de trunchiuri cu runde de deasupra lor. Acest studiu tehnic ocupă cinci panouri.

Urmează studiul chimic al arborelui, arătându-se componenții lemnului în procente, celuloză 50—60%, lignină 20—30 la sută, separat pentru hemi-celuloze 10—20% și materii minerale 1—2%.

O dioramă explicită arată descompunerea materii lemnoase sub acțiunea distilației uscate și produsele obținute, în cărbune de

lemn și carburanți, în acid pirolignos și derivatele sale, cum și în gudron și derivate. De altă parte, prin acțiunea agenților chimici, în pastă mecanică, hârtie, celuloză de lemn, pasta chimică și derivatele sale, în glucoză și alcool, etc. Diferite fiole cu produse chimice ale lemnului completează expunerea.

Se remarcă o mașină pentru măsurat puterea calorică a lemnului la incinerator electric.

Un alt panou tratează studiul proprietăților lemnului, necesare la întrebuințarea lui în construcție, în grindărie, case, poduri, bolți, piloni, construcțiuni mecanice, navale și aeronautice.

Se arată diversele tipuri de îmbinări, modele reduse de ferme și grindărie compusă. Se completează panoul cu un elasticimetru pentru măsurarea rapidă a coeficientului de elasticitate și un model de uscătorie.

Se trece apoi la studiul acțiunii agenților exteriori asupra lemnului. Se arată că lemnul, materie organică, conține totdeauna o oarecare proporție de umiditate variabilă după starea higrometrică a mediului, care aduce variații de volum și variații în calitate. Apoi diferite mijloace pentru a face ca lemnul prin uscare să devie un material stabil.

Se prezintă o mașină de laborator pentru regularea electrică a balanței interioare de desicațiune a lemnului.

Se dă apoi o deosebită importanță întrebuințării rumeșului pentru care se găsesc cele mai diverse utilizări. Făina din lemn, plus rezina sintetică, plus pudra colorantă, dau obiecte mulate, cum sunt piesele de telefon, cutii și diferite alte articole.

Lemnul reconstituit. Trunchiuri de arbori fără scoarță, măcinați și defibrați, amestecați cu rășină, dau o pastă care după trecerea prin mașină este făcută în mari plăci ce sunt duse la uscat, sau la o presă uscătoare. Plăcile tăiate în panouri sunt utilizate în construcțiuni și decorațiuni. Aceste panouri pot avea dimensiuni destul de mari dela 1,55—3,55 m. și grosimi până la 4 cm. Se explică avantajele lemnului reconstituit prin aceea că se poate folosi în plăci mari, plane, omogene fără noduri, sau alte defecte, lucrându-se ca lemn sau contra plăcaj, nemai fiind nevoie să fie lipit și astfel dispar și riscurile deslipirilor. Servește la planșee și despărțituri insonore, corecțiuni acustice, izolări contra vibrațiilor, acoperirea parchetelor, etc.

Se prezintă apoi lemnul material modern, cu întrebuințări în marea industrie, electricitate, mecanică, textile și transport, lemn curbat, elice cu pas variabil, lemn de caroserie, automobile, trăsuri, traverse, articole de sport, rachete, bastoane de hockey, etc.

O altă importanță se dă lemnului impregnat cu rezine sintetice, lemnul bakelizat, întrebuințat în industrie mecanică, în pinioane de lemn, care se angrenează cu fierul, având aceeași durabilitate, apoi discuri de fricțiune, cuzineți din lemn comprimat, eclise la șine de cale ferată. În industria electrică ca izolanți, bobine, etc.

Se mai expun panouri cu rețea celulară pentru pereți cu despărțituri, panouri blindate, acoperite cu foi de aluminiu sau oțel, panouri ondulate sub presiune, decorațiuni.

Vin apoi eșantioane de bois madré (pirogravat) prin carbonizare superficială. Panouri din lemn lamelat.

Un alt panou prezintă defectele lemnului arătându-se prin secțiuni ce vătămări se produc în masa lemnului prin lovituri, frecări, răniri, lovituri cu ciocanul (cu marca), cicatricea de elagaj artificial și elagaj natural, creșterea neregulată, din cauza vântului, furca, fire ondulate, noduri mici și mari, gelivuri, punji de rășină, etc.

În ce privește activitatea silvică în pădure, numeroase fotografii prezintă lucrări de amenajament, cubaj, descripția arboretelor, de pepinieră și plantații cu instrumente mecanice, lucrări de asanare, construcția potecelor, a drumurilor în ciment și beton armat, căi ferate, etc.

Apoi lucrări de ameliorare pe terenuri surpătoare, lucrări de consolidare, baraje mari în ciment, în zid de piatră, metalice.

Alte fotografii arată activitatea școlilor dela Nancy, Ecole Supérieure du Bois, Ecole Nationale de Barres.

O foarte frumoasă manifestare o au Instituțiile și Societățile forestiere, printr'o activitate atât pe teren cât și în scris. Numeroase Societăți își au expuse programul și bilanțul realizărilor de mai bine de o jumătate de secol, printre care se remarcă Le Chêne, Gay Lussac, Les amis des arbres, Société de Franche-Comté, Fédération nationale des groupements de reboisement, Association G-le des producteurs de bois et reboiseurs français, asociațiuni șco-

lare cuprinzând 225 societăți școlare forestiere și numeroase alte comitete și sindicate. Apoi, cărți, reviste, privitoare la păduri, la lemn, la comerțul lemnului, la industrializarea lemnului, la vânătoare, la pescuit, etc.

În marea sală din mijloc sunt expuse sculpturi și obiecte de artă din lemn. Sunt de admirat ca opere de artă bine reușite „le bucheron“, un lucrător cu o sarcină în spate, care a fost expus la Salon în 1935 și „la vieille lavandière“ (bătrâna spălătoreasă). În fund se află o sală de conferințe cu fotolii elastice din frasin curbat și rafie împletită.

O mică atenție se cuvine și sălii de vânătoare, care pe lângă numeroase coarne de cerb, are și o bogată colecție de butoni de vânătoare de culori și forme variate; apoi armuri, insigne, cuțite și spade vechi, placarde forestiere, trompete, cornuri, din timpul evului mediu.

Pe partea stângă se completează expoziția dela parter cu mobile de lemn masiv, pentru care s'au oferit premii de Ministerul de Agricultură preocupat de a se asigura lemnului locul ce trebuie să-l aibă în gospodăria modernă.

Subsolul este consacrat mai mult comerțului și industriei lemnului francez. Sunt expuse lucruri de dogărie ca butoaie și vase în construcție, tâmplărie și dulgherie, diferite modele de scări în serpentină, machete de case de lemn, cariote cu roate de cauciuc, fotografiile de uși, plafoane, mobile, cerdacuri, scări, acoperișuri, verande, marchize, poduri, case de munte, hangare în boltă, obiecte de menaj, jucării și bijuterii de lemn.

O dioramă arată, în culori și perspectivă, lucrul în pădure, cum se doboară, cum se transportă la fabrică și la depozit, cum se arde mangalul, cum se scoate rășina. Altă dioramă arată recolta plutei în Algeria și fabricația obiectelor din plută.

O foarte reușită dioramă ne arată schlitajul în pădure, un om scoborând cu sania pe zăpadă.

Diferite bucăți de trunchiuri de 35—45 cm. diametru de fag, carpen, arțar, frasin, stejar pedunculat, gorun, nuc, păr, dud, cireș, melez, brad, molid, arată calitățile lemnului din Franța.

O importanță deosebită s'a dat pisciculturii în apele dulci și în special în apele de munte, unde silvicultorul este chemat a avea un rol important ca și pentru vânătoare. Diferite stabilimente

piscicole pe baze științifice studiază hidrobiologia peștilor și condițiunile raționale de repopulare ale apelor.

În special sunt de remarcat, scările de trecere a peștilor peste baraje, apoi diferite instalații de salmonicultură unde se recoltează ouăle și se produc anual până la 750.000 de peștișori.

Tot la subsol se mai află expusă o hartă a coloniilor unde, prin puncte luminate sunt arătate diferite regiuni cu esențe exotice ce apar colorate pe hartă la apăsarea pe un buton electric în dreptul esenței a cărei pozițiune vrem să aflăm.

Cabana Tineretului (l'Auberge de la Jeunesse), un mic pavilion, anexă a palatului lemnului, e compus din două etaje, cel de sus aranjat astfel ca să poată adăposti tineretul sportiv în regiunile depărtate de orașe și sate, prezentând un confort rustic și vesel. Pe pereți se găsesc diferite piese sportive construite din lemn ca : crose de hokey, aparate de vâslit în casă, aparate pentru practicat respirație artificială, rachete de tenis, boburi, săniuțe, elice pentru avioane ușoare, aviație populară.

O secțiune transversală în lemn de frasin arată debitarea lui în scânduri, pentru skiuri.

Etajul de jos este rezervat turismului și bibliotecii, având deviza: „L'Administration des Eaux et Forêts pense aux touristes”. Se arată construcția unui drum turistic, peisagii de munți în relief, ghidul turiștilor în pădure, Administrația pădurilor a alcătuit astfel de ghiduri pentru câteva zeci de păduri. Se expune un tip, model de casă de adăpost în pădure pentru uzul turiștilor.

Tot aci se mai găsesc instrumente și arme pentru vânat și pescuit. Se fac studii asupra tirului la vânat, iar în centrul se găsește o masă rustică dintr'o rondelă de 1,30 m. diametru din stejarul Boppe. Acest arbore fusese ales în 1890 în pădurea Jupilles, în mijlocul unui codru de stejar de 250 ani, unic în Franța și chiar în Europa și clasat ca un arbore remarcabil în virtutea portului său majestuos și a dimensiunii excepționale. A fost trăsrit în 18 Decembrie 1934 și exploatat după un an. A avut dimensiunile : 4,70 m circumferința la 1 metru dela sol, 25 m înălțimea sub ramuri, înălțimea totală 38, volumul trunchiului 22 de m. cubi, volumul total 28 m³. Se pot număra pe secțiune 247 creșteri anuale.

Pavilionul Gazogenului. Franța neavând petrol, o deosebită importanță se dă gazogenului, pe care-l consideră car-

burantul viitorului în scopul de a-l introduce în locul petrolului la vehiculele necesare armatei în cazul când un războiu ar suprima aprovizionarea cu petrol.

În acest scop fabricile Renault au adaptat utilizarea gazogenului la automobilele de turism, autobuze și camioane, care pot parcurge până la 110 klm. pe oră, întrebuițând 20—33 kgr. de combustibil de lemn la suta de kilometri.

Se expun compresoare pentru drumuri, tractoare și alte asemenea vehicule întrebuițând drept carburant, gazogenul.

*

* *

Cadrul acestui articol nu permite a prezenta toate datele luate cu ocazia vizitărei expoziției. Multe din cele expuse s'au făcut cu scopul de a se vedea modul detaliat și minuțios, cum s'a organizat expoziția lemnului de către Francezi, care au făcut toate sforțările pentru a ridica prestigiul proprietății forestiere, cum și de a da lemnului, locul cuvenit ca materie primă, inepuizabilă, indispensabilă și de mari posibilități în viitor. Și pentru a se lua la întrecere cu celelalte construcții din fier și beton, pe lângă artistică clădire a palatului lemnului, au construit minunata poartă de intrare „Porte del l'Alma” cu doi piloni de lemn de 51 metri înălțime și două pasarele curbe de 34 m. lungime tot din lemn, prin care au vroit să demonstreze că lemnul, material totdeauna modern, permite cele mai frumoase realizări în artă ca și în tehnică.

Pentru țara noastră, care nu produce decât chereștea și lemn de foc, pierzându-se mai mult de jumătate din materia lemnoasă în pădure și în fabrici, învățământul ce putem trage dela această expoziție este că trebuie să căutăm pentru viitor folosirea cât mai rațională a lemnului, cum și ridicarea valorii lui printr'o industrializare superioară, îmbunătățindu-se prin aceasta și situația populației în regiunile de munte.

Le bois et la forêt à l'Exposition internationale de Paris.

Das Holz und der Wald an der Internationalen Ausstellung in Paris.

PADURILE STATULUI.

de HORIA MANOLIU

Intr'o publicație, de curând apărută, se arată rezultatul exploatărilor în 1936, în pădurile statului, astfel :

943.766 m. c. rășinoase	
204.500 „ ștejar	
67.117 „ fag	
76.534 „ diferite esențe	
4.825.138 m. steri.	Total m. c. 1.291. 917.

Și : 524.410 grămezi

Apoi : (produse secundare)

260.862 m. c. lemn de lucru

887.593 m. steri.

Și : 258.188 grămezi

Valoarea bănească, realizată, reprezintă :

Lei 531.628.924.

Deci : lemn de lucru 1.291.917 +

260.862

1.552.779 m. c.

Lemn de foc : 4.825.138 +

887.593

5.712.731 steri

Și -- în fine -- 524.410 grămezi. +

258.188 „

782.598 „

Pentru anul 1936, date fiind prețurile respective, valoarea realizată se apropie de ceea ce s'a obținut, în mod normal, pe piața internă, în mijlociu.

Va fi interesant de văzut, însă, rezultatul bănesc ce se va realiza la finele acestui an, 1937, considerând că prețurile medii au marcat o sporire substanțială, față de anul expirat.

Un fapt, însă, apare foarte ciudat: s'au exploatat, în 1936, circa 200 mii de m. c. stejar *numai în pădurile statului!* E fantastic!!

Intr'o țară, în care lipsa ștejarului este atât de acută, să se exploateze asemenea cantități, mă face a crede că e o greșală de cifre, mai curând; că nu este posibil.

Și dacă, totuși, ar fi adevărat... Dacă e adevărat, atunci este prisoselnic a mai face comentarii.

Ce-ar fi dacă statul ar pretinde, pentru lemnul său de stejar, în picioare 2000 lei de m. c.?

Nu s'ar găsi cumpărători, poate.

Cu atât mai bine!

Sau s'ar găsi și ar plăti suma. Administrația statului ar încasa, 200 milioane lei în plus, în acest caz.

Nu văd a treia alternativă, din moment ce suntem de acord, că fapta trebuie sincronizată cu vorba, Altminteri, se lichidează me-reu, an de an, un capital cu care nu ne mai întâlnim.

Die Staatswälder.

Les forêts domaniales.

Brèves considérations sur les coupes pratiquées en 1936, dans les forêts appartenant à l'Etat roumain.

DATE NOI ASUPRA ROLULUI HIDROLOGIC AL PĂDURII

de AT. HARALAMB.

În colțul de Sud al Belgiei se găsește o parte din înaltul platou al vechilor munți Ardeni, a căror existență datează cu mult înaintea sistemului Alpin, din care fac parte și Carpații noștri.

Datorită condițiilor geografice, orografice și climatice, în părțile superioare ale acestor ruine de munți se găsesc turbării întinse.

Atribuindu-se acestor turbării — a căror vegetație datează dela sfârșitul erei quaternare — o serie de influențe binefăcătoare de natură climatică, hidrologică, economică și turistică, iar pe de altă parte, punându-se în sarcina pădurilor o seamă de efecte contrarii, cari ar periclita nu numai influența binefăcătoare a turbărilor, dar chiar și existența acestora, — a luat naștere în Belgia o puternică mișcare în favoarea primelor și în defavoarea ultimelor.

Cât de adânc înrădăcinate sunt aceste opinii contrarii pădurii, s'a putut vedea numai atunci când, punându-se la cale constituirea unui parc natural de circa 40.000 ha cuprinzând platoul La Baraque Michel, s'a prevăzut defrișarea pădurii de rășinoase în vederea protejării și extinderii vegetației și faunei quaternare.

EFECTELE BINEFĂCĂTOARE ATRIBUITE TURBĂRIILOR

1. *Rol climateric.*

a) Turbările ar întrefine asupra întregii regiuni, o temperatură mai coborită cu 3° decât aceea pe care ar trebui s'o aibă, date fiind condițiunile locale de latitudine și altitudine. Regiunea s'ar bucura deci de un climat riguros, care ar permite existența și dezvoltarea unei flore și faune boreale.

b) Ploile abundente ce cad deasupra platoului ardenez s'ar datori răcirii aerului rezultată din prezența acestor mlaștini, precum și din cauza puternicii lor evaporațiuni.

2. Rol hidrologic.

b) Turbăriile, comportându-se întocmai ca un imens burete, ar reține o cantitate enormă de apă din precipitații, pe care apoi ar ceda-o râurilor, încet încet, vara sau pe vreme de secetă. Primind multă apă prin acțiunea lor asupra pluviozității, reținând multă din ea și lăsând-o apoi să se infiltreze încet, turbăriile ar îmbogăți debitul râurilor care nasc din acest platou, regulându-l în același timp.

b) În felul acesta n'ar mai fi nevoie să se investească sume mari în construcții de baraje, turbăriile suplinind în mod perfect rolul acestora.

3. Rol economic.

Apele ce iau naștere din această regiune, fiind acide și sărace în săruri minerale, sunt mult apreciate pentru nevoile industriei lănei și a hârtiei. Prezența turbăriilor ar asigura deci prosperitatea multor fabrici instalate de-a-lungul văilor periferice leșite din acest platou.

4. Rol turistic.

Orașul Spa își datorește reputația apelor mineralizate cu efect radioactiv, ale căror surse ar fi în strânsă legătură cu existența turbăriilor situate în platoul dela Sud de acest oraș.

EFECTELE CONTRARII ATRIBUITE PĂDURILOR

Alături de aceste presupuse binefaceri ale turbăriilor, vin și se pun efectele contrarii, chiar nefaste, pe cari le-ar avea pădurile. Să le vedem, grupându-le ca mai sus :

1. Rol climateric.

a) Pădurea, având de efect ridicarea temperaturii, ar pune în pericol existența florei și faunei turbăriilor vecine.

b) Deci, dacă pădurile s'ar întinde asupra întregului platou *La Baraque Miche!*, pluviozitatea ar scădea. În acest caz, ea n'ar putea atinge decât cel mult suma precipitațiilor ce cad în regiuni cu înălțimi egale, acoperite cu păduri, cum ar fi *Losheimerwald*. Or, se știe că în această din urmă localitate, plouă cu mult mai puțin decât pe platoul *La Baraque Michel*.

2. Rol hidrologic.

a) Dacă aceste turbării s'ar împăduri, s'ar pierde rolul de burete regulator al debitului râurilor; pădurea, consumând o cantitate enormă de apă în perioada de vegetație, ar cauza scăderea debitului râurilor ce iau naștere din partea locului, provocându-le neregularități.

b) În plus, starea de împădurire, aducând după sine disecarea regiunii, flora tipică boreală ar suferi o transformare radicală, substituindu-se o asociație vegetală de *Molinea coerulea*, care cu timpul ar desăvârși opera de disecare a pădurii.

c) Dispariția vegetației de turbării ar conduce apoi la dispariția faunei, care până atunci se hrănea cu fructele și semințele vegetației inițiale.

3. Rol economic.

Dispariția turbărilor ar face dificilă aprovizionarea cu apă potabilă și industrială a regiunii. Deci vitalitatea industriei locale de lână și hârtie ar scădea, ar dispărea.

4. Rol turistic.

Dispărând turbăriile, izvoarele mineralizate dela Spa ar fi periclitare și odată cu ele prosperitatea orașului.

I. Examinarea obiectivă și științifică a condițiilor geografice locale.

În fața acestor opinii cu totul defavorabile pădurii, născută dintr'o judecată superficială, un forestier belgian, d-l Boudru și-a luat greaua sarcină de a studia problema metodic, bazându-se numai pe fapte și date strict controlabile.

Deși în studiul pe care-l întreprinde, autorul se limitează numai la suprafața de circa 40.000 ha unde s'a proiectat creierea parcului natural despre care am făcut mențiune mai sus (având în centrul preocupărilor platoul La Baraque Michel), parte din datele și observațiile aduse în discuție, prezentând, după părerea noastră, un interes general, este util să informăm și pe cititorii noștri asupra

acestor noi date, cari vin să se adauge la cele deja cunoscute până acum asupra rolului imaterial al pădurii¹⁾

A. Topografia regiunii.

Platoul La Baraque Michel se găsește la Nord de ducatul Luxemburg, fiind cuprins între frontiera dintre Belgia și Germania și râurile Amblève și Vesdre afluenți ai râului Ourthe. Acesta din urmă este afluentul Meusei, în care se varsă, lângă Liège.

La Baraque Michel se leagă prin platoul Elsenborn de catena principală: Losheimerwald și Eifel (aceste două din urmă găsindu-se în Germania).

Linia de creastă a platoului B. Michel atinge altitudinea maximă de 691 m. la punctul numit Botrange.

De pe versantul nordic al platoului iau naștere nenumărate râuri din care cităm două: Vesdre și Gileppe, asupra cărora vom mai reveni în cele de mai jos.

De pe versantul Sud-Sudestic isvorăsc alte numeroase râuri din cari semnalăm: Amblève și Warche.

B. Climatul.

Temperatura. În timp ce în văle Rinului și Meusei temperatura medie anuală este de 10°, pe platourile turboase, cuprinse între aceste două râuri, ea nu urcă decât până la 7°, punctele cele mai înalte neatingând decât 50% (Mont Rigi și Schneifelforsthau).

Examinată pe sezoane, versantul nordic al platoului, cuprins între Meusa și Rin, se bucură toamna și iarna de o temperatură anormal de ridicată — cea mai ridicată din toată Germania. Vara și primăvara, din contră, valea Rinului este aceea care se încălzește mai repede, în timp ce platourile (les Hautes Fagnes și Eifel) marchează o temperatură mai scăzută. Sunt efectele Föhnului care se fac simțite și aici.

În esență, temperatura medie anuală a platoului La Baraque Michel este prea scăzută față de altitudinea și latitudinea sa. Cauza trebuie căutată însă nu în prezența turbăriilor, ci în natura geologică a regiunii. Întreg platoul ardenes se încălzește anormal.

Reacțiunea turbăriilor asupra temperaturii locale nu poate fi acceptată; acestea sunt consecința climatului și nici decum cauza lui. La fel când este vorba de modificarea temperaturii medii anuale provocată de prezența pădurii. Coborirea temperaturii cu 1—2° nu ar putea pune în pericol existența faunei și florei: platourilor mlăștinoase.

Vânturi. Climatul general al acestor platouri este determinat de prezența anticlonilor ce se formează, mai ales iarna, în Nordul și Estul Europei. Ele provoacă vânturile umide dela W și SW cari bat aproape ½ an. Vara,

1) M. Boudru: La réserve naturelle dans les Hautes-Fagnes de Belgique. Bulletin de la Société Centrale de Belgique. Nr. 4—5, pag. 151—200; Nr. 6, pag. 243—262; Nr. 7—8, pag. 291—343; Nr. 9, pag. 402—424.

din contră, intervin anticiclonele ce se formează deasupra oceanului Atlantic. Atunci bat vânturile dela NW. Primăvara vin vânturi dela Est și mai mult dela Nord; ele aduc epoca de frig și uscăciune.

Precipitațiuni. Mijlocia anuală a pluviozității în regiunea marilor platouri ardeneze este de maximum 1300—1350 mm; dacă se calculează pe o perioadă mai lungă de timp, ea nu este decât de 1200 mm. Ploile nu cad uniform. Pe măsură ce înaintează, dela Mare spre Est, precipitațiile scad, chiar la altitudini egale. Deci greșit se pune în sarcina pădurilor de rășinoase din regiunea platoului Eifel scăderea quantumului precipitațiilor. Efectele Föhnului și legile sale naturale sunt suficiente ca să explice aceasta.

C. Geologia și solul.

Subsolul platoului La Baraque Michel este constituit din roci silicioase, compacte (quartzite) sau laminate (phylade) ale etajului revinian din sistemul Cambro-silurian; acesta din urmă grupează terenurile cele mai vechi din Belgia.

Actualul platou ardenez nu este decât restul vechilor munți născuți din cutările herciniene, ruinați în perioadele ce au urmat — primară și secundară — aducându-l în starea actuală de péné-plenă, cu creste rotunjite.

Peste acest soclu se găesc însă, cel mai adesea pe crestele și versanții acestor platouri, petece de formațiuni secundare (cretă și marne din etajul senonian și maestrichtian) și terțiare (agile și nisipuri cu gresii din eocen, sau depozite nisipoase din oligocen). Asemenea depozite sunt destul de răspândite pe întreg platoul, mai ales deasupra cotei de 500—550 m.

Cum se explică aceste depuneri la înălțimi așa de mari?

Vechea péné-plenă prezenta depresiuni și văi foarte largi, având pante dulci. Depozitele secundare și terțiare au venit apoi și au umplut aceste depresiuni și văi, acoperind și întreg platoul cu o pătură uniformă. Ulterior a intervenit o mișcare de ridicare a acestei vechi péné-plenă, urcând-o la înălțimea de azi. În felul acesta, relieful reîntinerindu-se, eroziunea și-a reluat activitatea provocând formațiuni de noi văi în forma caracteristică de V. Prin ridicare, pantele devenind mari, acțiunea de eroziune s'a intensificat săpând și ducând devala depozitele noue. Din această cauză nu au rămas pe platou decât resturi de sedimente sărace de natură ceva mai rezistente, fie pe motiv de slabă solubilitate (nisipuri, gresii și silex) fie din punct de vedere al volumului și mai ales al situației. Nu s'au conservat în felul acesta decât depunerile din scobituri; în rest a fost o totală ablațiune a păturii de sedimente, scoțându-se la iveală soclul stâncos cambrian¹). Aceste depozite sedimentare se găesc astfel când deasupra, când acoperite cu aluviuni reviene.

Cota 500—550 m. reprezintă nivelul rupturii de pantă. Deasupra ei este vechea péné-plenă, cu pantă dulce, văi largi în formă de U, versanți puțin accentuați, unde scobiturile sunt umplute de sedimente secundare și terțiare, acoperite sau nu de scurgeri de măr. Sub această cotă, relieful este întinerit, cu pante mari și văi care se adâncesc repede, în formă de V ascuțit. Intre-

500 m. și 550 m. este o zonă de tranziție unde relieful întinerit se atenuiază progresiv spre pantele dulci ale péné-plenei.

Solul platourilor, de deasupra cotei de 500 m. este argilos și impermeabil, mlăștinos, unde existența depozitelor mobilizate modifică regimul hidrologic. Sub cota de 500 m. solul este în general argilo-pietros, sănătos și drenat.

În ce privește solul, s'a mai putut observa un fapt de o deosebită importanță. În părțile superioare ale întregului platou ardenez, unde se întâlnesc la un loc turbării, lande uscate și pădurea de foioase, se găsește următoarea situație:

a) Sub landa uscată și mai ales sub pădure există o argilă măloasă galbenă, destul de permeabilă și mobilizată, amestecată cu diferite pietre.

b) În părțile umide, mlăștinoase, turboase, această argilă galbenă este pretutindeni acoperită cu un strat, uneori destul de gros, de argilă albă, compactă, impermeabilă.

Origina acestor două feluri de argile nu trebuie căutată în formațiuni geologice diferite. Ea stă, din contră, în legătură strânsă cu climatul și vegetația regiunii.

Climatul și mai ales umiditatea exercită cea mai mare influență asupra formării solurilor care nu se comportă la fel sub un climat uscat și sub un climat umid. Umiditatea solului, la rândul-i, este funcție de raportul dintre precipitații și evaporatie. În cazul platoului ardenez, unde pluviozitatea depășește evaporatia, avem de aface cu o decalcificare, cu o spălare (podzolire) a solurilor. Podzolirea a fost ușurată și grăbită aici de natura geologică a regiunii.

Decalcificarea fiind însoțită de o modificare a pH, solurile ating un grad de aciditate care nu permite decât instalarea unui anumit fel de vegetație. Vegetația vine apoi de continuă și adâncește acțiunea climatului prin formațiuni de humus acid, care împinge destul de departe degradarea solului (sterilitate, compactitate, impermeabilitate) toate permițând apoi instalarea formațiunilor de turbă. Temperatura joasă și marea umiditate din regiune sunt favorabile formațiunilor de humus acid.

Landa uscată și mai ales pădurea caută din contră să contrabalanseze efectele acestei spălări a solului, opunându-se deci degradării. De aici lipsa argilei albe din părțile acoperite cu pădure, cu toate dezavantajele ei, și prezența argilei galbene, cu avantajele ei.

D. Izvoare.

Geologia fiind foarte complexă, apele din precipitații pătrund în subsol și circulă, dând naștere la una sau mai multe pânze de apă freatică. Acestea, la rândul lor, prilejuiesc formarea a nenumărate izvoare, cari dacă din punct de vedere al debitului considerat individual n'ar fi de luat în seamă, socotite la un loc, dau naștere la o rețea hidrologică foarte importantă.

Din studierea unei asemenea pânze de apă freatică alimentată de apele de ploaie, s'a putut ajunge la concluzia că ea a dat naștere la toate turbăriile din întreg platoul La Baraque Michel.

Aceste numeroase izvoare cu debit slab impregnează solul învecinat cu o umiditate permanentă favorabilă instalării vegetației de turbărie. Pentru aceasta este suficientă o mică adâncitură de sol capabilă să rețină ceva apă, pentru ca

un nucleu de *Sphagnum* să ia naștere. Pe măsură ce acesta se desvoltă, cantitatea de apă reținută prin imbibare de masa spongioasă crește considerabil, permițând astfel extinderea centrifugă a *Sphagnum*-ului, indiferent dacă cu timpul nivelul de apă freatică rămâne mai jos.

Odată suprafața acoperită cu vegetația tipică de turbă, la apa din izvoare, vine să se adauge cantitatea mai mare de apă din ploii, al cărei volum în aceste regiuni este foarte important.

2. Formațiile vegetale și influențele lor.

Turbăriile sunt deci, în părțile superioare ale platoului ardeez, o consecință a climatului umid și rece, a reliefului și a geologiei. Ele fac parte din categoria turbăriilor înalte, supra-aquatice, constituite din *Sphagnum*.

Ele nu se găsesc chiar pe crestele propriu zise, ci mai curând pe pante. Sunt deci turbăriile de pante, fiind alimentate de numeroase izvoare cu debit slab, care întrețin un aflux lent, continuu de apă rece, fără săruri, și de apele meteorice abundente ale unui climat specific umid și rece.

Ele ocupă, cum am mai arătat, scobiturile din profilul pantelor. Aceste scobituri se succed în sensul pantei, având lungimi cuprinse între 30—100 m. și lățimi identice. Ele apar ca niște buzunare mai mult sau mai puțin alungite, în care turba se formează și continuă să se acumuleze. În marginea acestor scobituri turba atinge grosimi de 0,50—1 m: în centru însă poate atinge ușor 4.50 m. și chiar 7 m.

În ce privește constituția floristică a vegetației turbăriilor, se întâlnesc următoarele asociațiuni mai importante:

1) *Nardetum*, pe argilă galbenă brună, destul de uscată. Este constituit din *Nardus stricta* cu petece de *Meum athamanticum*, *Arnica montana*, *Polygonum bistorta*, *Pedicularis sylvatica*, *Carex*, *Vaccinium uliginosum*, *V. myrtillus*, *V. vitis idaea*.

2) *Sphagnetum*, pe turbă puțin groasă. Cuprinde, în afară de *Sphagnum*, *Eriophorum vaginatum* și *E. angustifolium*, *Scirpus caespitosus*, *Oxycoccus quadrifidus*, *Trientalis europea*.

3) *Callunetum*, pe turbă foarte groasă. Este format din *Calluna vulgaris*, *Erica tetralix*, *Vaccinium v. idaea*, *Empetrum nigrum*, *Andromeda polifolia*.

4) *Polytricheto-Salicetum*, pe turbării încediate, unde *Polytrichum* și *Salix cinerea* constituie fondul asociației. Mai târziu se instalează *Betula alba*, *Populus tremula*, *Alnus glutinosa*, *Sorbus aucuparia*, *Rhamnus frangula*, *Polytrichetum*

este invadat de *Agrostis alba* și *A. canina*, *Deschampsia flexuosa*, *Juncus squarrosus*, ceva *Vaccinium vitis idaea* și *V. uliginosum*.

5) *Molinietum*, pe turbării asanate. Cuprinde exclusiv *Molinia coerulea* și *Deschampsia flexuosa*. *Juncus* și mușchi.

În felul acesta, dela o anumită altitudine, formațiunile turbifere și landa uscată, în climatul umid și rece al platourilor ardeneze, apar drept asociații naturale finale. Restul de păduri foioase de pe platourile înalte, aflate în condiții similare, se găsesc într'un echilibru nestabil cu landa și turbăriile vecine. Pădurea aici n'ar fi de cât o supravețuitoare a unei epoci anterioare. Menținerea ei se datorește numai micro-climatului său specific. Ori ce greșeală în tratamentul aplicat pădurii, duce la substituirea ei cu formațiuni turboase. Turbăriile dau un atac continuu pădurii din vecinătate, și nu fără succes.

3. Poziția reală a pădurii și a turbăriei.

Odată stabilite cauzele existenței turbăriilor în regiunea platourilor ardeneze, d-l Boudru caută să stabilească adevăratul rol al turbăriei și al pădurei.

Turbăriile virgine. D-sa arată că influențele beneficătoare atribuite turbăriilor sunt deficit de controlat și din această cauză destul de discutabile din punct de vedere științific.

Rolul lor de regulator al debitului râurilor este nul. Este adevărat că turba poate îmbiba o mare cantitate de apă : 100 kg. turbă ar putea absorbi 1600 litri de apă. Considerată sezonier, iarna conține 90% apă, pe când vara numai 80%. Dacă însă ea absoarbe multă apă, în schimb ea nu o cedează decât cu o extrem de mare încetineală. Sunt numai prelingerii pe substratul argilos. Fac excepții doar părțile cu fisuri. Privită din punct de vedere hidrologic, turbăria poate fi asemănată cu un lac — o acumulare de apă inertă, fără viață. Turbăria nu cedează decât atunci când este complet saturată, fapt care se petrece mai ales iarna, dar survine repede și vara după ploii abundente. Cedarea apei se face atunci repede prin scurgere la suprafața turbei, provocând umflarea rapidă a râurilor.

Pe vreme de secetă, o pojghiță subțire dela suprafața turbei se usucă complet. Dacă seceta se prelungeste, pojghița uscată se îngroașe. În orice caz însă, între partea uscată și partea umedă, există o separație tranșantă.

În turbă mișcările ascendente se fac dificil. Acest fenomen explică de ce pe mameleanele înalte de turbă se instalează *Calluna vulgaris*, plantă cunoscută drept xerophilă.

Dacă, după o perioadă de secetă, vin ploii, acestea mai întâiu trebuie să umple „lacul” și numai după aceea, ceea ce vine în plus, se cedează râurilor imediat și brutal.

În concluzie, se poate deci spune că nu numai că turbăriile nu regulează debitul râurilor; ba chiar le accentuează neregularitățile.

Turbăriilor li se poate aduce chiar o acuză în plus, atunci când este vorba de topirea bruscă a zăpezilor. Dacă influența pădurii este manifestă și importantă atunci când este vorba de topirea zăpezii, nu tot așa se poate spune de turbării. Acestea, adesea, odată cu sosirea iernii, sunt îmbibate cu apa ploilor de toamnă. Când vine gerul, se formează pe deasupra o pojghiță de ghiață. Căzând apoi zăpada, aceasta se acumulează deasupra ghieței, care facilitează mult scurgerea apelor. În momentul topirii brusce, provocată de o temperatură ridicată, pojghița de ghiață de sub zăpadă facilitează mult scurgerea apei topită, provocând atunci râurilor viituri subite și chiar inundații. În schimb s'a putut observa că în râurile a căror zonă de alimentație se găsește în pădure, nu se petrece nimic asemănător.

Pe de altă parte, se știe că râul provocat de inundații nu rezultă numai din masa de apă care se scurge, ci și din cantitatea de materiale de transport pe care o conțin aceste ape. Râurile, ce coboară din regiunea marilor platouri din Belgia acoperite cu turbării, sunt pline de mari cantități de pietrișuri cari, îngrămădindu-se în albie, împiedică scurgerea normală a apelor.

Influența favorabilă a turbăriilor asupra *precipitațiilor* n'a fost nici ea niciodată controlată. Ea nu-i atât de tipică și în orice caz nu-i superioară aceleia a pădurii în situații similare. Dar oricât de mare ar fi această influență favorabilă a pădurii — spune d-l Boudru — altitudinea și mai ales orientarea versanților au mai multă influență asupra regimului ploilor, decât natura vegetației.

Deși platoul ardenez este de altitudine mică, totuși fiind primul obstacol în calea norilor umizi aduși de vânturile dela W, precipitațiunile căzute sunt abundente. Aici stă explicația intensității ploilor.

În ce privește *evaporația*, oricât ar fi de mare în regiunea turbăriilor, ea nu exercită decât o influență redusă asupra precipitațiilor locale. În orice caz — spune autorul — ea nu este superioară aceleia pe care o au pădurile învecinate.

Turbăriile asanate. Situația se prezintă altfel, atunci când este vorba de turbării unde s'au făcut drenaje în vederea asanării lor. În acest caz, s'a putut observa că vegetația se schimbă radical, substituindu-i-se o formație de *Molinea*. Această apariție — spune d-l Boudru — nu explică atât disecarea lacului, cât circulația apei și nu măsoară, în mod absolut, cantitatea mai mare sau mai mică de apă. În turbăriile asanate apa circulă. În cazul acesta apa se colectează și se evacuează repede. Acest fapt poate deveni periculos, în cazul când s'ar face lucrări pe întinderi mari, în cazul ploilor intensive și al topirii rapide a zăpezii, fără luarea măsurilor necesare de siguranță.

Faptul acesta apare ca foarte util în timp de vară în epocile de secetă, pentru a putea alimenta bazinele râurilor.

Serviciul forestier deschizând șanțuri de drenare în anumite arborete și suprafețe cu turbă, facilitează deci alimentarea barajelor în perioadele critice, servind astfel interesul general.

Pădurea și influențele sale. Trecând apoi la influențele pădurii, autorul recurge la rezultatele cercetărilor și observațiilor metodice și de lungă durată întreprinse în alte țări. D-sa face în primul rând un larg apel la lucrarea americanului R. Zon privind pădurile și apele¹⁾. Nu scapă însă din vedere și lucrările altor autori și cercetători. D-sa rezumă apoi rezultatele obținute în cercetările din Franța, Elveția și America.

Semnalându-le, d-l Boudru conchide că cei ce au căutat, fie din rea voință, fie din necunoaștere, să falsifice sau să diminueze influențele binefăcătoare ale pădurilor în favoarea turbăriilor, s'au înșelat.

4. Contribuții belgiene.

D-l Boudru ne face însă cunoscute și o seamă de date de origine belgiană, rezultate din observațiuni științifice și metodice, pri-

1) R. Zon: *Forests and Water in the Light of Scientific Investigation* 1927.

vind influența pădurii de rășinoase asupra coeficientului de scurgere și inundațiile.

A) Influența pădurii asupra coeficientului de scurgere.

Studiile și observațiile acestea privesc basinul râului Gileppe, care ia naștere pe versantul nordic al platoului La Baraque Michel.

Basinul are o suprafață de 3325 ha, găsiindu-se în plină regiune forestieră. Această suprafață este repartizată astfel:

1275 ha foioase	38%
1000 ha rășinoase	30%
525 ha turbării	16%
125 ha ter. asanate	4%
400 ha câmp, lac, fânețe	12%

Altitudinal, zona de alimentație variază între 90 m. la baraj și 672 m. la punctul culminant al platoului La Baraque Michel.

Fluviozitatea, care pe versantul nordic al platoului este foarte mare, se înregistrează de 4 posturi meteorologice de observație, așezate la 290 m, 544 m, 510 m. și 672 m. Acestea însă s'au dovedit insuficiente, anumite ploi localizate fiind recepționate imperfect. În plus, observațiunile n'au fost făcute întotdeauna regulat; astfel, datele dinainte de 1910 au, pentru anumite stațiuni, erori. De aceea, autorul a trebuit să renunțe la datele furnizate de aceste posturi, utilizând numai observațiunile meteorologice ale Serviciului de Ape și coeficientul brut de scurgere din basinul râului Gileppe.

Intrările, la rândul lor, au fost notate cu conștiințiozitate, zi de zi.

Dându-și seama de dificultățile ce se pot întâlni în studii coeficienților de scurgere, d-l Boudru a fost circumspect „desbrăcându-se de orice idee preconcepută”. Știind că interpretarea mediilor și totalurilor calculate pe perioade scurte nu explică întotdeauna fenomenele studiate, autorul a fost obligat să recurgă mai întâiu la un studiu analitic al componenților. Apoi, printr'o prudentă sinteză, a tras următoarele concluzii generale pe care le redăm întocmai ¹⁾.

1) Impădurirea parțială n'a putut schimba radical regimul, fără îndoială neregulat al unui basin hidrografic muntos, unde scurgerea apei pe coaste este un factor important. Ploile copioase sau prelungite se traduc totdeauna prin urcări în diagrama intrărilor. Totuși, se constată că pădurea acționează asupra maximelor și mi-

1) Op. cit., pag. 317—318.

nimelor, contribuind la indulcirea variațiilor brutale ale regimului natural și regularizează debitul râurilor.

2) Lunile de vară ale anilor deosebit de secetoși sunt întotdeauna perioade foarte critice mai ales când se succed doi ani deficitari. Turbăriile n'au nicio influență favorabilă în ocaziuni asemănătoare, pe când pădurea menține aperturile timp îndelungat.

Coeficienții bruți ai lunilor deficitare de vară au fost totdeauna foarte coboriți; azi aceste luni deficitare nu se întâlnesc decât în anii foarte secetoși, pe când altă dată (înainte de executarea lucrărilor de împădurire) ei erau foarte frecvenți.

3) În timpul perioadei de vegetație (Iunie-Iulie-August și Septembrie) coeficienții bruți au fost favorizați de plantațiile de molid (+5%).

4) Ținând seamă de corecțiunile aduse randamentului brut de iarnă, influența asanărilor executate nu ar fi așa de brutală cum apare a priori; totuși ea nu este mai puțin însemnată în primii ani.

5) Date fiind consecințele randamentelor de iarnă și primăvară și influența proprie a asanărilor, coeficienții sezonieri și anuali nu ar fi suferit decât fluctuații puțin importante.

6) Totuși, trebuie constatat, cu toate aceste condițiuni, o schimbare favorabilă la coeficientul de vară și o modificare mai accentuată la coeficientul de iarnă. Acțiunea moderatoare a pădurii se face simțită reducând coeficientul de iarnă și ameliorând pe cel de vară.

7) Drenajele făcute în vederea asanării terenurilor acoperite cu turbă, atunci când sunt bine făcute și întreținute, permit să colecteze și să evacueze repede spre lac, pentru a le înmagazina, apele meteorice căzute în timpul perioadelor critice de uscăciune. În timpul regimului secetos, precipitațiile sunt încă suficiente pentru a întreține alimentarea lacului, cu condiție ca ele să fie imediat evacuate și neînghițite de sol sau de turbării și evaporate de soare sau de vânt.

7) În condițiile proprii basinului Gileppe, coeficienții sezonieri sunt cam următorii: iarna 90%, primăvara 45%, vara 30% și toamna 70%. Coeficientul anual brut de scurgere ar fi în mediu 50%.

B) Inundații.

Din examinarea datelor privind basinul râului Gileppe, autorul putut trage concluzii și asupra acestui fenomen.

Râul Gileppe, ca mai toate râurile de munte, are un regim neregulat al apelor, care face ca în cazul precipitațiilor abundente să se traducă prin viituri puternice.

Inundații nu se produc însă decât atunci când ploile se prelungesc peste măsură sau când sunt anormal de continui, venind după perioade de ploi cari au saturat complet solul forestier și turba.

Pericolul de inundații se prezintă și în cazul topirii brusce a zăpezii. În această privință, este suficient ca o temperatură puțin ridicată să însoțească vântul dela Sud-Vest pentru ca să survină o topire bruscă a zăpezii. Când această topire este însoțită și de ploi abundente — ceea ce nu se întâmplă rar — atunci pericolul se mărește și mai mult.

Pe de altă parte, dacă se întâmplă ca solul să fi fost înghețat mai înainte de a fi căzut zăpadă, atunci, în cazul topirii rapide a zăpezii însoțită de ploi intense, poate veni o catastrofă.

Totuși, autorul studiului constată o influență moderatoare reală și importantă a pădurii întârziind topirea zăpezii, absorbind o parte din apă și întârziind scurgerea apelor. Această constatare este rezultatul analizării intrărilor în lacul Gileppe în epoca inundațiilor din 1906, 1909 și 1935 și al comparațiilor cu cele ce se petrec într-un basin alăturat — Vesdre.

Rolul moderator al pădurii se simte și în cazul ploilor excepționale. Pentru aceasta se dau două exemple concludente petrecute în același basin în Octombrie 1935 și Iulie 1936. În timp ce în regiunile cu turbă apele s'au umflat numai decât, în cele păduroase apele nici nu s'au clintit. Vedem deci că pădurea a apărut aici ca binefăcătoare, în timp ce turbăria a trădat cauza.

Neues über die wasserwirtschaftliche Bedeutung des Waldes.

Données nouvelles sur le rôle hydrologique de la forêt.

On présente un compte rendu sur l'étude de M. Boudru publiée dans le Bulletin de la Société Centrale Forestière de Belgique, concernant le vrai rôle de la forêt et de la fagne dans Les Hautes Fagnes de Belgique.

PROBLEMELE ZILEI

RAPORTUL SUSȚINUT

RAPORTUL SUSȚINUT

de V. N. Stinghe

Termenul de raport susținut, a fost creat de amenajamentul de dată relativ recentă; ideea în sine însă, există de foarte mult: ea a creat amenajamentul. Ori care ar fi definiția care i-ar da-o teoreticienii amenajamentului, ea corespunde unui gând simplu, elementar, adânc omenesc, ca și ideea pe care o servește: bunurile epuizabile să se consume cu prudență, iar acelea care se refac într-o măsură orecare, să nu se consume decât în măsura în care se refac. Și când e vorba de păduri, — fiindcă ceea ce se pune la loc an de an se încadrează în limite aproape constante — cantitatea de materie lemnoasă, să se consume în așa fel, încât raportul între cantitățile anuale să fie susținut, adică mereu același.

Ideea servește principiului conservării, — se înțelege, deocamdată — a bunului, care este pădurea; dar apoi, prin extindere, ființei omenești însăși, întrucât normala ei dezvoltare este influențată de posibilitatea de folosire a materialului indispensabil și neînlocuibil, care este lemnul.

De aceea noțiunea de raport susținut, care contează ca o creație a amenajamentului, a trecut de mult hotarele acestuia și a îmbrăcat haina unei idei cardinale în politica forestieră. Dacă sub primul aspect, interesează, poate, numai pe specialiști, sub al doilea aspect, în tot cazul, trebuie să intereseze păturile largi conducătoare.

Atât de fertilă este în consecințe ideea raportului susținut, încât mărimdu-și continuu sfera, ea se întâlnește în timpul din urmă ca o noțiune de politică economică națională. Astăzi ideea utilizării în cantități constante și bine socotite ca mărime, apărută

intâia oară în domeniul forestier, o vedem rodind și pe alte țărâhuri: se menționează această idee, de ex., în legătură cu exploatarea miniere, de cărbuni, de petrol.

Imperativele de ordin național, ale vremurilor prin care trecem, fac să se accentueze tot mai mult aspectul de comandament de politică economică generală pe care îl înfățișează ideea forestieră a raportului susținut. Teoriile care spuneau că fiecare țară să exploateze și să răspândească în lume bogățiile pe care le are, pentru ca în schimbul lor să se aducă bani și să îngrămădească averi, sunt astăzi perimate. Trăim timpuri de autarhie, când fiecare țară vrea să fie cât mai independentă de toate celelalte, când fiecare țară caută a-și satisface multiplele trebuințe numai din avuția pământului său și cere industriei naționale să-i acopere pe cât se poate toate nevoile. Lemnul este materia primă care alimentează o sumedenie de industrii, lemnul este materia primă care acoperă cele mai elementare nevoi ale locuitorilor, lemnul, în fine, e materia care ridică potențialul de apărare al unei țări și al unei națiuni. Nu sunt aceste indicații că politica economică a țării trebuie să vegheze de aci încolo ca materialul lemnos al pădurii românești să se consume cu gândul mereu atent ca, oricare vor fi vremurile, și oricât de grave ar fi cerințele de acoperit, națiunea să-și găsească îndestulare în ceea ce a rodit prin veacuri pământul țării?

Știm că exportul de lemnărie aduce în țară aur, aduce valută și ne dă astăzi mijlocul de a mulțumi trebuințe urgente. De aceea e de dorit să continue și să propășească. Dar, se înțelege, să continue în măsura în care materia lemnoasă care crește an de an, excede consumul intern ale anului respectiv. Să propășească, să-și mărească puterea de a aduce aurul — mai ales dacă acesta ar ajunge de fapt în țară și ar veni să alimenteze bogăția națiunii efectiv românești. — dar nu pe socoteala cantității, ci pe aceea a calității.

În felul acesta ajungem însă la un interesant capitol de politică industrială. Fiindcă, în definitiv, dacă industria a tăiat lemnul și l-a prelucrat în fabrică, ea nu-l mai poate reține în depozitele sale; în pădure nu se strică într'un an, doi, în depozite da. Ceea ce trebuie să se facă însă, e să se potrivească puterea de exploatare și de debitare a industriei pe puterea de pro-

ducție a pădurilor. E un imperativ al vremii și satisfăcându-l nu avem meritul a fi inițiatorii. Popoarele prietene care ne înconjoară, pornind dela aceleași constatări, au luat deja măsuri în această privință: au legiferat Polonia, Cehoslovacia și Jugoslavia. Dar la noi, în țara în care farmaciile nu se deschid decât în raport cu numărul populației — măcar că ele au misiunea să contribuie la bunăstarea sanitară a țării și nu consumă nici un bun național —, fabricile de cherestea, care macină un prețios ajutor al rezistenței naționale, se pot înființa oricând și oriunde.

În această problemă de mare interes național e natural ca inițiativa luminării opiniei publice să pornească din lumea forestierilor și să continue cu tenacitate, până când o legiferare va veni să încoroneze strădania. Fiindcă nimenea mai bine decât silvicultorii nu poate vedea cum se topesc, într'un ritm rău prevestitor, rezervele noastre forestiere.

Schimbând acum planul pe care continuăm să urmărim ideea raportului susținut, ne încadrăm în considerațiuni mai de detaliu.

Lemnul este un material care suportă greu transportul la distanță. Fiecare ținut se alimentează din pădurile care îi aparțin, dacă este vorba de alimentarea la timp și convenabilă. Cât adevăr conține această aserțiune, se poate vedea, în deosebi, în vremi de restriște, în vremi de război. Fiecare ținut, deci, trebuie să aibă pădurile sale și în nici un caz nu este justificată concepția că, deocamdată exploatările se pot concentra în pădurile care sunt accesibile, utilizându-le peste măsură. Această imprudentă procedare este adesea justificată prin faptul că în alte ținuturi stau păduri în așteptarea exploatărilor organizate, când prin șosele sau căi ferate, regiunea se va face accesibilă transportului. În numele acestei teorii se pustiesc pădurile șesurilor, rămânând acelea ale munților sau se desvelesc cu grăbire anumite văi din munți, în timp ce altele sunt mult prea puțin utilizate.

Trebuie raport susținut nu numai în ansamblu, dar și în detaliu: nu numai pe țară, ci și pe ținuturi, nu numai pe ținuturi, dar și pe păduri. Procedând altminteri, se văd imediat gravele prejudicii: s'a epuizat stejarul, ca să rămână 40% din suprafața țării acoperită de fag, s'a epuizat bradul și, mai ales, moliftul, de pe văi întregi, ocolindu-se cu sistemă acelea populate cu fag.

Și unei industrii forestiere, cu adevărat românești, i se poate cere, cel puțin de aici încolo, să dea o mână de ajutor pentru normalizarea situației pădurilor. Ei i se poate cere ca de acum încolo să-și dea osteneala să găsească debușeuri pentru toate felurile de material, pe care le produce pădurea românească. Ar fi și aceasta o formă de raport susținut, plasarea de un comerț dibace, a diverselor materiale lemnoase în proporția în care pădurile noastre le conțin și le produc.

Așa cum am văzut până acum, ideea raportului susținut poate constitui un punct cardinal în problema în mare a punerii în valoare a întregii suprafețe păduroase a țării.

Nu pierde deloc din interes însă, nici atunci când o considerăm în raport cu tehnica amenajării limitată la fiecare pădure în parte.

Serviciile publice sunt asaltate cu cereri din partea proprietarilor de păduri, care voesc să exploateze în ritm rapid un bun la a cărui întemeiere, în 99% din cazuri, n'au contribuit cu nimic, la a cărui îngrijire nu au nici un merit și la a cărui distrugere nu poate avea nici un drept. A nu exploata cu raport susținut, înseamnă a lichida pur și simplu un capital-lemn, agonisit de obicei de generații care au dispărut. Pădurea însă, chiar proprietate particulară fiind, este în primul rând un bun național, care nu poate fi lichidat în beneficiul individului, oricât de urgente, la un moment dat, ar fi nevoile acestuia. O pădure se clădește într'o revoluție întreagă, în 80—100 ani, nu într'un an, ca o casă oarecare; pe aceasta o dărâmi astăzi, dacă găsești cu cale, la anul o refaci, dacă îți trebuie, și peste un alt an poți s'o pui din nou la pământ, ca în continuare apoi să începi din nou reclădirea. Acest lucru nu se poate face însă cu pădurea.

Teoria după care lemnul este o marfă ca ori și care alta, care se negociază, și că în negoțul acesta, ca în oricare altul, singura lege care urmează să conducă e aceea a conjuncturii — nu poate fi primită decât cu mari rezerve. Teoria conjuncturii în materie de lemn, poate arunca în aventură o țară întreagă, care să vină apoi să plângă pe ruinele pădurii desființate, cum se întâmplă astăzi în Anglia și America. Amândouă au practicat un liberalism imprudent în materie de lemn: ultima a împins, într'o epocă nu prea în-

depărtată, ideea utilizării conjuncturii până în limite inacceptabile și astăzi luptă amândouă să refacă cu cheltuială un bun al națiunii, a cărui dispariție sau împrăștiere este adânc resimțită.

Trebuie să înceteze dar, la noi, acele exploatare de mai multe posibilități deodată", trebuie să înceteze exploatarea „într'un an a posibilităților pe 5 ani, ori 10 ani", lucru care a devenit un fel de modă astăzi, mai ales în pădurile posesorale și comunale. Pentru nevoi a căror urgență comportă un semn de întrebare, se inundă piața locală și chiar cea mai îndepărtată, cu cantități de lemn peste cerere, se produce o scădere a prețurilor și apoi, tocmai din această ultimă cauză, nu se ajunge nici măcar să se îplinească sumele pe care s'a contat la început. Se susțin de obicei aceste cereri cu argumente impresionante : sat sau comună are nevoie să construiască o biserică ori o școală, ori să cumpere o pășune. O logică sănătoasă comercială ar învăța-o însă să găsească credit pentru aceste nevoi, dacă sunt urgente, și apoi să plătească din parchetul anual bine valorificat, anuitatea respectivă. Prețul materialului nu s'ar comprima artificial și socotelile ar ieși mai bine. Este, de altfel, o școală rea care se face proprietarilor de păduri, când se admit aceste cereri. O înțeleaptă educare a poporului ar cere să-l învățăm un spirit de economie, să-l învățăm să se îndestuleze, când are trebuințe excepționale, numai din ceea ce și în măsura în care a economisit din timp. Decât să-l lăsăm să taie deodată 5 sau 10 posibilități, mai bine am introduce ideea rezervei mobile în amenajamentul pădurilor comunale și posesorale, așa cum este legiferat în Franța pentru pădurile comunelor : se taie cu raport susținut o perioadă întreagă, prelevând totuși ceva la fiecare tăiere pentru ca la sfârșitul perioadei să găsească o rezervă de care să beneficieze pe bun merit.

Infrângerea raportului susținut în materie de exploatare, poate avea neplăcute consecințe sociale : se taie într'un an 5 sau 10 parchete cu lucrători aduși din altă parte — pentru că localnicii nu se găsesc în număr suficient — iar în anul următor și ani de-a-rândul oamenii din sat nu mai au de lucru în pădurea lor și merg să-l caute aiurea. Pădurea dacă nu oferă lucru constant populației locale, ea contribuie la depopularea ținutului. Sentimentele oamenilor față de pădurea locală sunt pașnice numai atât timp, cât ea le asigură

an de an — într'un fel de raport susținut — ocazie de muncă și de câștig.

Exploatarea precipitate de mari suprafețe în scurt timp, reclamă instalații de transport de mare capacitate, dar costisitoare tocmai pentru acest motiv: consecința este apoi obligația să se amortizeze în timp scurt. De ele însă nu profită deloc cultura pădurilor. Aceasta trage folos numai dela instalațiile cu caracter de permanență, cu amortizare redusă și în termen lung: raportul susținut în tăieri este dar, și pe această indirectă cale, un promotor al culturii pădurii, al îngrijirii arboretelor și deci al sporirii productivității pădurilor țării.

Raportul susținut, în fine, — și acest punct intenționat l-am păstrat pentru încheiere — este condiția *sine qua non* pentru normalizarea pădurilor țării. Câtă vreme raportul susținut nu va deveni legea implacabilă a amenajamentului și a întregii politici forestiere a pădurilor noastre, ele nu vor ieși din haos, nu se vor sistematiza, nu se vor normaliza. În aceste condițiuni nu va fi posibilă niciodată o bună statistică forestieră, nu vom cunoaște niciodată exact puterea de producție a pământului forestier și randamentul pădurilor noastre. Câtă vreme, în fine, raportul susținut nu va fi generalizat, nici cultură sistematică nu se poate face, căci presupune un ritm constant, în toate intervențiile din pădure.

S'ar părea poate exagerat ce vrem să afirmăm acum. E totuși un adevăr: răul e alimentat astăzi și de codul silvic, care prin concepția lui asupra „regulamentului de exploatare“ legalizează și astăzi lichidarea capitalului-lemn din pădurile țării. Va fi fost cazul la 1910 să se facă așa și s'a putut face, fiindcă mai avea atunci țara rezerve forestiere. Astăzi, după 27 ani de aplicare, codul silvic a îmbătrânit. E nevoie să se găsească de acum articolul de lege care să generalizeze ideea raportului susținut, cel puțin în amenajament. Ea își va face atunci drum mai ușor și în celelalte domenii ale manifestărilor forestiere.

RAPORTUL SUSȚINUT CA PROBLEMA DE «AMENAJAMENT»
ȘI DE «POLITICA FORESTIERĂ»¹⁾

de Ilie C. Demetrescu

Ing. Sub-inspector silvic

Într-un articol din numărul precedent al Revistei ne-am ocupat despre „Raporturile dintre Protecția pădurilor și Politica forestieră”. Am căutat să demonstrăm că, deși apărarea pădurii face obiectul ambelor discipline, totuși, în fond nu poate fi vorba, în nici un caz, despre un conflict pe această chestie. Obiectul este comun, după cum omul poate fi obiectul comun de preocupări al atâtor discipline radical deosebite ca natură, cum sunt: zoologia, psihologia, medicina, geografia, economia politică, dreptul, etc. Esențial nu este, deci, comunitatea unui obiect de preocupare spre a se putea vorbi de un conflict între diverse discipline, ci punctul de vedere din care se privește acel obiect comun. Iar dacă uneori asistăm, într-adevăr, la asemenea conflicte sau la interpenetrațiuni ale diverselor discipline, apoi acest lucru rezultă, pedeparte, din greutatea de a se defini cu precizie punctul de privire specific fiecărei discipline și pedeaalta de a se păstra consecvența acelei priviri în tot decursul dezvoltării domeniilor respective.

Cele spuse cu acel prilej, au valabilitate principială și în cazul problemei de față. Într-adevăr, sunt o mulțime de chestiuni specifice de domeniul „Amenajamentului” și care sunt întâlnite totuși, și în „Politica forestieră”. Dintre acestea, una, foarte obișnuită, o constituie „raportul susținut”. Și totuși, nu poate fi vorba de o încălcare de domenii, pentru că punctul de vedere din care privesc aceste două discipline, problema respectivă este radical deosebit.

Pentru „Amenajament”, raportul susținut este unul dintre mijloacele — el însuși cu mai multe variante — ce servesc la organizarea în timp și spațiu a producției forestiere. Problema raportului susținut, în acest caz, este o problemă de ordin tehnic.

Pentru „Politica forestieră”, raportul susținut este unul dintre mijloacele care stau la îndemână Statului pentru apărarea intereselor obștești referitor la cultura pădurilor și la acoperirea nevoilor

1) Pentru a arăta că este vorba de disciplina amenajamentului și a politicii forestiere, vom scrie în cele ce urmează, aceste expresii, convenționale: «Amenajament», «Politica forestieră».

în lemn ale societății. Problema raportului susținut este, în acest caz, o problemă de ordin politic, după cum pentru proprietarul de pădure este o problemă de ordin gospodăresc.

Deci, atât națiunea — reprezentată prin Stat — cât și proprietarul de pădure, fac apel la serviciile „Amenajamentului”, ca disciplină obiectivă, spre a putea judeca dacă raportul susținut corespunde scopurilor lor, urmărite prin producțiunea forestieră, și întrucât se poate aplica în situația lor subiectivă dată. Sub acest ultim raport, mai curând poate fi vorba de un conflict între „Politica forestieră” și disciplina „Exploatațiunilor forestiere” (în sensul de „forstliche Betriebswirtschaftslehre”) pe această chestiune a raportului susținut, decât între „Amenajament” și „Politică forestieră”. Într'adevăr, se poate spune că, națiunea prin ingerințele pe care le face Statul asupra liberei dispozițiuni a proprietarului de pădure, devine copărtășe la proprietatea pădurii. Prin urmare, ar fi vorba, în acest caz, de doi proprietari cu drepturi etajate : Națiunea (reprezentată prin Stat) ca proprietar de 1° și proprietarul obișnuit sau de ordinul al II-lea. Primul proprietar, fiindcă este și cel mai puternic, își fixează în primul rând drepturile prin emiterea de legi de poliție forestieră. Acestea determină cadrul în care poate să se miște proprietarul obișnuit sau de ordinul al II-lea, în urmărirea scopurilor sale. „Politica forestieră” s'ar ocupa cu raportul susținut din punctul de vedere al proprietarului de ordinul I-iu (Națiunea), iar „Exploatațiunile forestiere” de raportul susținut din punctul de vedere al proprietarului propriu zis sau de ordinul al II-lea.

FABRICILE DE CHERESTEA ȘI INSTALAȚIILE DE TRANSPORT VĂZUTE PRIN PRISMA RAPORTULUI SUSȚINUT

de Ing. I. Lungu

Aproape toate fabricile de cherestea și instalațiile de transport din masivele îndepărtate de căile publice, existente azi în țara noastră, au fost la timpul lor construite în ce privește capacitățile lor de lucru și transport în așa fel, încât să răspundă rentabilității capitalului investit și valorizării unor rezerve — fără să se țină seama de posibilitatea normală a pădurilor respective și nici de ceea ce urmează a se face după ce, în mod fatal, se vor termina aceste rezerve.

Totdeauna s'a privit drept obiect principal instalațiile de exploatare, transport și industrializare și numai în al doilea rând rezervorul de materie brută, care este pădurea.

Pentru a ilustra această mentalitate, care se mai menține și astăzi, este suficient să arăt că — într'un contract de vânzare făcut de CAPS în anul 1934 cu o Cooperativă, pentru vânzarea posibilității pădurilor pe 10 ani, din unul din cele mai mari bazine păduroase din țară, „Tarcăul” — se găsește clauza că dacă anual nu se va putea extrage din acel masiv 50.000 m. c. lemn rotund, restul se va livra de CAPS din Ocoalele de pe Valea Bistriței, în sus de Tarcău.

O altă latură care n'a fost luată în considerare când au început să se facă aceste instalații — 2 decenii înainte și după 1900 — a fost cea națională. Industriei cherestelei i se spunea că este o industrie națională, pe când în realitate ea era o industrie complet înstrăinată.

Ca un corectiv al acestei înstrăinări, s'a venit cu soluția Cooperativelor și mai târziu cu regia publică. Avantajele și dezavantajele acestor două soluții au fost pe larg debătute în coloanele revistei. Totuși, în cele de mai jos, voi căuta să le privesc și pe acestea prin prisma raportului susținut.

Pentru că ne găsim în domeniul realităților, întrebarea care se pune este : Ce trebuie să facem de aici înainte ?

Mai întâiu să vedem ce vor putea da în viitor pădurile țării industriei și comerțului de lemne și în ce direcție vor evolua acestea.

1) Pădurile vor putea da o cantitate mult mai mică de lemn de lucru.

Trebuie să ne obișnuim cu ideea că 30—40.000 m. c. lemn de lucru de rășinoase, cari converg anual la o singură fabrică, reprezintă o cantitate foarte mare de lemn de lucru, 20.000—30.000 m.c. reprezintă o cantitate mare, 10.000—20.000 m. c. o cantitate normală de material brut, 5.000—10.000 m. c. reprezintă o cantitate care singură poate face încă obiectul industrializării într'o fabrică, iar cantitățile până la 5.000 m. c. lemn de lucru anual sunt ultimele rezerve de lemn de lucru cari aproape nu vor putea satisface consumul local.

2) Pădurile vor putea da de aici înainte un lemn de lucru calitativ mai inferior decât cel exploatat până în prezent, deoarece aproape toate masivele cu lemnul bun s'au exploatat.

3) Lemnul rotund bun pentru fabrică se va clasa în 2 grupe de grosimi. Astfel, din arboretele bătrâne vom avea bușteni foarte groși, iar din arboretele obținute de regenerările artificiale, diametrele lemnului de fabrică nu vor depăși 40 cm.

4) Centrul de greutate al industriei forestiere se va deplasa către fag. Industria contraplacajelor și a lemnului curbat, va deveni din ce în ce mai importantă.

5) Stejarul ca lemn de fabrică va deveni foarte rar și extrem de scump. Salcâmul și fagul vor trebui să-l înlocuiască în multe din întrebuințările sale.

6) Pădurile cu lemn de foc din apropierea centrelor de consumație fiind în majoritate expropriate pentru islazuri, lemnul de foc va trebui adus din masivele îndepărtate. Rentabilitatea fagului în exploatarea de lemn de foc se va ridica.

7) Odată cu progresul chimiei, nu este exclus ca în țara noastră, chiar considerată ca un rezevor fără margini de materii prime, fagul să ajungă cu timpul totuși un izvor principal de materie primă pentru diferite produse obținute pe cale chimică.

Toate împrejurările arătate mai sus impun ca Statul prin organele sale să intervină mai direct în organizarea exploatarea transportului și industriei lemnului. Adică *politica raportului susținut să nu se raporteze numai la amenajarea pădurilor, ci și la organizarea industriei lemnului și instalațiilor de transport*. Se va lucra în acest fel direct asupra cauzei care duce la toate abaterile dela raportul susținut.

Hotărît lucru că adaptarea industriei și instalațiilor de transport existente astăzi, la nevoile reale ale pădurilor, se va putea face, cel puțin la început, cu mare greutate, din cauza sacrificiilor ce vor trebui făcute.

Multe fabrici de cherestea vor trebui complet desființate, căci va fi greu de adoptat o fabrică la debitarea numai a 18.000—20.000 m. c. lemn brut, când a fost construită pentru a prelucra anual 80—100.000 m. c. lemn rotund. La această transformare nu se vor putea folosi decât parte din gaterile, circularele și celelalte mașini multe.

Problema aceasta a fabricilor mari, se referă în special la pădurile de rășinoase din regiunea munților înalți.

Pentru fabricile situate mai jos, de exemplu cele situate în lungul râului Bistrița, ar trebui să se reglementeze capacitatea lor de lucru în funcție de posibilitatea totală de lemn de lucru care converge din pădurile acestui bazin și a bazinelor afluate pe această cale de transport. În această situație, reglementarea se poate face mai ușor, fără să atingă prea mult interesele proprietarilor de pădure, căci concurența le va da posibilitatea să obțină prețuri favorabile pentru materialele brute.

Categorie deosebită este și aceea a exploatării materialelor din masive nedeschise, cum ar fi de exemplu în Direcția Bacău pădurile din Ccoalele silvice Gărcina și Tazlău. Aci posibilitatea normală a lemnului de lucru rășinoase este de 10—25.000 m. c., iar a lemnului de foc 15—30.000 m. steri anual. Cu soluții cari se recomandă astăzi și adesea se impun, din motive diferite decât interesele pădurii, se hotărăște ca deocamdată să ne ocupăm de comercializarea lemnului de lucru brad, iar fagul să se secuiască, sau pe alocuri să se scoată cu căruțele în măsura rentabilității.

Această soluție constituie un paleativ. Statul ar trebui să intervie direct cu investițiile necesare pentru a face rentabilă exploatarea întregii posibilități a pădurii.

Ar trebui convins Ministerul de Finanțe ca să renunțe la $\frac{1}{2}$ din renta care o plătește CAPS-ul pe timp de 10 ani și aceasta să se folosească la investiții de căi ferate forestiere și fabrici de cherestea. Aceasta cu atât mai mult cu cât în ce privește lemnul de foc statul, în interesul populației, tinde la o dirijare a prețurilor. Regia comercială a CAPS-ului este singurul mijloc la îndemâna guvernanților pentru a combate specula cu lemnele de foc.

Aceste investiții ar scoate și pădurile din puterea de influență a Societăților particulare mari, cari singure au la dispoziție capital pentru a face investiții în afară de Stat. Chiar dacă Statul n'ar lucra în regie, va putea găsi ușor cumpărători pentru posibilitatea pădurilor respective, dacă acestea sunt prevăzute cu instalațiile necesare.

Pentru înființarea fabricilor de cherestea în regiunea dealurilor joase și la câmpie, intervenționismul Statului nu ar fi necesar să se manifeste așa de mult, din cauză că oferta materialului brut ce se găsește disponibilă, reglementează destul de mult existența

lor. Totuși din motive de uniformitate, pentru a se evita sustrageri dela control — înființarea acestora ar trebui supusă unor restricțiuni.

Cu controlul fabricilor existente și acordarea autorizațiilor respective ar trebui încredințată Casa Pădurilor care este cel mai mare proprietar de păduri și totodată are pe tot cuprinsul țării personal specialist în măsură de a soluționa în modul cel mai bun această problemă. În nici un caz problema nu admite soluția comisiilor mixte constituite din reprezentanți a diferite Mînistere, cari ar constitui o complicație inutilă.

Transformarea industriei forestiere mari într'o industrie mijlocie și mică va avea însă un desavantaj calitativ, așa cum reforma agrară a avut în domeniul agricol.

Astăzi, industrializarea în aceste fabrici mici se face calitativ mult mai slab decât în fabricile mari.

Deasemenea au pătruns în această industrie numai elemente de origine etnică străină și introducerea muncii naționale trebuie să fie principalul obiect al politicii de reorganizarea industriei forestiere.

În acest scop fabricile Statului și ale Cooperativelor, trebuie să se transforme în adevărate pepiniere de buni specialiști care să fie difuzați în industria forestieră.

Să analizăm acum problema cum trebuie să se facă aceste industrializări față cu posibilitățile actuale. Adică prin industrie particulară, industrie cooperativă sau regie de Stat. Aceasta în referire mai mult la pădurile Statului.

Trebuesc făcute două grupe mari și anume : prima privind pădurile cari dau anual o cantitate de lemn de lucru brut până la 10.000 m. c. și a doua grupă dela 10.000 m. c. în sus.

În prima grupă nu văd posibilitatea existenței decât a industriei particulare sau a regiei de Stat, ca o anexă a activității Ocolului. Aceasta pentru motivul că ambele soluții nu au cheltueli generale de administrație mari și pot pune la dispoziție și capacitatea tehnică necesară pentru executarea lucrărilor în cele mai bune condițiuni. Pentru aceste lucrări trebuie creat un tip de industriaș sau personal al Statului, cu pregătirea pe care astăzi o are într'o fabrică mare, funcționarul numit conducător de fabrică („Sägeleiter“).

Regia cooperatistă în acest domeniu n' o văd aplicată, pentru motivul că sunt prea mulți cari vor să câștige, fără o contribuție efectivă de lucru — ci numai cu sfaturi scump plătite — chiar la una din marile cooperative. dată ca model, am constatat că cheltuielile de administrație generală se ridicau la 63 lei/m. c. brut pe când lemnul brut îl cumpără dela Stat cu 78 lei/m. c.

Mai menționăm că în afara cheltuielilor acestora de administrație, Statul plătește încă un inginer permanent la fabrică, detașat dela Oficiul național al Cooperăției, pentru controlul operațiunilor ei, în afara organelor de îndrumarea Cooperăției din centru.

De asemenea fabricația la Cooperative lasă mult de dorit față de întreprinderile similare, datorită împrejurării că la noi nu este infiltrată conștiința datoriei și o constrângere în sistemul cooperatist este foarte grea, căci directorul fabricii nu poate neglija votul personalului său și influența lui asupra altor cooperatori.

Pentru masivele cari dau o posibilitate de lemn de lucru de peste 10.000 m. c. anual, văd în primul rând regia de Stat și în al doilea rând regia cooperativă, aceasta din urmă bine înțeles nu însă ca o unealtă a societăților mari cum sunt destule cazuri.

În concluzie, — *nu se poate ajunge la o bună aplicare a raportului susținut, până nu se reglementează funcționarea fabricilor de cherestea și instalațiilor de transport existente, precum și înființarea fabricilor și instalațiilor nou.*

RAPORTUL SUSȚINUT

„Echilibru între posibilitate și creșterea anuală a capitalului lemn”.

de Dr. I. Popescu-Zeletin

Motto: *«Minima non curat praefor».*

Discutarea *raportului susținut* se poate face pe două planuri, diferite ca înălțime: primul — pur teoretic —, în care în mod speculativ se urmărește aprofundarea acestei concepții, fără a se porni dela realități locale sau generale, deci în cadrul ideal, al doilea — un plan la înălțimea realităților și în cadrul precis al unor imperatife bine cunoscute, în care se analizează aspectele concepțiunei sub raportul sugestiilor pe care teoria le poate da practicei.

Am făcut această distincțiune dela început, pentru a defini cadrul în care înțelegem să discutăm raportul susținut, pentru că vom căuta ca prin coborîrea din planul superior spre cel inferior să desprindem aspectele sub care se prezintă raportul susținut în economia forestieră românească.

Dela început trebuie să menționăm că nu convenim cu termenul românesc „raport susținut”. Aceste termen, ca și mulți alții, păcătuiește prin a fi reprodus dintr'o altă limbă (franceză) și prin a nu exprima fidel ceea ce vrea să reprezinte.

Am conveni cu unul, care să se apropie de esența subtitlului acestui articol.

Din capul locului trebuie să remarcăm că această noțiune cunoaște două accepțiuni: prima — cea uzuală — „producțiune de lemn anuală — egală și continuă” (Hartig și Hundeshagen¹⁾), de altfel concepția clasică și a doua — cea strict teoretică —, care a evoluat și nici astăzi nu s'a cristalizat într'o formulă unanim recunoscută — „realizarea unei constanțe absolute în mărimea posibilității, adică a unei riguroase egalități dela an la an” (V. N. Stînghe²⁾).

Teoria raportului susținut se încadrează în disciplina amenajamentului. Putem afirma fără riscul de a greși prea mult, că fiecare teoretician din această disciplină are altă definiție, definiții care în fond nu se deosebesc decât prin nuanțe datorite — în cele mai multe cazuri — influențelor exercitate de curentele economice. De aceea — credem — că o analiză sumară a acestor nuanțe este indicată în cadrul acestor însemnări, mai ales că punerea lor în lumină va înlesni mult înțelegerea unor constatări și propuneri din partea a doua a prezentului articol.

Aspecte din evoluția raportului susținut. Ca orice creațiune în materie de amenajament concepția de raport susținut a trecut prin purgatoriul evoluției împrumutând dela epoci culoarea doctrinelor economice predominante. Evident, scheletul concepțiunei a rămas acelaș, pentru că ea se îndetifică până la un punct cu principiul conservării, care alături de principiul rentabilității au fost și sunt axa motrice a întregului mecanism al economiei forestiere.

1) Ch. Wagner: op. cit.

2) Curs de Amenajament, 1937.

Dacă clasicii — G. L. Hartig și Hundeshagen *) — erau de acord în ceia ce privește esența acestei concepțiuni, deși realizarea raportului susținut o vedeau prin metode diferite, nu tot astfel s'a întâmplat 40 ani mai târziu.

De sigur, metodele de amenajare servesc în primul rând raportul susținut, pentru că ele nu caută decât să organizeze astfel gospodăria forestieră, încât posibilitățile anuale să fie „cât mai egale” și continue. Când metoda își propune acest lucru — și aceasta este esența ei — și în timp se verifică că țelul propus nu poate fi atins, atunci — fără îndoială — metoda cade, cum s'a întâmplat de altfel cu aceia a lui Hartig. Dar consecințele acestea nu vizează numai metoda care le-a prilejuit, ci afectează și esența concepțiunii, raportul susținut.

Primul desident dela accepțiunea clasică a fost Carl Heyer și ceva mai târziu Judeich. Heyer face o concesiuine: admite exploatarea anuală (*jährlicher Betrieb*) și exploatarea intermitente (*aussetzender Betrieb*). Această concesiuine este de natură să slăbească rigiditatea vechii concepțiuni, constituind elementul de tranziție spre formula lui Judeich, care consideră că raportul susținut este atunci realizat, când *permanența producțiunii de lemn și puterea de productivitate (fertilitate) a solului sunt asigurate*. Deci, în cadrul acestei accepțiuni nu se mai cer posibilități anuale egale, ci se impune ca pădurea să fie în *permanetă* stare de productivitate iar solului să nu-i scadă fertilitatea.

Această accepțiune a lui Judeich a făcut epocă și a influențat considerabil concepția de gospodărire a pădurilor în ultimile trei decenii ale secolului trecut.

Cam în acelaș timp cu Judeich, un alt silvicultor german, Wagener încearcă — la început timid — o nouă formulare a raportului susținut. Până la el prin posibilitate anuală egală și continuă se înțelegea *posibilitate-volum*. El pornește dela alt raționament: pe proprietarul forestier nu-l interesează *posibilitatea-volum*, ci *posibilitatea-bani*. El (proprietarul) înțelege să-și organizeze astfel gospodăria forestieră, încât să aibă *anual* și *permanent* acelaș venit. Prețul lemnului variază, dacă nu dela an la an, apoi sigur periodic. Resursele lui financiare nu trebuiesc să fie condiționate

3) Ch. Wagner: op. cit.

de piața lemnului, pentru că el ar risca să-și desechilibreze bugetul și ca atare afacerile lui ar suferi. Lui îi trebuie o rentă fixă, independentă de fluctuațiunile prețului lemnului.

Pe linia acestui raționament adepții lui Wagener — în special prof. Ostwald⁴⁾ din Riga și prof. Krieger⁵⁾ — au reușit să închege o întreagă teorie Waldrententheorie, pe care au turnat-o și în cazul unei metode de amenajare.

Vasăzică posibilități în bani egale și continui! Dar adepții acestei teorii merg atât de departe, încât admit tăieri peste posibilități-volum, atunci când piața lemnului este favorabilă, surplusul peste rentă urmând a fi depus cu dobândă la bancă în vederea acoperirii necesitate de ulterioarele depresiuni ale prețurilor.

Evident, aceste două accepțiuni n'au rezistat și timpul le-a trecut în parte în domeniul istoriei.

Teoreticienii din ultimii 40 ani s'au apropiat iarăși de formula clasică a raportului susținut, îndepărtându-se de aceasta întru atât, încât sunt mai puțin pretențioși în ceia ce privește egalitatea posibilităților anuale și înclinați a admite posibilități periodice egale.

Și această nuanță apare mai evidentă la Biolley⁶⁾. La „Methoda controlului” — după cum indică și numele — stabilirea quantumului posibilității se face prin controlarea periodică a capitalului lemn și a structurii lui. Studiul structurii capitalului lemn vizează: identificarea acelei structuri care asigură o producțiune optimală, pentru că numai din momentul identificării acestui stadiu din evoluția dirijată a pădurii posibilitatea poate și trebuie să fie egală cu creșterea curentă. Urmărirea acestui „stadiu” este impusă de următoarele imperative :

„A produire le plus possible,
a produire par les moyens le plus possible réduits,
a produire le mieux possible”.

imperative, care constituiesc fundamentul dogmatic al metodei.

4) E. Oswald : Fortbildungsvorträge über Fragen der Forstertragsregelung, 1915.

5) Prof. A. Krieger : Die Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes, 1929.

6) H. Biolley : L'Aménagement des Forêts, 1920.

Raportul susținut în acest caz este garantat prin controlul periodic și după atingerea stadiului optimal se poate vorbi de o egalitate a posibilităților periodice.

Am examinat sumar diversele accepțiuni ale raportului susținut. Le-am enunțat pentru a lămuri mai bine aspectele acestei concepțiuni. N'am luat poziție față de nici una din „teorii”, pentru că ni s'a părut că concepția este mult prea complexă pentru ca să poată fi cristalizată într-o formulă cu valabilitate necontestată. Totuși, dacă ar fi să optăm pentru o formulă, apoi în acest caz ne-am opri la definiția dată de R. Weber ⁷⁾ exploatarea susținută, ca fiind aceea... „care pretinde un echilibru între posibilitate și creșterea anuală a capitalului lemn”.

Raportul susținut — trebuie să convenim — este o ficțiune teoretică, prin care se caută ilustrarea unei stări ideale, destul de greu — dacă nu imposibil — de realizat, de altfel ca și pădurea normală. Totuși, pentru uzul curent concepția cunoaște două aspecte, despre care am mai amintit tangențial la începutul acestor însemnări, și anume :

a. raport susținut absolut (strict), acela pe care îl urmăresc metodele de amenajare : G. L. Hartig, Masson și Crdonanța dela 1883 ⁸⁾).

b. raport susținut relativ, acela care — în anumite limite și cazuri admite variațiuni ale posibilităților anuale sau periodice ⁹⁾).

Poziția raportului susținut. Trei sunt principiile de bază care guvernează economia forestieră — în înțelesul ei actual :

1. principiul conservării.
2. „ rentabilității,
3. „ satisfacerei folosinței obștești.

Concepția „raport susținut” emană — după cum s'a menționat și mai înainte — din principiul conservării, principiu la care distingem două aspecte : *continuitate și permanență*. Facem această

7) R. Weber : Lehrbuch der Forsteinrichtung, 1891.

8) L. Pardé : Traité pratique d'aménagement des forêts, 1930.

9) Vezi P. Antonescu : Curs de amenajament.

distincțiune între continuitate și permanență, deși aparent s'ar părea că ele reprezintă unul și același lucru, pentru că ele sunt de naturi diferite. Continuitatea se referă la procesul de recoltare an de an (sau periodic) a posibilităților, în timp ce prin permanență înțelegem o stare anumită a patrimoniului forestier, ca întindere și capacitate de producțiune. Evident, o definiție precisă a acestor două noțiuni nu e tocmai ușoară, pentru că sferile lor se suprapun parțial (asupra acestei distincțiuni vom reveni mai pe larg cu altă ocazie). Realizarea raportului susținut este condiționată de existența acestor două componente ale principiului conservării.

Când vorbim de raport susținut, în mod obicinuut, ne gândim la acea producțiune anuală — egală și continuă a unei singure „unități economice” (seria). Totuși, se poate imagina pe lângă un raport susținut local (pe serie) și un raport susținut regional (provincial) sau general (național).

Această trecere spre „planuri superioare” are sens, atunci când ne gândim la organizarea producțiunii forestiere nu în cadrul strâmt al unei unități economice, ci în cadrul larg al echilibrării producțiunii regionale sau generale. De aceea r. s. deși prin esență este o creațiune a „organizării în timp”, îmbracă totuși și aspecte din „organizarea în spațiu”.

Raportul susținut în economia forestieră românească. Am afirmat mai înainte că optăm pentru formula: raport susținut = „echilibru între posibilitate și creșterea anuală a capitalului lemn”, sau mai pe scurt, echilibru între posibilitate și creștere. Cu alte cuvinte pentru a se putea aprecia măsura în care raportul susținut este sau nu realizat, trebuie pe de o parte să se cunoască *precis structura și creșterea capitalului lemn*, pe de altă parte *raportul în care stau posibilitățile față de aceste două elemente.*

Cunoaștem noi structura (inclusiv mărimea) și creșterea capitalului lemn din pădurile românești sau cel puțin în pădurile statului? Iată întrebarea fundamentală de a cărei răspuns atârnă toate considerațiunile care se pot face privitor la raportul susținut dela noi.

Dacă am avea toate pădurile amenajate (bine înțeles amenajamente cu posibilitate pe volum) evident, am cunoaște structura și creșterea capitalului lemn. Din nenorocire ele sunt marile necu-

noscute ale economiei noastre forestiere, pentru că cu toată sârguința (?) noastră n'am reușit să realizăm un inventar precis al capitalului lemn.

În revistele noastre de specialitate se găsesc diverse referate în care autorii lor fac calcule privitor la capacitatea de producție a pădurilor țării, admitând când o creștere de 4 m³ pe an și Ha., când una de 3 m³. A calcula capacitatea de producție (posibilitatea) pădurilor românești înmulțind suprafața și ea nesigură cu o cifră luată arbitrar și reprezentând creșterea pe an și Ha., fără a se ține seamă de reala structură a acestor păduri, este desigur o mare eroare, care nu poate duce decât la rezultate fanteziste. Acest calcul ar fi valabil — și atunci cu aproximație mare — când structura capitalului lemn ar fi normală sau aproape normală. Dar când avem un excedent apreciabil al claselor de vârste inferioare¹⁰⁾ și mai ales al „clasei de regenerare” (suprafețe neregenerate și în curs de regenerare) este departe de realitate orice concluzie s'ar trage pornind dela aceste elemente.

Nu este pentru nici unul dintre noi — silvicultorii — o surpriză afirmația că „gospodărirea” pădurilor noastre a intrat de mult în faza de „lichidare”. Suntem convingși de acest lucru și eforturile noastre cu scopul de a redresa gospodăria forestieră, de a verifica principiile de bază ale politicii noastre forestiere sunt mult prea timide, prea destrămate. Starea de fapt a pădurilor noastre, ca și imperativele timpului impun o verificare a sistemelor, metodelor și procedurilor de până acum. Încercări laudabile s'au făcut — la un moment dat cu șanse de a revoluționa tradiționalismul vechi — dar prin căderea lor în disgrație, cel puțin pentru câțiva timp, suntem avizați tot la sistemele vechi.

În cele ce urmează vom lămuri aceste afirmațiuni.

Gospodăria forestieră românească se prezintă sub două stadii:

a. unul mai înaintat — gospodărie relativ intensivă — în pădurile dela câmpie și o bună parte din pădurile dela coline.

b. altul destul de înapoiat cu o gospodărie tipic extensivă, în

10) Dr. V. Sabău: Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft... 1934 (pag. 50 și urm.).

pădurile de munte și parte din pădurile dela coline, stadiu în care este admirabil definit de cuvântul german „Raubwirtschaft“.

Dacă la pădurile din primul stadiu se poate vorbi de existența unui raport susținut, la cele din a doua categorie el este ca și inexistent.

Este just că vitregia condițiilor de valorificare justifică într-o măsură situația actuală, dar tot așa de drept este că dacă în regiunile de munte silvicultura n'a înregistrat progrese, aceasta se datorește unei insuficiente cunoașteri a condițiilor politice, economice și sociale dela noi, condițiuni care au fost și sunt factori determinanți la încheierea unei politici forestiere de stat.

Organizarea economiei forestiere românești s'a făcut după concepții împrumutate din Apus. Am îmbrăcat o haină prea lungă la mânici și prea strâmtă la corp. Abia în ultimul timp — în 1930 — s'a început o ajustare, care — din nenorocire — nu s'a terminat.

Și pentrucă discutăm în cadrul raportului susținut, să facem o analiză ascendentă a procesului de „punere în valoare“. Sistemul actual de formare al „unităților economice“ la pădurile de munte — bineînțeles în cadrul realităților specific românești — se pare a fi una din cauzele importante ale epuizării pădurilor de rășinoase (substituirea speciilor și degradarea parțială sau completă a solului forestier), pentrucă această „unitate“ a fost și este *prea mică*. Pădurile în general și cele dela munte în special sunt grevate de o serie de „servituți“ materiale și imateriale a căror satisfacere nu se poate face în cadrul încorsetat al clasicele „unități economice“. Fiecare proprietar forestier mai mare sau mai mic pentru a satisface aceste „servituți“ și a avea un câștig infim a trebuit să-și exploateze pădurea cu sacrificii de exploatabilitate, bine înțeles amenajamentul servindu-i artificii. Și era normal să se întâmple așa, pentrucă cheltuelile de scoatere și transport — cea mai importantă „servitute“ — sunt atât de mari, încât o exploatare rațională nu era rentabilă.

În sistemul de valorificare al pădurilor de munte, nu „seria“ trebuie să fie unitatea economică, pentrucă „punerea ei în valoare“ nu poate satisface complexul de „servituți“, care o grevează. Ea este și trebuie să rămână — în cadrul realităților dela noi — mai mult o unitate tehnică și mai puțin economic. Este nevoie de o altă unitate — mult mai mare — care să nu fie definită numai de...

tratament și... „calculul unei singure posibilități”, ci de *posibilitățile de valorificare*; ne gândim la bazin — ca *unitate de valorificare*, în care să intre toate pădurile de pe aceeași vale indiferent de felul proprietății. Această constituire în „unități de valorificare” vine să completeze insuficiența demonstrată a seriilor. Prin ele se asigură valorificarea optimală a posibilităților pădurilor de pe aceeași vale, deci inclusiv o rațională exploatare și cultură. Printr-o armonică participare a tuturor proprietarilor la cheltuielile de investiție de instalațiuni de transport și fabrici se garantează o gospodărie rațională, *se asigură raportul susținut*.

În cadrul acesta de organizare, concepem pe lângă amenajamentele propriu zise, un *plan de valorificare pentru fiecare bazin*, în care să se stabilească: durata tovarășiei, modalitatea de satisfacere a proprietarilor (rentă în bani sau în materie), quantumul instalațiunilor și mijloacele de finanțare, extensiunea valorificării, etc. (toate acestea printr'un statut).

În această situație rolul amenajamentului s'ar mărgini numai la „organizarea tehnică” a gospodăriei, constituirea în serii de exploatare — poate mai bine succesiuni de tăieri — și calculul posibilității fiind inspirată de planul de valorificare.

Idea valorificărilor pe bazine nu este nouă. Legea din 1930 (Art. 4. ...Casa Autonomă a pădurilor statului se poate asocia în orice altă formă cu proprietarii de pe acelaș bazin în vederea exploatării în comun. (al. 3.).....

Asocierea se face fără limitarea suprafeței, pe baza unui statut special, întocmit dela caz la caz și aprobat de Consiliul de Miniștri cu avizul prealabil al Consiliului tehnic al pădurilor (al. 5)), preconizează această soluție, iar în revistele noastre ea a fost deseori desbătută de D-nii Petre Ioan, Gh. Agapie (aceasta sub titlul: „Amenajări colective”) și cu ocazia congresului din 1930¹¹⁾. În special D-l Petre Ioan a dat consistență acestei idei, atât prin scris cât și prin încercări practice.

Centrele de exploatare Caps nu sunt altceva decât traducerea în fapt a acestui sistem, dar numai pentru un singur proprietar

11) Vezi referatul: P. Antonescu, *Technica și organizarea amenajării pădurilor statului și particulare și norme de funcționare a oficiului de amenajări*. (Rev. Păd. 1930 pag. 501).

cu mai multe unități administrative, ocoale silvice. Caps-ul a încercat verificarea integrală a acestui sistem în două bazine din Munții Apuseni : Valea Drăganului și Valea Iadului, dar dificultăți de ordin juridic au amânat înjghebarea asociațiilor respective.

Problema valorificării pădurilor dela munte pe bazine este amplă și actualitatea ei ar merita un studiu special în care să i se analizeze toate aspectele. Noi am abordat-o, pentru că are tangență cu raportul susținut și credem că această formă de valorificare constituie o soluție impusă de realități, dacă vrem cu adevărat să realizăm acel „echilibru“ în gospodăria forestieră.

Dar, asigură oare „valorificarea pe bazine“ raportul susținut? Nu se va întâmpla oare aceiași poveste și cu această nouă formă de punere în valoare. în sensul că și ea va avea suficiente părți slabe ca să nu poată rezista? Evident. „rezistența“ acestei forme va depinde inteligența adaptării ei „dela caz la caz“.

Teoretic putem afirma că ea asigură raportul susținut pentru că :

1. „inaccesibilitatea“ pădurilor de munte face ca gospodărirea lor rațională să depindă de quantumul investițiilor cu caracter permanent, care asigură — neîndoelnic — o gospodărie susținută.

2. proprietarii de păduri dela munte nu pot suporta singuri imensele cheltueli de investiție, deci numai prin asocierea tuturor celor de pe o vale se poate obține o valorificare optimală.

3. pădurile în acest sistem de „punere în valoare“ pășesc spre „intensiv“, adică se trece spre o ameliorare structurală a arboretelor, ceea ce influențează considerabil productivitatea calitativă și cantitativă.

4. proprietarii realizând venituri permanente, atât din renta pădurii cât și din beneficiile de regie, dacă se ajunge până aci cu valorificarea, vor fi cei mai aprigi susținători a raportului susținut pe bazine.

5. valorificarea pe bazine va elimina artificiile tinzând la sacrificii de exploatabilitate, deci consolidează o stare de echilibru în producție.

În orice caz „unitatea de valorificare“ oferă mai multe garanții în ceea ce privește *continuitatea* producției forestiere decât „seria“, unitate mult prea mică pentru condițiunile vitrege de valorificare din regiunea muntoasă a țării.

Și în această ordine de idei trebuie amintit ceva și despre condițiunile de asociere. Nu vrem să alunecăm pe latura juridică a chestiunii, căci nu se încadrează în subiect. Vom enunța sumar — atât cât putem vedea în acest domeniu încă întunecos — posibilitățile de racordare a intereselor proprietarilor asociați.

Fiecare proprietar asociat are dreptul la renta pe care e capabilă pădurea lui să i-o servească. Această rentă poate fi achitată în *volum* sau în *bani*. Dacă asociația își impune dela început valorificarea integrală a posibilităților bazinului, atunci proprietarul nu are dreptul la o supra-rentă, beneficiul de regie. S'ar putea totuși ca asociația să nu meargă atât de departe și să se mărginească numai la caracterul unei *asociații de transporturi* și proprietarii să prefere *exploatări intermitente*, ceia ce înseamnă că-și valorifică singuri produsele în intervalul de timp îngăduit de „planul de valorificare” — recte de planul de exploatare al „seriei” în care-i cade pădurea — care poate fi mult mai mic decât o revoluție, urmând apoi pentru el o „perioadă de așteptare” în care n'ar mai înregistra ca venit, decât sumele provenite din valorificarea produselor intermediare. Pentru folosirea instalațiunilor de transport cu caracter permanent va plăti o taxă fixată de asociație în raport cu cheltuelile de întreținere + amortisment.

Evident, nu această a doua formă va trebui să constituie un ideal, ci prima, adică aceia care urmărește valorificarea integrală. În care proprietarului i se asigură o rentă permanentă. Dificultățile care se vor ivi la calcularea acestei rente, calculul în care intră o serie întreagă de coeficienți cu valori relative, se vor putea elimina cu timpul și în raport cu experiența câștigată.

Un lucru trebuie să reținem însă: această formă de asociere are mai multe șanse de a fi acceptată de proprietarii forestieri, pentru că ea include siguranța unei supra-rente, beneficiul de regie.

Ambele forme garantează raportul susținut. De iscusința întocmirii planului de valorificare, care va trebui înainte de aplicare să poarte girul unui for responsabil — Consiliul Tehnic de ex., — depinde succesul sistemului de valorificare.

Mărturisim că nu avem pretenția de a fi jalonat perfect sistemul. Nu aceasta ne-a fost tema. L'am schițat numai în măsura

în care el constituie o soluție la problema raportului susținut din economia forestieră românească.

Pledoaria este grea, pentru că substanța „procesului” aparține mai mult abstractului.

*

* * *

Am plasat centrul de greutate al analizei noastre tocmai pe gospodăria forestieră dela munte, pentru că am pornit dela ipoteza că — de bine de rău — în pădurile dela câmpie și coline se poate vorbi de o gospodărie relativ intensivă, deci și de existența unui raport susținut. N'am luat în considerare „fenomenul” caracteristic epocii de după război, continua diminuare a patrimoniului forestier, pentru că l'am calificat drept un „accident” neîntâlnit încă în istoria silviculturii românești.

Dacă acum privim în ansamblu economia noastră forestieră, două sunt constatările care se desprind în legătură cu subiectul nostru :

1. politică forestieră națională neîncheată, dibuitoare, fără orizont,
2. activitate forestieră desorientată, datorită lipsei acestei politici forestiere.

Ne existând un țel fixat de politica forestieră, nu se poate pretinde o politică de amenajare conștientă, deci nu se poate cere raport susținut.

Realitățile economice, sociale și... politice de astăzi cer un nou cadru de politică forestieră, altul decât cel de până acum. De această nouă orientare a politicii forestiere atârnă posibilitățile de progres ale gospodăriei forestiere naționale.

Sistemele, metodele și procedeele de lucru vechi trebuie revăzute și în măsura posibilului adaptate la noile cerințe ale vremii.

Și pentru ca să se poată porni dela baze solide este nevoie de o inventariere serioasă a patrimoniului forestier național sub raportul întinderii și al structurii. Din studiul metodic al acestui inventar se vor desprinde problemele mari, a căror rezolvare trebuie încadrată într-o activitate programată decenal. Numai prin cunoașterea structurii capitalului lemn și inaugurarea unor sisteme metode și procedee de lucru concordante cu realitățile naționale se poate ajunge la producțiune susținută, la „echilibrarea producțiunii”.

Strălucirile locale nu trebuie să orbească, pentru că ele nu sunt decât pietre izolate într'un edificiu în ruină.

În economia forestieră ca nici într'un alt domeniu nu este permis să alergi după probleme mărunte, căci „minima non curat praetor”.

RAPORTUL SUSȚINUT

de Ing. I. Rătan

Definițiile cele mai bune ale raportului susținut vor fi date de cei mai inițiați în literatura amenajamentului; nu însă prin această prismă vreau să văd „raportul susținut”, ci printr'una cu totul reală și trăindă, el fiind baza largă a economiei noastre forestiere.

Noțiunea raportului susținut a eșit de mult din cadrul strâns al amenajamentului, trecând în cadrul vast al economiei forestiere : nu mai formează o idee de școală, ci trebuie înțeles ca o bază reală de gospodărie silvică națională, ca o latură din viața economică a națiunii.

Până în prezent însăși ideea politicii forestiere naționale, a fost cu totală bază teoretică, cu forme de filosofie abstractă, rezumată în legi restrictive și de valoare cu totul pasivă, deaceia cea mai substanțială noțiune din silvicultura practică, raportul susținut, a avut aceeași teoretică valoare.

Rezultatul acestui fel de a vedea — teoretic și pasiv — a fost același, apărut însă sub două diferite :

- a) Pulverizarea pădurilor.
- b) Dispariția capitalului lemnos normal.

Alarmanta situație în care azi se găsesc pădurile țării noastre, au forțat câteva legi cu caracter dur și cu totul protecționist pentru masivele păduroase, totuși fără a atinge decât tangențial ideea raportului susținut. În locul ei s'a formulat ideea „continuității de tăeri” fără a se preciza dacă prin aceasta se poate realiza numai aspectul continuității tăerilor unui masiv, sau continuitate cu bază raportul susținut.

Ne străduim să formăm o conștiință forestieră, însă metodele uzitate sunt mai mult teoretice, ceiace nu rezolvă deplin problema exploatărilor forestiere, cu atât de variate și importante aspecte, în însăși economia națională, ajunsă și ea la grea încercare.

Ne trebuie o politică forestieră practică, bazată pe realitățile economice, la care trebuie înhămată întreaga colectivitate. Și numai o mână tare, o conștiință hotărâtă și pricepută, care să schimbe forma noastră de gospodărie forestieră, va putea readuce normalul, ritmul, cadența și rentabilitatea în exploatările forestiere ale țării, adică să aplice larg în toată această operație de recoltarea produselor pădurii, raportul susținut.

Nu separația pădurilor pe categorii de diverși și foarte mulți proprietari dă posibilitatea aplicării raportului susținut, ci din potrivă asociația de păduri, pe complexe capabile de rentabile exploatări continui și susținute, va putea avea la bază raportul susținut.

Ne-am plâns continuu de pulverizarea pădurilor, (stadiul de predistrugere) în timp ce prin legiurile noastre din ultimul timp ne-am abătut dela principiul elementar al asociației și unificării metodei de administrarea pădurilor.

Prin aceasta s'au deschis larg porțile invaziei dușmanilor raportului susținut.

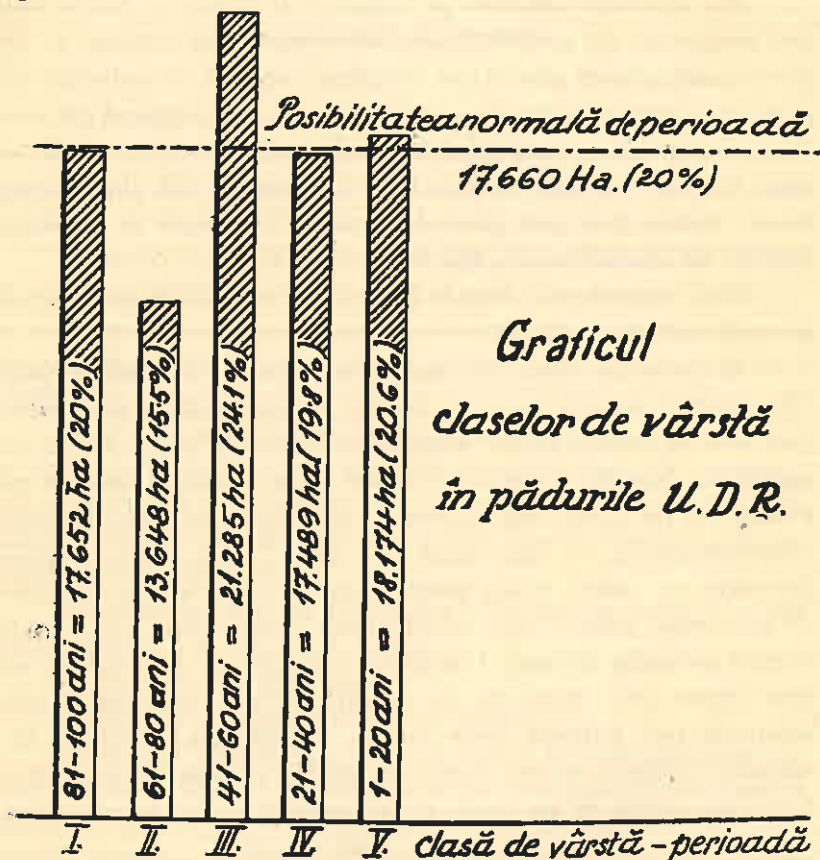
Încercăm să facem pe laici să ne ajute în menținerea pădurilor noastre, în timp ce noi ne divizăm ca administrație până la refuz, ceea ce numai raport susținut nu vom mai putea obține, de oarece azi raportul susținut nu trebuie văzut numai pe serii de exploatare și pe păduri după categorii de proprietari unde aplicarea amenajamentului s'a făcut după voia altora, ci pe mari complexe forestiere, *in cadrul cărora administrația să devie unică, indiferent de proprietar, pădure, etc.*, rentabilitatea exploatărilor asigurată pe o mare perioadă de timp, (cel puțin revoluție, nu deceniu); în cadrul căreia orice instalație de valorificare este amortizată, orice infiltrație este înfrântă, orice sortare (valorificare) posibilă, deci raportul susținut, ritmul tăerilor restabilit, ordinea în gospodăria forestieră repusă în drepturile ei, și : *naționalizarea economiei forestiere devine realitate, salvând raportul susținut.*

Așadară raportul susținut pleacă dela mic la mare, iese din sfera amenajamentului, trece în cadrul larg al economiei forestiere, unde îl putea găsi și stabili azi numai cu ajutorul voinței și priceperii celor chemați să repună în viitor apropiat ordine și ritm în gospodăria silvică a țării. *Deci raportul susținut este o formă apriorică a ideii de reală și normală administrare a pădurilor.*

O PADURE CU RAPORT SUSȚINUT

de Ing. F. Páll

Pădurile Societății An. Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U. D. R.), 88.248 ha. pădure curată, prezintă un exemplu rar în ceea ce privește repartizarea claselor de vârstă. Dacă privim graficul alăturat, ne bate în ochi că coloanele care reprezintă

suprafețele diferitelor clase de vârstă, stau foarte aproape de linia ce arată posibilitatea normală de perioadă, 20 ani. Chiar și cele care diferă mai mult — pădurile de 41—60 și 61—80 ani — se compensează între ele.

Starea aceasta aproape normală a pădurilor U. D. R. se datorește faptului, că ele stau de mult timp sub regim forestier rațional.

Înainte de a fi fost cumpărate în 1855 de Societatea Anonimă austro-franco-belgiană, Staatseisenbahngesellschaft (Steg), antecesoară actualei Soc. An. U. D. R., aceste păduri aparțineau erarului austriac având destinația de a aproviziona uzinele și minele de aci cu lemn de mină și de construcție, cu lemn de foc și cu mangal. Statul austriac după alungarea Turcilor din Bănat, îndată după pacea dela Pasaroviț (1718) a organizat din nou această regiune decăzută sub stăpânirea îndelungată a Turcilor. Intinsele păduri de fag uniforme din regiunile montane, de exemplu Reșița-Văliug, Sasca-Moldova, de 120—160 ani, foarte frumoase, dovedesc că încă pe atunci au stat sub un regim forestier oarecare și erau destul de rațional tratate. (În ocolul silvic Reșița de Sus, Valea Liscovului, am găsit chiar și urmele unei împăduriri — complectări — artificiale cu brad, de 120 ani, rămânând bradul cu diametru mijlociu de 10—12 cm. și înălțimea de 6—8 m., în formă de subetaj sub coronamentul dominant al fagului învingător. Iar în ocolul Anina la Poiana Almăjanului, avem o plantație de pin silvestru și molid, de 105 ani).

În urma tratamentului din trecut, repartizarea claselor de vârstă fiind așa de apropiată de starea normală, realizarea prin amenajamente a raportului susținut în pădurile U. D. R. nu a fost grea. Numai în perioada a 2-a am fost nevoiți să prevedem spre tăiere, masive încă nemature de 70—80 ani, trecând păduri din clasa de vârstă III-a în a II-a, pentru acoperirea golului de aici. Azi toate pădurile U. D. R. sunt amenajate și raportul susținut pe veci asigurat.

Graficul susarătat ne indică o perioadă destul de însemnată — o revoluție — din istoria pădurilor acestei regiuni și ne servește — dacă medităm puțin asupra lui — cu niște concluziuni și învățături interesante.

Ne semnaleză, că înainte cu 80 ani, adică cam pe la cumpărarea acestor domenii (1885) și după aceea încă timp de 20 ani, posibilitatea pădurilor nu s'a tăiat, Societatea cumpărătoare fiind probabil ocupată cu înzestrarea Domeniilor cu diferite investițiuni necesare. Urmarea: lipsă de păduri de 61—80 ani. După epoca aceasta de stagnare însă, urmează un avânt accentuat în exploatarea silvice, uzinele și minele puse de curând în funcție necesitând probabil cantități mari de lemn. Urmarea a fost, că în această pe-

rioadă s'a depășit posibilitatea cu circa 20% ceea ce era posibil, fiindcă Codul Silvic ungar, promulgat în 1879, credincios *principiilor liberale* din această epocă, prin Art. 17 a privilegiat întreprinderile mari industriale și miniere scutindu-le de obligațiunea întocmirii amenajamentelor și lăsându-le complectă libertate de a decide unde și cât vor tăia, dacă în termen de un an au dovedit, că încă înainte de intrarea în vigoare a acestei legi au fost în posesiunea pădurei respective.

Că starea aceasta anormală nu s'a continuat — spre norocul proprietarului și al amenajistului de azi — peste durata acestei perioade, se datorește, probabil, intervenției organelor de control ale statului.

În Arhiva Societății am găsit întreg dosarul cu corespondența purtată în această chestie. Din aceste scripte vechi reiese, că — deși Stegul în baza cererii sale Nr. 934 din 29 Mai 1880 a obținut, sub Nr. 4769 din 3 Februarie 1883, dela Ministerul Agr., Ind. și Com. privilegiul de „liberă tăiere“, — totuși Inspectoratul Regimului Silvic din Timișoara, probabil văzând urmările acestei libertăți și îndemnat fiind de conștiința sa silvică, sub Nr. 304 din 3 Iulie 1886, s'a adresat către Comisia Administrativă, Subcomisia Silvică a Județului Caraș-Severin, solicitând ca: 1) să se fixeze durata revoluției transitorie pentru care s'a dat privilegiul susamintit; 2) Stegul să fie obligat ca să întocmească o „Descriere parcellară“ asupra pădurilor sale, indicându-se aci și parcelele exploatare dela intrarea în vigoare a Legii, și ca să înainteze, în viitor, proiecte anuale de tăiere, „deoarece privilegiul s'a dat numai pentru pădurea actuală, stând în picioare la momentul promulgării Legii, pentru regenerările naturale și artificiale însă nu, deci acestea vor fi supuse regimului silvic și se vor trata conform unui amenajament întocmit după principiile doctrinei silvice“.

Comisia județeană Caraș-Severin, văzând divergența părerilor, a înaintat chestia Ministerului spre decizie. Ministerul, Legea fiind categorică, a respins, sub Nr. 17395 din 31 Martie 1888, cererea Inspectoratului Silvic întărind scutirea Steg-ului de întocmirea amenajamentelor și obligând-o numai la indicarea anuală, până la 15 Ianuarie, a suprafețelor împădurite.

Adică lupta s'a decis în favoarea Steg-ului. Totuși intervenția Inspectoratului Regimului Silvic din Timișoara n'a rămas fără

efect. Dovada : în graficul nostru, coloanele pădurilor din perioadele următoare, de 21—40 ani și de 1—20 ani, se găsesc situate foarte aproape de linia stării normale. Aceste coloane ne arată că, probabil, proprietara învingătoare, marea societate anonimă Steg, s'a lăsat convinsă de argumentele inimosului inspector silvic de pe atunci, *asupra necesității asigurării unui raport susținut, în propriul interes, așa că în urmă a ordonat ridicarea în plan și amenajarea pădurilor sale*, cu toate că nu era constrânsă să facă aceasta. (Până la 1918, s'au și amenajat 5 ocoale). Numai așa a fost posibil ca în pădurile actualei proprietare, ale Societății U. D. Reșița, raportul susținut s'a putut realiza fără mari sacrificii.

Über die strenge Nachhaltigkeit.

Le rapport soutenu.

La législation forestière roumaine permet l'exploitation sans rapport soutenu de certaines forêts particulières. La revue a mis à l'ordre du jour le problème pour fixer l'opinion des forestiers sur les désavantages qui découlent de la conception légale.

Aussi Mr. V. Stinghe fait ressortir l'importance de la notion du rapport soutenu qui a dépassé le cadre étroit de l'aménagement et est devenue une conception de politique générale économique. Ensuite il s'étend sur la relation qui doit exister entre l'activité des scieries et la possibilité des forêts de chaque région et du pays entier. Enfin dans la partie finale de son article, il s'occupe du profit que peut tirer la forêt même de l'application de ce rapport soutenu.

Mr. Demetrescu constate que le « rapport soutenu » constitue un problème différent suivant qu'il s'agit de l'aménagement ou de la politique forestière, car les points de vue dont on le regarde diffèrent aussi.

Mr. Lungu montre que nos scieries et nos moyens de transport d'aujourd'hui ont été construits seulement en vue de rémunérer le capital investi, sans tenir compte des possibilités et de l'avenir des forêts exploitées. Dorénavant, l'idée du rapport soutenu doit se rapporter non seulement à l'aménagement, mais aussi à l'organisation de l'industrie forestière et à la construction des voies de transport.

Mr. Zeletin, après une introduction où il expose l'évolution de la notion du rapport soutenu, remarque qu'en Roumanie il y a deux catégories d'économies forestières : une, intensive — dans les forêts de la plaine et des basses collines ; l'autre, extensive — dans celles des hautes collines et de la montagne. Pour les dernières, l'auteur cherche à mettre en évidence l'avantage de la formule qui considère tous les forêts d'un bassin quelconque — en vue de leur exploitation — comme formant une seule unité.

Mr. Rătan est aussi le partisan de l'aménagement des forêts par bassins, sans tenir compte de la nature de la propriété.

Enfin, M. Páll donne comme exemple de forêts qui s'exploitent avec rapport soutenu, strictement observé, celles de la Société Resita.

ARBORI RARI PE BĂRĂGAN

de CONST. D. CALINESCU

1. G. Vâlsan menționează în „Câmpia Română”: „Aproape tot ce rămâne din Câmpia Română orientală, e o stepă bine caracterizată. În toată Câmpia nu există decât un mănunchi de stejari la Cornățele...”.

Cu mult înaintea lui însă, la 1874, Al. I. Odobescu, în al său „Pseudo - kyneticos” scrie: „Trebue să fii la Paicu¹⁾, în gura Bărăganului, sau la Cornățele, în miezul lui, ca să găsești câte-o mică dumbravă de vechi tufani, sub cari se adăpostesc turme de oi la poale, iar mii și mii de cuiburi de ciori printre crăcile copacilor. În orice alt loc al Bărăganului, vânătorul nu află alt adăpost, spre a îmbuca sau dormi ziua, decât umbra căruței sale”.

Pădurea Cornățele există și azi. Statul deține azi 42 ha cari au fost exploatate în timpul războiului 1916/1918; din cea aflată pe proprietate particulară, a mai rămas un buchet în suprafață de 1000—1500 metri pătrați.

Cliseu C. Calinescu
Stejarul secular dela Cornățele, lângă
Drumul Oilor.

¹⁾ Sat la circa 3 km. Sudvest de satul Lehliu, în apropiere de pădurea Păiceanca, în jud. Ilfov.

Ultimile vestigii ale stejarilor falnici de odinioară sunt însă reprezentate prin trei exemplare.

Prezentăm aci fotografia celui mai mare dintre ele și desigur

Cliseu C. Călinescu

Stejarul secular dela Cornățele, lângă Drumul Oilor.

cel mai bătrân din această regiune a Bărăganului, exceptându-se stațiunea forestieră din lunca râului Ialomița.

Cliseu C. Călinescu

Stejarul pedunculat dela Sărindăreanca.

Acest stejar se află lângă Drumul Oilor *) sau Drumul Bălței.

2) Harta regiunilor pastorale. — I. Simionescu. Țara Noastră 1937 — pag. 238.

pe moșia și în apropierea conacului d-nei Victoria Mihăileanu, din comuna Gimbășani Județul Ialomița.

Are următoarele dimensiuni: diametrul terier 84 cm., înălțimea 15,5 m., diametrul coronamentului 16 m.

Se află în bună stare de vegetație, fiind complet sănătos, într'o mică depresiune. Alitudinea locului este de 32 m., apa freatică gășindu-se la o adâncime de 16 metri.

Olteu C. Călinescu

Stejarul pedunculat dela Sărindăreanca.

2. Dacă trecem acum în stațiunea forestieră din lunca râului Ialomița, cel mai mare arbore din cuprinsul Ocolului silvic Slobozia, este tot un stejar pedunculat. Se află situat în pădurea statului Sărindăreanca.

Această pădure, cu o suprafață de 91 Ha. — azi toată exploatăată și având numai arborete tinere — este așezată pe malul drept al râului și aparține de teritoiul comunei Cgrada Județul Ialomița.

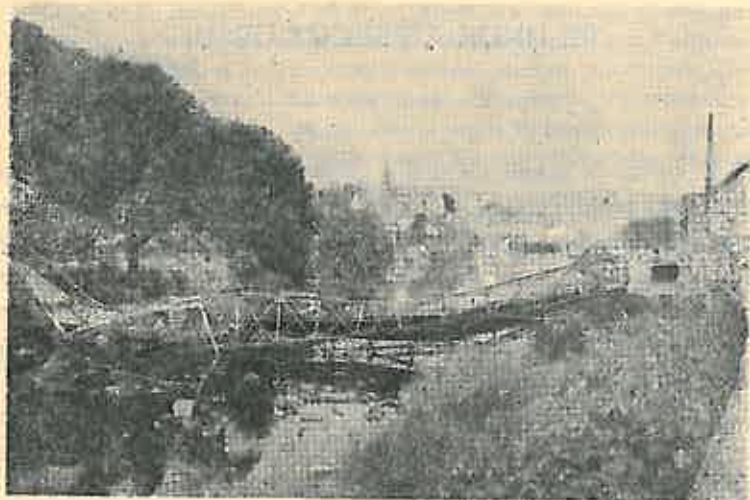
Stejarul, a cărui fotografie deasemenea o dăm aci, are următoarele dimensiuni: diametrul terier 129 cm.; înălțimea 23 metri; diametrul coronamentului 32 metri. Este complet sănătos.

PRĂBUȘIREA UNEI PASERELE

de Ing. Consilier silvic D. DRAMBA

La Congresul Comisiunii internaționale pentru utilizarea lemnului, care s'a ținut la Paris în cadrul Expozițiunii internaționale de Artă și Tehnică, în cursul lunii Iulie trecut, și la care am avut onoarea să particip, s'a discutat toate problemele în legătură cu noile utilizări și cu propaganda în favoarea lemnului.

În moțiunea votată de Adunarea Generală, s'a exprimat dezi-deratul ca, în toate țările, să se intensifice această propagandă,

prin trimiterea programelor de lucru și schimbul internațional de publicațiuni respective.

Următor acestei moțiuni, Șeful Comisiunii internaționale pentru utilizarea lemnului, cu sediul la Viena, a trimis zilele acestea în fiecare țară, între altele, și fotografia de față cu următoarele referințe :

Această paserelă, construită din grinzi de fier articulate în noduri, după principiile tehnice ale podurilor metalice, s'a prăbușit de curând, în Germania, în timpul unor focuri de artificii organizate

pe paserelă. Din fericire râul era aproape sec, astfel că o catastrofă a putut fi evitată.

Scopul publicării fotografiei este de a se arăta că nici construcțiunile metalice nu sunt scutite de orice pericol, cu toate că coeficienții de siguranță ceruți au fost desigur bine calculați.

Fotografia mai arată, pe de altă parte, că acea paserelă de fier era de o estetică foarte discutabilă, *în timp ce un pod de lemn, construit după principiile tehnicii moderne, s'ar fi potrivit mai bine cu peisajul, asigurând în acelaș timp și o rezistență suficientă și fiind și mai ieftin.*

PE UNDE A TRECUT URSUL.

de AT. HAR.

E vorba de urma de urs a cărei fotografie se dă în planșa cretată din capul revistei. În țara noastră în ai cărei munți mai trăesc încă mulți urși și unde ei se întâlnesc și în captivitate, desigur că fotografia noastră nu poate apare ca ceva extraordinar. Totuși ea are meritul de a nu fi fost luată nici dela vreun urs împușcat, nici de la vreun altul aflat în stare de captivitate. Am găsit-o imprimată pe pământ înmuiat și netezit prin târirea unui buștean, în pădurea statului Giurca din munții Buzăului, în ziua de 25 Septembrie a. c. Are 25 cm. lungime și 14 cm. lățime și reprezintă urma piciorului de dinapoi.

C R O N I C A

Dr. PHIL. H. C. GEORG LUDWIG HARTIG (1764—1837)

100 DE ANI DELA MOARTEA LUI.

Anul acesta s'au împlinit 100 de ani dela moartea lui G. L. Hartig. Revistele de specialitate — mai cu seamă cele germane și austriace — comemorează cu lux de pagini pe celebrul silvicultor din Vestul Germaniei.

Insemnăm și noi pe răbojul revistei noastre, acest mare eveniment, nu din spirit de imitație, ci din simplu motiv că opera lui a depășit de mult granițele patriei sale și parte din ea este și astăzi în patrimoniul nostru. Creațiunile spiritului devin universale în momentul în care adevărurile creațiunii se verifică și în afara granițelor țării de obârșie.

Nouă — Românilor — Hartig ne este cunoscut sub două aspecte: ca autor al metodei de amenajare ce-i poartă numele și ca inventator al tratamentului «codru cu tăieri succesive».

Dacă opera lui s'ar reduce numai la aceste două «aspecte» și încă am avea motive suficiente să-l comemorăm. În realitate opera lui este mult mai vastă și o justă apreciere a ei nu poate avea loc decât atunci când se cunosc perfect: timpul și condițiunile în care această operă s'a încheiat.

Trei sunt planurile pe care opera lui Hartig se desfășoară: *organizator, științific și literar.*

Ca *organizator* Hartig reușește să închege un sistem de organizare a serviciilor forestiere provinciale (direcția silvică) întronând ordinea acolo unde exista haos.

Experiența acumulată timp de 25 ani (1786—1811) era o cheazăsie suficientă atunci când i s'a incredințat conducerea serv. silvic prusian.

Pe *planul științific*. Hartig activând în Vestul Germaniei (provincia Hessen) a căutat să găsească o soluție în ceea ce privește regenerarea pe cale naturală a arboretelor de fag, specie predominantă acolo atunci. Soluția se cristalizează în «tăierile succesive», pe care el le-a propăvăduit și aplicat peste tot pe unde a trecut.

În plus, preocupându-se de o mai rațională «punere în valoare» a pădurilor, Hartig creează o metodă de amenajare, metodă care stabilește posibilitatea pe volum și care s'a aplicat în Prusia. Nota nouă pe care o aduce această me-

toată, este: posibilitatea pe volum, raportul susținut rigid, noțiune de afectare și stabilirea mărimii perioadelor de regenerare în raport cu ușurința de regenerare a fiecărei specii.

Pe planul literar, Hartig ne apare ca un profund gânditor și prodigios scriitor. Inițiind o școală pentru «Forster», pe care a purtat-o cu el până în timpul războaielor napoleoniene, — a simțit nevoia de a pune la îndemâna discipolilor săi, manuale după care aceștia să poată învăța. Mai târziu — când a ajuns în fruntea administrației silvice prusiene, a trebuit să dea o serie de norme de ordin tehnic și administrativ. Toate acestea formează un capital literar de mare valoare în raport cu timpul în care au apărut. Dăm titlul câtorva mai importante din cele peste treizeci scrieri publicate:

- 1) Anweisung zur Holzzucht für Förster (1791).
- 2) Anweisung zur Taxation und Beschreibung der Forsten» (1795).
- 3) Grundsätze der Forstdirektion (1803).
- 4) Lehrbuch für Förster (1818).
- 5) Forstliches und naturwissenschaftliches Conversations-Lexicon (1834).

Din inițiativa unui silvicultor cu renume, Dr. Oh. von Klipstein, fost elev al lui Hartig, în 1844 s'a ridicat un monument (în formă de obelisc) într'un parc nu departe de Darmstadt în amintirea acestui ilustru pioner al silviculturii germane.

G. L. Hartig aparține unei familii de silvicultori cu renume. Cităm: Friedrich Christian Hartig (tatăl lui G. L. H), Ernst Friedrich Hartig (frate-1773—1843), Friedrich Karl Hartig (frate 1768—1835), Theodor Hartig (fiu 1805—1880) și Robert Hartig.

Această familie se mai menține și astăzi, dar numai prin catena feminină. — fostul profesor Tubeuff dela München fiind ultim reprezentant.

Dr. I. P. Zeletin

PADUREA ȘI CASELE DE ECONOMIE.

Frumoasa comparație dintre păduri și casele de economie, după felul cum pădurile acumulează materia lemnoasă și venitul sigur, pe care-l dau și despre care ne vorbim cu atâta însuflețire la cursul de Silvicultură răposatul profesor N. G. Foșovici, se pare că a fost înțeleasă bine de francezi și pusă în aplicare într'un mod, ce ar fi bine să fie cât mai mult aplicat.

Încă din 1907, Emile Cardot în cartea sa «Manuel de l'Arbre», sugera ideea că, pentru valorificarea terenurilor neproductive, fie prin împădurire, fie prin ameliorarea lor în vederea pășunatului, să se facă apel la concursul financiar al Caselor de Economie: «alimentate în mare parte de economiile țărănești, a căror fonduri scoase din pământ ar trebui să revină iarăși lui, pentru a-l fecunda și a-i mări venitul». Și în continuare arăta cum pădurile pot constitui adevărate case de economii.

Astfel raportul dintre păduri și casele de economii era, încă de acum treizeci de ani, arătat așa de bine sub dublul său aspect într-o carte de popularizarea cunoștințelor, adresată în primul rând tineretului.

Iată acum care sunt roadele acestei campanii de popularizarea cunoștințelor, așa cum le publică «La Revue du Turing Club de France» în numărul din Noembrie a. c. sub titlul de mai sus:

Conform legii de funcționare, Casele de Economii pot dispune de averea lor personală: în limita sumei de 70% în plasamente de interes social și în limita sumei de 10% pentru cumpărarea de păduri și terenuri neproductive în vederea creerii de păduri.

Averea lor personală este constituită din diferența dintre dobânda primită de ele dela Casa de Depuneri și Consemnații a Statului, pentru sumele depuse acolo și dobânda, pe care ele o plătesc deponenților lor, pentru sumele depuse de aceștia la Casele de Economie. Terenurile, cumpărate în felul acesta pentru împădurit, sunt imediat supuse regimului silvic.

În regiunea râului Tarn, în anul 1932 s'au achiziționat următoarele terenuri:

Casa de Economie din Castres a cumpărat pe teritoriul comunei d'Anglès o proprietate de 74 ha. care ici și colo avea păcuri de stejar și fag tratate în crâng simplu. Imediat după cumpărare, s'a stabilit un program detaliat pentru împădurirea întregii suprafețe cu diferite esențe rășinoase proprii regiunii și care este în curs de executare.

Casa de Economie din Mazanet devenia în același an proprietara unei suprafețe de 124 ha., iar Casa de Economie din Graulhet își atribuia 49 ha. Aceste două terenuri se găsesc tot pe terenul comunei d'Anglès, având programul de împădurirea lor același ca și pentru terenul Casei de Economie din Castres, iar lucrările de împădurire au același ritm.

Acum încă alte trei case de economie sunt pe punctul de a cumpăra terenuri în suprafețe aproximativ egale cu cele despre care am scris mai sus.

În regiunea Loarei în 1934. Casa de Economie din Roanne a achiziționat domeniul Grands Murcins aflător în cuprinsul comunelor d'Arcon și Renaison. Acest domeniu (a cărui suprafață nu este dată), se întinde pe doi versanți la o altitudine cuprinsă între 600 și 873 m., având deja plantate, la cumpărare, 42 ha. cu esențe forestiere.

Astăzi pentru împădurirea întregului domeniu, s'a creat în cuprinsul lui o pepinieră silvică cu esențe rășinoase și dintre foioase, fag și castan și un arboretum, care va fi tot odată și un câmp de experiență pentru cei interesați.

În fine, s'a proiectat a se da întregului domeniu o formă de parc pentru a fi astfel accesibil și amatorilor de turism în pădure.

După cum vedem, rolul social și economic al pădurilor a fost așa de bine înțeles în Franța, încât acțiunea de refacere a pădurilor în vederea satisfacerii nu numai a utilului, ci chiar și a frumosului, a pornit din inițiativă particulară independent de organele silvice. Iar ca o consecință firească, vedem cum munca silvicultorului este nu numai ușurată, dar secundată, chiar în acțiunea constructivă, de inițiativa particulară.

Pe noi silvicultorii români, aceste acțiuni așa de importante pentru economia unei țări, nu pot decât să ne bucure, chiar dacă nu se produc la noi, căci ne dovedește că, printr'o propagandă bine susținută în favoarea pădurei vom putea cândva să avem și noi satisfacția unor asemenea realizări.

Ing. N. N. Tănăsescu

O VIZITA LA MINISTERUL DE AGRICULTURA ȘI PADURI DIN ROMA ȘI LA PĂDUREA STATULUI «CONSIGLIO»

La Ministerul de Agricultură am fost primit de d-l Comm. Dr. Giulio Sacchi, Vice-Director al Administrației Pădurilor Statului. D-sa mi-a dat cu multă amabilitate și căldură lămuriri asupra organizațiunii și funcționării serviciului silvic în Italia și mi-a înlesnit vizitarea pădurei Statului Consiglio, la Nord de Vittorio-Veneto.

Pădurile Statului, în suprafață de 266.630 ha., se administrează în regie, iar pentru pădurile comunale s'a alcătuit un proiect de lege, care prevede ca întreaga lor administrație să fie făcută de serviciul silvic, iar comunelor să nu li se dea decât venitul net anual.

În vederea experimentării acestui sistem, s'au luat deja 10.000 ha, păduri comunale, cărora li se face toată administrația de către Serviciul silvic al Statului.

Am examinat bugetul exercițiului financiar 1937—1938 și am constatat cele ce urmează.

Anul bugetar pentru pădurile Statului începe la 1 Iulie și se sfârșește la 30 Iunie al anului următor. El cuprinde următoarele capitole:

Venituri ordinare.

Veniturile ordinare ale Administrației Pădurilor Statului. Dobânda banilor depuși la Casa de Depuneri și împrumuturi. Veniturile pădurilor. Eventualele donațiuni și legate. Contribuțiunile Statului pentru administrația și funcționarea Parcurilor Naționale: Gran Paradiso, d'Abruzzo, Stelvio, Circeo. Veniturile terenurilor și permiselor de vânătoare și pescuit ale acestor parcuri.

Venituri extraordinare.

Veniturile realizate din diferența în plus a prețului de vânzarea materialului lemnos peste prețurile cu care au fost estimate la alcătuirea bugetului. Sume luate din disponibilul pentru investițiuni patrimoniale. Incasarea de la comune a cheltuelilor pe care le face Administrația de Stat cu patrimoniul lor silvo-pastoral.

Cheltueli ordinare.

Administrația, cultivarea, îngrijirea pădurilor și terenurilor Statului. Estimarea și utilizarea produselor pădurilor Statului și Coloniale.

Împozite, contribuțiuni, dobânzi, întreținerea Parcurilor Naționale. Contribuția către Facultatea de Agricultură și Păduri din Florența. Cheltueli de mu-

tare. Premii de sârquintă și randament, pentru personalul Administrației Pădurilor Statului. Ajutoare funcționarilor nevoiași — jetoane de prezentă, diurne, cheltueli de transport pentru consilii, comisiuni și comitete; deplasări de serviciu, inspecțiuni și misiuni. Chirii, cheltueli pentru poștă, telegraf, telefon, cumpărări și reparări de mobilier, încălzit, iluminat, obiecte de cancelarie, ajutor de boală, îngrijirea localurilor. Cheltueli de reprezentare. Procese. Restituirea sumelor rău încasate. Venitul ce trebuie dat Statului. Cheltueli pentru activitatea necesară ameliorării și dezvoltării economiei forestiere. Restituirea avansului de gestiune.

Cheltueli extraordinare.

Constucțiuni și reparațiuni de drumuri, fabrici, instalări de linii telefonice, telegrafice, linii aeriene pentru transportul produselor pădurei, instalări de ateliere. Impăduriri, consolidări de terenuri și păduri ale Administrației, pepinere. Investiții patrimoniale. Fond de rezervă pentru cheltueli neprevăzute. Restituirea avansurilor și împrumuturilor obținute de la instituturile de credit — cheltueli pentru gestiunea silvo-pastorală a comunelor și a altor administrațiuni. Sumele ce se vor plăti comunelor și altor administrațiuni ca venit net al gestiunii patrimoniului lor silvo-pastoral.

Totalul cheltuelilor este de 21.115.000 lire.

Italia este împărțită în *legiuni*. Fiecare legiune administrează mai multe județe.

O legiune are ca șef un *consul*. După legiune vine *Corte*, care are ca teritoriu administrativ un județ; șeful este un *primo seniore* sau un *seniore*. După *Corte* vine *Centurio*, care are ca șef un *centurione* sau un *capo-manipole*.

Personalul silvic este acum plătit în întregime de Stat.

Până acum câțeva vreme, personalul inferior era plătit de provincii.

Pădurile Statului se exploatează în regle, furnizând materialul exploatat. —contra plății efective în monedă —, Ministerului de Război, Căilor Ferate, Autorităților, iar numai ce rămâne se vinde la particulari.

Pădurile Statului Consiglio — Vittorio — Veneto.

Am rugat pe d-l Dr. Guido Sacchi de a-mi permite să văd o pădure, iar D-sa cu multă amabilitate mi-a aranjat un turneu la pădurea Consiglio, unde d-l Senior Dr. Fiorini Medardo, Administratorul pădurei Consiglio, m'a primit foarte cordial, m'a condus în pădure și mi-a dat toate indicațiunile ce le-am cerut.

D-sa m'a primit la gară și m'a condus cu automobilul proprietatea administrației, care îi plătește toate cheltuelile de întreținere și reparațiuni.

Ne-am oprit câteva momente la reședința de iarnă din Vittorio-Venetto, clădire cu parter și etaj, cu grădina frumoasă, legată cu telefon, cu reședință de vară, care se găsește într-o poiană mare ce servește ca pășune, cum și cu toate casele brigadierilor și pădurarilor.

În Vittorio-Venetto, Administrația posedă un depozit pentru cheresteaua de rășinoase și fag, de unde apoi materialul este încărcat în vagoanele căilor ferate și expedit.

Părăsind drumul public, am intrat pe o șosea forestieră, care leagă drumul public cu pădurea — și care este construit și întreținut de serviciul silvic, deși el deservește și interesele comunale.

Intr'o comună, către pădure, se află o fabrică de cherestea care debitează molid, brad și fag.

Posibilitatea pădurei în material de lucru, lemn rotund, este de 15.000 m³ rășinoase și fag. Ea este tăiată în trei fabrici de cherestea. Transportul femeilor exploatate se face cu autocamionul pe drumuri forestiere.

Pădurea *Consiglio* are o întindere de 5589 ha. cu o altitudine de la 781—1694 m. Ea este formată din 60% fag și 40% molid și brad.

Din materialul lemnos exploatat anual, rășinoasele dau 80% lemn de lucru, iar fagul 40%.

În pădure sunt 60 km. drumuri principale, cu partea împietruită de 6 m lățime; 50 km. drumuri secundare, cu partea împietruită de 3 metri lățime; 114 km. drumuri de scoatere. Pădurea are 7 goluri, cu o întindere de 807 ha.; ele sunt îngrijite de serviciul silvic și folosite ca pășune pentru vaci, cari au înlocuit oile și caprele. În cuprinsul pădurei sunt 4 sate cu 151 locuitori.

Pădurea este tratată în codru cu tăieri succesive, cu o revoluție de 80—120 ani pentru fag și 120—160 ani pentru rășinoase.

Perioada de regenerare variază de la 20 la 30 ani. Materialul lemnos exploatat este tras la drumurile de scoatere, nu este tăvălugit, s'au dat pe coastă, așa că regenerările naturale nu sufăr.

Am vizitat frumoase arborete de molid obținute pe cale naturală. Mi s'a afirmat că vântul nu produce doborâturi în tăierile succesive la molid.

În vederea complectării regenerărilor sau a introducerii prin plantațiuni a molidului în locul fagulului, s'au creiat două pepiniere. Am vizitat una, care este foarte reușită. Toate tablele sunt în terase și conțin semănături și replcaj.

Primăvara, straturile se acoperă cu umbrare; apoi între rânduri se pun frunze de brad; iar iarna se pune mușchi.

În diferite arborete se fac rărituri și curățiri.

Unde moliții și brazii sunt amenințați în dezvoltarea lor de fag, se fac degajări. În acest fel, viitoarele arborete vor avea un procent mai mare de rășinoase.

Am vizitat un parc de vânătoare în care se găseau 15 căprioare.

Orientarea în pădure se face ușor: numerile parcelelor sunt scrise pe stâlpi de piatră sau pe subsolul calcaros, care apare dealungul drumurilor.

Administrația pădurii se face cu un personal compus dintr'un șef, trei funcționari la birou și 12 la pădure.

Funcționarii dela pădure locuiesc cu familiile lor în șase cazărmi. Clădirile sunt de zid, curate, confortabile, cu telefon și cu un mic teren pentru cultură.

Aceste scurte note nu au de scop decât să atragă atenția că Italia are o gospodărie forestieră frumoasă, în care se văd și se pot studia multe lucruri ce ne interesează. Colegii italieni ne primesc cu dragoste, iar strângerea legăturilor dintre noi și ei nu poate fi decât folositoare.

N. Nedelcovici

Dela grupul de ingineri silvici bulgari cari ne-au vizitat in toamna anului acesta. Societatea «Progresul Silvic» a primit următoarele :

Domnici-Sale,

Domnului PREȘEDINTE AL SOC. «PROGRESUL SILVIC»

D-l Profesor Inginer M. D. Drăcea

București

Bulevardul Take Ionescu No. 31

Comitetul de conducere al Societății Forestierilor Bulgari, în ședința sa din 3 I. c., protocolul No. 7, după ce a luat cunoștință de raportul subpreședintelui său, D-l Slavi Lazaroff — conducătorul grupului de excursioniști Forestieri, — pentru primirea cordială și colegială, care a întrecut toate așteptările noastre precum și pentru prețiosul concurs și admirabila organizare a excursiei în Țara Dvs. și pentru neobosită conlucrare a colegilor Dvs., (D-lor Profesori și tuturor colegilor Forestieri), m'a însărcinat să vă exprim Dv., D-lor Profesori și Directori și tuturor colegilor Forestieri, cari au făcut tot posibilul ca să arate excursioniștilor, marele rezultate ale activității Dv., în domeniul cultural-silvic și economic-silvic, cele mai cordiale mulțumiri.

Achitându-mă de această plăcută însărcinare, profit de ocazie, Stimate Coleg. să atașez inexprimabilele mele sentimente de recunoștință D-Voastră și tuturor colegilor Români, pentru cordiala primire făcută amicilor mei, membri ai Societății Forestierilor Bulgari.

Concomitent cu aceasta, țin să vă declar atât din partea mea personală, cât și din partea Societății noastre, că vom fi foarte satisfăcuți să vă vedem în fruntea unui grup de excursioniști colegi, în cel mai scurt timp în mijlocul nostru în splendidele regiuni ale masivelor Rila și Rodopi.

Primiți dar, salutările cele mai cordiale și colegiale.

p. Soc. Forestierilor Bulgari :

Președinte : (ss) Th. Kumanoff.

CONTRIBUȚIUNI LA BIBLIOGRAFIA FORESTIERA

Spicuiri din presă pe lunile Octombrie și Noiembrie 1937

- Argus*, 1 Octombrie: *M. Marian*: Creșterea exportului nostru de lemne; noi tranzacții pentru piața engleză, cereri din Palestina; pierderea de bușeului grecesc.
- Curentul*, 1 Octombrie: *Cezar Cristea*: Surplusul de populație evreiască este astăzi o realitate îngrijorătoare. Cum se poate soluționa problema. (răspuns la *Anchetă*).
- Curentul*, 2 Octombrie: Scumpetea lemnului continuă; recenzie «*Viața Forestieră*» de *Cezar Cristea*.

- Prezentul*, 2 Octombrie: *T. A.*: Formalitățile greoaie sufocă exportul de cherestea (Vama și B. N. R. — Comisia de prețuri. — Constanța sau Galați?).
- Ordinea*, 2 Octombrie: Noul preț al lemnului de foc: ședința delegației economice a guvernului.
- Timpul*, 2 Octombrie: Timpul vânătorilor: *Nemrod*: De unde importăm armele de vânătoare și vânătoarea în Tirol.
- Curentul*, 3 Octombrie: Importante hotărâri ale delegației economice. — prețuri maximale la lemne. Concentrarea tinerilor preșilitari 20 Septembrie — 20 Noembrie.
- Buna Vestire*, 3 Octombrie: *Radu Gyr*: Cneazul Gröede și Vlădica Fényvës.
- Buna Vestire*, 4 Octombrie: *I. Donescu-Fulger*: Vrancea sub securea jidovească (jaful societății evreiești).
- Curentul*, 4 Octombrie: (*pagina economică*): *Dr. V. Sabin (I.)*: Marea anomalie din producția forestieră națională.
- Frontul*, 6 Octombrie: Distrugerea pădurilor de pe frontiera de Vest (exploatarea sunt evrei și unguri).
- Curentul*, 6 Octombrie: După fixarea prețului lemnului?!
- Porunca Vremii*, 6 Octombrie: *M. P. Florescu*: O vastă panama cu pădurea de stejari «Dumbrava» din Comuna Vad (Făgăraș). Manoperile societății jidovești «Lomaș» — Iosif Willinger.
- Porunca Vremii*, 7 Octombrie: *Dr. Ilie Rădulescu*: Plâng codrii strămoșești doborâți de securea Satanei izraelite. Exemplul Bucovinei (Veșnicii Gotliebi: — luați exemplul dela I. P. S. Visarion. Cooperația să intervină pretutindeni).
- Prezentul*, 7 Octombrie: *T. A.*: Cherestea pentru Orient transitată prin Gdinya și Hamburg. Lipsa de vapoare și navlul ridicat, contribuie să fie ocolite porturile românești.
- Universul*, 7 Octombrie: Vânătoarea regală de urși din pădurea comunei Pietriș și Dumitrița (Gurghiu-Năsăud).
- Curentul*, 8 Octombrie: (*pagina economică*): (II) *Dr. V. Sabin*: România dispune de cea mai puternică și modernă industrie de cherestea din Europa.
- Curentul*, 8 Octombrie: Vânătoarea regală dela Lăpușna (Mureș) și Bistrița. Marele Voevod Mihai a împușcat cel mai mare cerb al sezonului.
- Neamul Românesc*, 8 Octombrie: *Prof. N. Iorga*: Statul orb în fața invaziei (Leibovici taie ras toate pădurile, — lângă Brașov, idem — dar Statul?).
- Argus*, 8 Octombrie: *H. Brauner*: Exportul de lemne.
- Buna Vestire*, 8 Octombrie: *C. Răsmeriță*: (În eparhia Bucovinei). Încă un rechin leapădă prada din gură, David Schaerf dela Moldovița a capitulat.
- Prezentul*, 9 Octombrie: Majorarea tarifelor de transport ale cherestelei pentru export. (Spor 66% dela 1 Decembrie) și Disponibilul de import trimestrul IV.
- Curentul*, 9 Octombrie: O carte de piscicultură (recenzie): *Tr. Isbășescu*: Creșterea păstrăvului și crapului.

- Timpul*, 9 Octombrie: «*Timpul Vânătorilor*». *Al. Baltes*: Comercializarea vânătorului: noi dispoziții privitoare la vânătoare; expoziția de câini.
- Excelsior*, 9 Octombrie: a) *Dr. V. Dinu*: Congresul științei și economiei forestiere germane (dela Frieberg).
 b) *M. Economu*: Restrângerea producției forestiere: Vinovăția Statului, cum s'a ajuns la despădurirea masivelor, respectarea acordurilor internaționale.
 c) Majorarea tarifelor de transport ale cherestei pentru export.
 d) Reducerea cotelor de import, Institutul de Cercetări forestiere, traversele pentru c. f. r., piața americană.
- Universul*, 10 Octombrie: *Adrian Maniu*: Zidul pădurilor.
- Curentul*, 12 Octombrie: *M. P. Florescu*: Tot în legătură cu despăduririle ce s'au făcut și se fac în jurul lacului Ghilcoș (Bicaz).
- Curentul*, 13 Octombrie: (*Colțul forestier*): *Petre Ioan*: Aspecte din «*Politica silvică românească*» — defensivă continuă, dar soldând cu pierderi de poziție.
Ath. Haralamb: Tot despre pășunatul vitelor în pădure.
- Curentul*, 13 Octombrie: *Theo Maiorescu*: In lumea vânătorilor. Mai multă grijă pentru mîca vânătoare: O carte despre vânătoare de C. A. V. Popescu.
- Curentul*, 13 Octombrie: Se creiază o nouă regie mixtă comercială — CAPS — C. F. R.?
- Prezentul*, 13 Octombrie: *G. D. I.*: Exportul de produse forestiere în primele 8 luni din 1937; situația pe țări, prețurile își mențin fermitatea. Prețurile principalelor noastre produse de export (petrolifere, cereale, lemne) pe piața franceză la 30 Septembrie 1937.
- Universul*, 14 Octombrie: (recenzi): «Dintr'un vârf de tufan», de *Ing. Al. Ștefanopol*.
- Epoca*, 14 Octombrie: *Arhiman. Scriban* și *D-l Roseanu*: Dreptatea Mănăstirii Neamțului?
- Curentul*, 16 Octombrie și *Opinia-Iași*, 13 Octombrie: Problema exploatării pădurilor M-rei Neamț — *Secr*: Raportul Comitetului Mănăstirii și Procesul Verbal încheiat de Eforie. Nevoia de a concesiona exploatarea; funcționarii și lucrătorii sunt creștini. Cum procedează celelalte instituții publice: CAPS-ul, Fondul Bis. Bucovina, Primăriile C. Lung și Moldovița? Tot prin Societăți cu capital evreiesc.
- Universul*, 16 Octombrie: *Adrian Maniu*: Boğății irosite (și pădurile batjocorite).
- Excelsior*, 16 Octombrie: *Ing. Gazar Cristea*: Probleme forestiere românești: Prețurile produselor forestiere s'au urcat; Conferința de la Stockholm; convenție pentru exportul de lemne esență tare: piața internă și cele importatoare.
Chronique du Bois: Hausse sur les prix des produits forestiers.
- Curentul*, 17 Octombrie: Problema lemnelor de foc — tot mai acută la Cernăuți. Cauzele care alungă exportul de cherestea (Vama Galați).

- Universul*, 17 Octombrie: (recenzie): *Prof. I. Simionescu*: «Didactica științelor naturale» și *C. S. Teodorescu*: Evoluția întreprinderilor economice.
- Curentul*, 17 Octombrie: *Ing. M. P. Florescu*: Asigurările Sociale privite sub o altă latură. (Contribuția muncitorilor de păduri pentru titanozaurii dela Asistența Socială).
- Timpul*, 17 Octombrie: «*Timpul vânătorilor*». *Al. Baltes*: Semne bune: bibliografie: «Carpajii», Știri.
- Curentul*, 18 Octombrie: A început specula cu lemnele de foc; autoritățile au datoria să intervină pentru respectarea prețurilor maxime fixate.
- Timpul*, 19 Octombrie: *E. F.*: Pe rampele gărilor și în depozite se practică un jaf scandalos cu lemnele de foc. Prețurile maxime nu se respectă... și încă n'a început iarna.
- Curentul*, 20 Octombrie: (pagina economică): *Ing. V. C. Filip*: «Probleme forestiere». Reducerea exportului de rășinoase — o hotărâre internațională obligatorie, binevenită (a E.T.E.C.): reducerea cu 10% a cotei pe 1938.
- Viitorul*, 20 Octombrie: (Anchete): Institutul de Cercetări agronomice. Cum e organizat acest așezământ de știință aplicată și activitatea sa.
- Buna Vestire*, 20 Octombrie: *I. Finică*: Boagățiile de pe valea Trotușului sunt în mâinile străinilor și ale «cozilor de topor»; muncitorii români batjocoriți.
- Curentul*, 20 Octombrie: Deschiderea cursurilor Școlii Politehnice din Capitală (Cuvântul d-lui Rector *N. Vasilescu-Karpen*).
- Prezentul*, 20 Octombrie: *N. I. C.*: Noui experiențe de economie agrară dirijată în Anglia; rezultatul primelor reforme — progrese vădite. Situația exportului românesc de lemnărie. Criză de hârtie în Germania; se va fabrica din paie, celuloza.
- Epoca*, 20 Octombrie: *Arhm. I. Scriban*: Vești fericite din eparhia Cernăuți.
- Universul*, 21 Octombrie: Temeliile permanente ale unei economii naționale. (conferința D-lui *G. K. Constantinescu*).
- Timpul*, 21 Octombrie: *E. F.*: Să înceteze jaful cu lemnele de foc. (90 lei sută de kg!). Decizia prețurilor maxime trebuie completată și supravegheat comerțul.
- Curentul*, 21 Octombrie: *Dr. N. Roșu*: Populația Politehnice; și *M. P. Florescu*: Problema lemnului de foc; De ce s'au ajuns la prețurile actuale? Depozitarii, tariful c. f. r. linii de garaj.
- Buna Vestire*, 21 Octombrie: Incinerarea *Ing. Insp. G-ral silvic Basil N. Pretorian*.
- Ordinea*, 21 Octombrie: Consiliul superior al agriculturii ia fința zilele acestea. Cine va face parte din noul Comitet?
- Neamul Românesc*, 21 Octombrie: *N. Iorga*: Captarea poporului de jăfători.
- Argus*, 22 Octombrie: O lege pentru încurajarea Pisciculturii. Ce cuprinde anteproiectul întocmit de *P. A. R. I. D.*? și *A. Corteanu*: (art. de fond): Pământ din fundul mării — (Golful Zuydersee: Olanda).

- Buna Vestire*, 22 Octombrie: *Nic. Bogdan*: Jaf în pădurile Făgăraşului. (După Moji, Maramureş, Vrancea, Bucovina..... Făgăraşul la rând! des-pădurirea — dezastru naţional).
- Epoca*, 22 Octombrie: *Arhim. Scriban*: *Pădurea vorbeşte!* (Faptele dela Neamţ, Argeş... sau: a cui e dreptatea în chestia «Pădurilor mănăstireşti»).
- Timpul*, 23 Octombrie: «*Timpul vânătorilor*»: *Al. Balteş*: Sălbăticia vânătorului: Exerciţii cu arme de vânătoare; primul concurs la câmp pentru prepelicari. Şedinţa Consiliului Societăţii Inginerilor Cadastrali. Protestul comercianţilor de lemne de foc la Ministerul Industriei.
- Excelsior*, 23 Octombrie: Carburanţii forestieri, problema adaptării gazogenului la transportul de vehicule. (benzina sintetică şi cărbunelui de lemn: importanţa pentru industrie şi mai ales în războiu):
- 2) Cronica lemnului: Urcarea tarifelor de transport la produsele forestiere: piaţa externă, scăderea consumului de parchete.
 - 3) Conjunctura de războiu, inflaţiile şi preludiile crizei economice.
 - 4) La Hausse des tarifs de transport sur les produits forestiers: un mémoire des Industriels forestiers.
- Argus*, 24 Octombrie: *H. Brauner*: Exportul de lemne. Situaţia actuală a exportului în Anglia: Lista II-a de preţuri a Rusiei: Preţurile noastre de azi pentru Anglia.
- Buna Vestire*, 24 Octombrie: *Sergiu Florescu*: Jidanii jefuiesc averile bisericesti din Basarabia. Cărdăşia dintre Preotul Ştiuca şi jidanii: Berenstein I. & Şmil Weinberg. Ce caută rabinul Wider la M-rea Gârbovăţ? Mănăstirile, local de petreceri jidăneşti.
- Neamul Românesc*, 24 Octombrie: *N. Iorga*: *Supt Patrafir* (pădurile M-rei Neamţului exploatare de Evrei). Continuă jaful în păduri pe «ţara Oltului» (Făgăraş). Evreii maghiari taie «Dumbrava» dela Vad. Tot în cazul Leibovicilor cu «Quartul românesc» şi pădurile dela Văleni.
- Curentul*, 25 Octombrie: (*pagina economică*): *Prof. D. A. Sburan*: *Probleme editare* — pavajele de lemn.
- Universul*, 25 Octombrie: *A. Cortcanu*: Proprietatea mijlocie (ţăranul, plantaţiile, cultura intensivă, în Olanda şi la noi!).
- Universul şi Curentul*, 26 Octombrie: Al IV-lea congres al Inginerilor absolvenţi ai Şcoalei Politehnice din Timişoara.
- Curentul*, 27 Octombrie: (*pagina economică*): Acţiunea pentru ameliorarea terenurilor degradate: rostul fondului creiat de *legea T. Moşoiu*. — *Ing. Dr. V. Sabău*: (III-a din serie). De ce ni se distrug pădurile? Avem cea mai puternică industrie de cherestea din lume, dar suntem cea mai săracă ţară în păduri de brad).
- Ordinea*, 27 Octombrie: *Gh. Ralli*: Calamitatea aprovizionării cu lemne de foc continuă: cine e de vină? Comisia speculei, c. f. r. şi CAPS, depozitarii şi publicul.

- Porunca Vremii*, 28 Octombrie: *M. P. Florescu*: Până și pădurile Statului din județul Neamț sunt exploatare de o jidoaică: Matilda Tapu; Gottlieb Scharf și Zentler. Nuhăm Weissmann la Letea; dar în Ocolul Văratec ?
C. Tomescu: (recenzie): M. Popescu-Spineni: procesul mânăstirilor închinare.
- Curentul*, 28 Octombrie: (*pagina economică*): *M. P. Florescu*: Necesitatea ocrotirii pădurilor de rășinoase: bogății de miliarde din Delta Dunării neexploatare.
 Numai inginerii și tehnicienii cadastrali pot executa lucrări de acest gen.
- Neamul Românesc*, 29 Octombrie: *Cezar Cristea*: Drama pădurilor noastre: streinii și complicității lor.
 Deschiderea cursurilor Academiei de Inalte Studii Agronomice.
- Curentul*, 30 Octombrie: *Pamfil Șeicaru*: (*articol de fond*): Obligații pentru ziua de mâine. (Ocrotirea pădurilor și celuloza din papura Deltei noastre).
 Deschiderea cursurilor Academiei Agricole. — Cuvântul D-lor Consilier Sescioreanu și rector Musceleanu.
 Situația zootehnică a țării este dezastruoasă — D-l V. Sassu și lipsa dela datorie a Statului.
 Intrunirea Consiliului superior al Cooperăției; Delegația economică a guvernului (transportul lemnelor).
- Universul*, 30 Octombrie: *Adrian Maniu*: «Cărți de drum» — turism, pitorescul țării, scriitorii descriptivi.
- Timpul*, 30 Octombrie: «*Timpul vânătorilor*»: *Al. Baltez*: Accidentele de vânătoare; a II-a expoziție canină la Timișoara:
Nemrod: (recenzie): *C. A. V. Popescu*, «Despre vânătoare».
- Prezentul*, 30 Octombrie: Rep. (anchete): Situația critică de pe piața lemnelor de foc. Depozitele București sunt goale, pierderi de 45 milioane pentru Stat. Lipsa de vagoane și de lemn tăiat în pădure. Un act greșit de guvernământ, unde duce! Ce e de făcut pentru remedierea situației ?
- Prezentul*, 30 Octombrie: Prețurile principalelor produse de export ale României pe piața franceză (cereale, lemn) și Demersul comercianților de lemne de foc la C. F. R. și Ministerul Industriei și Comerțului.
- Oridnea*, 30 Octombrie: Vânătoarea regală din Ardeal, în cinstea Inalților oaspeți: Principele de Hohenzollern, Paul al Jugoslaviei și Carol al Belgiei.
 CAPS-ul a fost scutit de plata timbrului.
- Viitorul*, 30 Octombrie: Constituirea Consiliului superior al Agriculturii (Dintre silvicultorii fac parte D-nii: M. Drăcea (p. ICEF) și I. Comanciu (președ. Cons. Tehnic al pădurilor), iar D-nii V. Alimănișteanu și M. Sturza, ca proprietari de păduri.

- Curierul Silvic* pe Octombrie: Cezar Cristea, *Calamitățile naturale*, despăduririle — ca efect: secete, inundații, surpări de teren.
- Neamul Românesc*, 30 Octombrie: N. Iorga: *Măicuțele lui Iuda*, la Agapia și Văratec. D-l Iamandi le-a dat și lor păduri.
Gh. Ionescu: *Specula cu lemnele*.
- Excelsior*, 30 Octombrie: Exportul de cherestea în Anglia; licitații traverse CFR, piața internă.
Prețurile principalelor produse de export ale României pe piața franceză (lemnele, petrol, cereale, etc.); Constituirea Consiliului Superior al Agriculturii.
N. N. Mateescu: Pregătirea tehnică a specialiștilor.
- Curentul*, 31 Octombrie: Dr. N. Roșu: (articol de fond): Răspântie — pe marginea moțiunii și a congresului Inginerilor din Timișoara. Constituirea Consiliului Superior al Agriculturii: Știri agricole și silvice.
Deblocarea Corpului Tehnic — problemă ridicată de A. G. I. R.
- Prezentul*, 31 Octombrie: C. U.: Mișcarea prețurilor lemnului de foc în ultimii 10 ani (în sprijinul negustorilor și al pieței).
- Porunca Vremii*, 31 Octombrie: N. Crevedia: Pe urmele Judei: Jidanii au acaparat pădurile din comuna Sarmaș-Mureș, în timp ce băștinașii sunt lipsiți de lemnele necesare construirii locuințelor.
- Ordinea*, 31 Octombrie: Vânătoarea regală în cinstea Inalților Oaspeți a avut un mare succes și Expoziția internațională de vânătoare dela Berlin.
- Neamul Românesc*, 31 Octombrie: N. Iorga: Dela Gaster la Filderman (briganzii de păduri și acaparatorii furniturilor Armatei).
C. Răsmeniță: Anchetele noastre la Fondul religionar al Bucovinei, după 6 luni de luptă românească.
- Curentul*, 30 Octombrie: (*Colțul forestier*): Ing. Gr. Vasilescu: Cauzele micșorării patrimoniului forestier.
Ing. V. C. Filip (Ofensiva silvică). Centura verde a Galațului, operă durabilă — prin conlucrarea autorităților civile și militare.
- Buletinul A. G. I. R.*: No. 9 pe Septembrie 1937: D-l Ing. Dr. Valeriu Dinu: «Politica forestieră a României după războiu».

Noembrie 1937.

- Curentul* 1 Noembrie: Al. G. Tutoveanu: Fabricarea celulozei prin utilizarea papurei-stuf din Delta Dunării: experiența chimice; necesitatea ocrotirii pădurilor de rășinoase. Vânătoarea regală din Ardeal.
- Porunca Vremii*, 2 Noembrie: Acapararea pădurilor din Comuna Vad, jud. Făgăraș de către Societatea «Lomaș».
- Dreptatea*, 2 Noembrie: Iaful în pădurile țării.
- Universul*, 2 Noembrie: «Revoluția mută din Ungaria» Kovacs, procesul său: latifundii și sclavi.
Congresul extraordinar al «Ligii Culturale».

- Popularul*, 3 Noembrie: *M. N.*: Lemnele, lemnele! Incuria dela Ministerul Industriei și Comerțului și la Domenii.
- Buna Vestire*, 3 Noembrie: *C. Kășmeriță*: O alarmă caraghioasă, in eparhia Bucovinei: realizări după 5 luni de gospodărie: prosperitate pretutindeni.
- Lupta*, 3 Noembrie: *d. M.*: Capitala fără lemne: unde a dus carența autorității și neomenia speculanților; se impun măsuri drastice și salutare.
- Curentul*, 3 Noembrie: Deschiderea cursurilor la Academia de Înalte Studii Comerciale: Convenția între Ministerul de Finanțe și Creditul Agricol; Compunerea Consiliului Superior al Agriculturii.
- Dreptatea*, 3 Noembrie: (număr festiv): Realizările Oficiului Național de Turism. Informațiuni silvice.
- Prezentul*, 3 Noembrie: *T. Cristureanu*: (articol de fond): Epuizarea României. — inclusiv averea forestieră.
Deschiderea cursurilor Școlii de Subingineri.
- Curentul*, 4 Noembrie: Alte măsuri pentru ieftinirea lemnului (reducerile de transport nu se vor mai da depozitarilor, ci consumatorilor).
- Universul*, 4 Noembrie: (Articol de fond): Bogății amenințate: distrugerea pădurilor de stejar dela șes și dela deal. O politică de cruțare în exploatarea și valorificarea averii forestiere.
- Dreptatea*, 4 Noembrie: 4 ani de guvernare, un bilanț: operă constructivă: «panamale» în exploatarea pădurilor. «valorificarea» cerealelor, perimetrele!
- Buna Vestire*, 4 Noembrie: *M. Manoilescu*: Pe linia interesului național.
- Ordinea*, 5 Noembrie: Se scumpesc mereu lemnele de foc.
- Curentul*, 5 Noembrie: (pagina economică-financiară): *Al. G. Tutoveanu*: Apărarea națională și extragerea celulozei din stuf; trustul hârtiei? în atenția Ministerului Apărării Naționale.
- Curentul*, 5 Noembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Un apel dureros: pădurile obiect de jaf în nouile propagande electorale; și
Doleanțele inginerilor și tehnicienilor cadastrali.
- Epoca*, 5 Noembrie: *Arhim. I. Scriban*: Deschideri spre suflet, Congresul inginerilor: — Politehnica și Sociologia.
Aida Vermont: Problema lemnului de foc.
- Prezentul*, 5 Noembrie: *C. N.*: Prețul lemnului de foc în creștere; între speculă și risipa bugetară.
Inlocuirea lemnului de foc prin brichete de cărbuni sau gaz de sonde.
Înlesniri pentru aprovizionarea cu lemne de foc (delegatia sindicatului comercianților de lemne la Ministerul de Comerț).
- Argus*, 5 Noembrie: *M. P. Florescu*: Pădurile — obiect de jertfă în propaganda electorală.
Reorganizarea Institutului Electrotehnic.
- Universul*, 5 Noembrie: *Prof. Agricol Cardaș*: Impresii din Bulgaria agricolă. și o carte de valoare, de A. Pană: «Agricultura în Statele Unite».

- Universul*, 5 Noembrie: *Adrian Maniu*: Nepângărirea monumentelor.
- Universul*, 6 Noembrie: *A. Corteanu*: Consiliul Superior al Agriculturii. Vânătorearea regală de la Zidlochvice (în Cehoslovacia). Probleme ne-rezolvate, măsuri halandala.
- Argus*, 6 Noembrie: Inginer agron. *A. Tălăşescu*: Plantaţiunile de toamnă.
- Timpul*, 6 Noembrie: Timpul vânătorilor: *Al. Balteş*: Unde sunt jandarmii de vânătore? Revista vânătorilor: Ce se poate vâna în Noembrie? lebedele; Suveranul în Cehoslovacia.
- Curentul*, 6 Noembrie: *Panfil Seicaru*: (articol de fond): *A început hora desmăţului electoral: pădurile la meza!*
Ion Biciola: Cultivăm bumbac. Devastarea pădurilor continuă: masivul Sibiului ameninţat.
Aprovizionare cu lemne, o soluţie târzie şi cu riscuri.
- Dreptatea*, 6 Noembrie: Ing. agr. *St. Angelescu*: Cultura alunului, rentabilitatea.
- Adevărul*, 6 Noembrie: *M. Sevastos*: *Pădurile, jertfă politică*
- Excelsior*, 6 Noembrie: (în româneşte şi în franţuzeşte): Cronica lemnului. — Exportul produselor forestiere în 1937, situaţia pe sorturi şi ţări; demersul Asociaţiei Industriilor forestiere.
Ing. silvic *Ion G. Dumitrescu*: (Dir. A. I. F.): Exportul de che-restea şi exploatarea neraţională a pădurilor.
- Buna Vestire*, 7 Noembrie: *C. Răsmeciţă*: În jurul instigaţiilor prefectului de Suceava, contra fondului bisericesc; care e substratul? dovezi categorice.
C. Tisa: Jaful în pădurile din Nordul ţării, Basarabia: întrebări pentru Ministrul de Domenii şi C. A. P. S.
- Viitorul*, 7 Noembrie: (festiv): O nouă viaţă rurală. Agricultura în plin progres; expozeul Ministrului Subsecretar de Stat *Tiberciu Moşoin*. Refacerea mişcări corporative, de Ministrul M. Negură.
- Curentul*, 7 Noembrie: Şedinţa Consiliului Superior al Agriculturii.
- Curentul*, 8 Noembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Distrugerea pădurilor. După *Ghilcoş* acum şi *Tuşnad*.
Devastarea parcului de răşinoase de la Băile Tuşnad (jud. Ciuc).
- Universul*, 8 Noembrie: Ing. *N. Caranfil*: Cum renunţăm anual la miliarde (I).
Adrian Maniu: Cimitir, grădina satului.
Intrunirea depozitarilor de lemne la Camera de Comerţ.
- Universul*, 9 Noembrie: Distrugerea pădurilor din jurul oraşului *Piatra Neamţ* (Cârlomanu).
- Curentul*, 10 Noembrie: Inginer *Gr. Vasilescu*: Problema pădurilor; cauzele mic-sorării patrimoniului nostru forestier.
- Credinţa*, 10 Noembrie: (articol de fond): *Al. C. Constantinescu*: Lipsesc lemnele.
- Timpul*, 10 Noembrie: *Cezar Petrescu*: În Austria munţilor, pădurilor şi vânatului.
- Universul*, 10 Noembrie: *Ing. N. Caranfil*: Cum renunţăm anual la miliarde (II).
Aurel Gociman: Groparii ţărănimii maghiare din Ungaria.

- Curentul*, 11 Noembrie: *Mercator*: Perspectivele conjuncturii Internaționale în 1929 și azi.
Succesul pavilionului României la expoziția de vânătoare din Berlin.
Pamfil Șeicaru (articol de fond): *O vinovată uitare*, pentru d. Ministru al Agriculturii: V. P. Sassu.
- Frontul*, 11 Noembrie: Au venit cu jălea și cu foamea maramureșenii. Reforma agrară și noul cod silvic au cauzat numai nenorociri.
- Tempo*, 11 Noembrie: *Victor Eftimiu*: Lemnele... romanță de sezon.
- Prezentul*, 11 Noembrie: *I. Sn.*: Conjunctura industriei forestiere și comerțului de lemne jugoslav. (concurența austriacă).
— Ședința Consiliului Camerei de Comerț Constanța — problema aprovizionării cu lemne.
— Înființări de noi *islazuri comunale* (din pădurile Statului).
— Succesul pavilionului românesc de vânătoare la expoziția din Berlin.
— Păduri supuse regimului silvic.
— Sporirea suprafețelor însămânțate: lipsa furajelor.
- Ordinea*, 11 Noembrie: *Ing. Ion Scutaru*: În țara «Consiliilor superioare» și a «Oficiilor naționale».
- Dreptatea*, 11 Noembrie: Groedel încearcă aranjarea unei afaceri de mari proporții în Maramureș. Rolul *deputatului Urdea*.
- Universul*, 12 Noembrie: *Ing. N. Căranfil*: Cum renunțăm anual la miliarde (III).
— Constituirea Asociației funcționarilor administrativi din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.
— Consiliul Asociației Inginerilor Cadastrali AFIC.
— Pădurile Statului (după statistica recentă a CAPS).
— *C. Berbescu*: Toamna e cel mai bun timp de plantat pomii.
— Ședința Consiliului Superior al Agriculturii.
- Naționalul Nou*, 12 Noembrie: Lipsa inginerilor agronomi împiedică promovarea Agriculturii.
- Frontul*, 12 Noembrie: După expropriere — aceiași împroprietăriți, dar cu plată? La Composesoratele maramureșene, răpite prin Legea Agrară domnesc fabricile evreiești. (Ce e cu Borșa?) Autonomia Composesoratelor.
- Curentul și Viitorul*, 11 Noembrie: Repartiția fondului pentru înzestrarea Agriculturii. Hotărârile Consiliului Superior.
— Aprovizionarea cu lemne a Capitalei, măsuri luate de CFR și autorități.
— Intrunirea Comitetului de direcție al Creditului Agricol.
- Dreptatea*, 12 Noembrie: *Lu*: Una din realizările liberale: Scumpetea; 900 lei mia de kgr. lemne.
— Farsa încurajării Agriculturii: 53 milioane lei la 14 milioane plugari și D-1 Sassu.

- Lupta*, 12 Noembrie: Lipsa de lemne — ca pe timpul războiului — protecție pentru a cumpăra lemne: CAPS și CFR. Salariul inginerilor agronomi din Corpul tehnic. Cazul Ing. N. Dăscălescu, câștigat în Contencios administrativ. Exportul de bușteni, stejar și teiu — prohibit. Povești vânătoarești și politica.
- Timpul*, 13 Noembrie: «Timpul vânătorilor»: *Al. Baltes*: examene pentru vânători. Atenție la încărcarea cartușelor; agitația vânătorilor din Câmpina și Poiana.
- Lupta*, 13 Noembrie: *B.*: Agitația din rândurile inginerilor agronomi ce sunt puși în inferioritate ca salarii față de inginerii silvici și medicii veterinari.
- Curentul*, 14 Noembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Sacrificarea pădurilor pe altarul electoral: La Arad 4000 de jugăre cadastrale pradă pentru islazuri. *Theo Maiorescu*: Deschiderea expoziției internaționale de vânătoare din Berlin. România câștigă premii, dar îl va pierde pe cel internațional; unde apar bunii noștri vecini: maghiarii!
- Frontul*, 14 Noembrie: *D. R. Ioanițescu*: Branconierii meseriilor (le travail noir). Al 14-lea congres la Paris.
— Deposedați de păduri, țăranii maramureșeni fură lemne de pe proprietățile lor; brigadierii aplică legile (Codul Silvic) și-i bagă pe capete în închisoare.
- Prezentul*, 14 Noembrie: *Gh. D. I.*: Majorarea tarifelor CFR pentru transportul produselor petrolifere și forestiere. Tarifele pentru cherestea și lemnărie lucrată; propunerile Asociației forestiere.
— Constituire de noi islazuri comunale: circa 3600 jugăre cadastrale în jud. Arad, din pădurile Statului, expropriate, vândute ori în schimb.
- Neamul Românesc*, 14 Noembrie: Strigăte din Maramureșul cutropit de Evrei; cum stăm cu regimul Codului silvic și exproprierile nefaste?
— Problema lemnelor de foc la Cernăuți.
- Dreptatea*, 14 Noembrie: Șomajul agricol, consecință a pulverizării micii proprietăți; scăderea natalității și exodul lucrătorilor agricoli.
- Lupta*, 14 Noembrie: Un nou regim de taxare a lemnelor de foc pentru București (reducere pentru 2500 vagoane).
— Supraproducție de vulpi argintii.
— Consumatorii își strigă desnădejdea; scumpetea lemnelor și principalelor articole.
- Ordinea*, 14 Noembrie: *Ing. I. Scutaru*: Despre realizările inexistente ale regimului: Credit Agricol, tractoare, abatoare, valorificare!
— Modificarea legii Institutului Național de Credit Agricol.
- Sânzana*, 15 Noembrie: Problema silviculturii noastre (amestecul politicii în administrația forestieră și relele consecințe).
- Curentul*, 16 Noembrie: *Theo Maiorescu*: Victoria vânătoarească dela Berlin; primii clasificați: România, dar premiul internațional?
— Acțiunea pentru ajutorarea efectivă a moșilor.
— Reorganizarea Institutului electrotehnic.
— M. V. P.: Creșterea porcilor și consumul de carne.

- Lupta*, 16 Noembrie: Populația disprerată de lipsa lemnului. Care e rostul CAPS?
- Viitorul*, 16 Noembrie: Primele împrumuturi ale noului Institut Național de Credit Agricol: 80 milioane pentru micii agricultori. 2 secții ale Institutului: a) de exploatare și producție și b) de investiții.
— Câte mașini și unelte agricole posedă țara.
- Curentul*, 17 Noembrie: *Al. Tutoveanu*: Pădurile în economia națională (conferința D-lui prof. *I. Popescu-Spineni*).
— Construcția orașelor și drumurilor în Germania (I-a conferință a D-lui prof. *Hermann Ehlgötz*).
- Argus*, 17 Noembrie: *H. Brauner*: Exportul de lemne în Elveția: construcțiile; piața lemnului rotund, urcarea prețurilor.
- Frontul*, 17 Noembrie: Pădurile Buzăului cad sub securea lui Juda: inconștiența politicianilor.
Codrii din ținutul Maramureș se distrug: stăpânirea să ne facă dreptate.
- Curentul*, 18 Noembrie: Construcția drumurilor și orașelor în Germania. (a II-a conferință a D-lui prof. *Hermann Ehlgötz*).
— Materiile prime: o problemă politico-economică.
— Sărbătorirea a 1 an de activitate a Societății inginerilor civili din Franța.
Dragoș Vrânceanu: Agronomie de iarnă.
- Viitorul*, 18 Noembrie: *V. G. B.*: Conversiunea în țările agricole.
— Un arbore istoric: gorunul lui Horia.
- Lupta*, 18 Noembrie: *Jack Zaharia*: Nu se dau vagoane pentru aprovizionarea cu lemne (vrem precizări dela CFR).
— Cărțile funduare (*Direcția Cadastrului la Domenii pentru agronomi și silvicultori*).
— De ce nu se poate aplica legea?
- Argus*, 18 Noembrie: *A. Corțeanu*: Politica grâului.
— Capitala nu are lemne de foc, depozitele stau goale căci nu au vagoane.
— Prețurile produselor noastre pe piața franceză (lemnle).
— Vânzarea și transportul semințelor de plante furajere.
- Porunca Vremii*, 18 Noembrie: *Mihai Vlad*: Codrii Maramureșului pe cale de distrugere — jaful posesoriatului N. Dragomirești.
- Buna Vestire*, 18 Noembrie: *N. V. Ilesiu*: Maramureșenii cer să li se facă și lor dreptate: izgonirea românilor din Borșa: averi de sute de milioane în exploatarea evreilor.
- Prezentul*, 18 Noembrie: *L. C. (Anchete)*: Foloasle motiilor din cooperativele forestiere: cum exploata CAPS-ul, față de cooperativele de azi. Din 10 fabrici de cherestea în Borșa — una singură e românească.
— Concurența mare între importatorii de lemne din Budapesta.
— Prețul principalelor produse de lemn pe piața franceză.
— Ce am exportat în Franța și ce importăm? (lemnle și vânatul viu).

- Curentul*, 19 Noembrie: Desființarea prețurilor maxime la lemnele de foc (reducerea se menține).
— Dezorganizarea serviciilor tehnice ale primăriei (AGIR-ul intervine).
— Un mare specialist străin: prof. *Herman Ehlyötz* despre: «Urbanistica Bucureștiului» și «drumurile din România».
- Universul*, 19 Noembrie: *T. Mândru*: Fonduri pentru agricultură.
— Lipsa de lemne în Capitală (în cartierul Abator 925 lei mia de kg. lemne salcie!)
- Prezentul*, 19 Noembrie: *T. Cristureanu*: Două bugete vecine:
— Alte comenzi de mașini la Ministerul agriculturii.
— Desființarea prețurilor maxime la lemnele de foc (Insuficiența aprovizionării; concursul industriilor forestiere: Lomaș Foresta, Ardeleana, ș. a.).
- Adevărul*, 19 Noembrie: *I. K. Petca*: *The right man in the right place*. *Inginerii I. Bujoiu și Gh. Ionescu-Sisești* în noul guvern.
- Ordinea*, 19 Noembrie: *Ing. I. Scutaru*: Programul noului guvern: ce e la departamentele tehnice-economice?
— Noua măsură a Ministerului Industriei pentru lemnele de foc.
— 1000 lei mia kg. lemne de foc la Craiova!
- Lupta*, 19 Noembrie: *Jack Zaharia*: Specula și suspendarea au biruit! Ce e cu prețul lemnului?
— Scumpirea traiului se va generaliza.
- Epoca*, 19 Noembrie: *Arh. I. Scriban*: Inseninări în Bucovina. Sărbătorirea Mitropolitului Visarion de către ingineri. Și fapta vrednică a inginerilor: *Petru Ioan și Constantinescu*.
- Buna Vestire*, 19 Noembrie: *N. V. I.*: Afacerea composesoratelor din Maramureș. Necazurile românilor din Borșa: delictul silvic de 7 milioane lei, o fiscalitate excesivă.
- Curentul*, 20 Noembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Cum s'ar putea iefteni lemnele de foc necesare populației sărace a Capitalei: adevărul și soluții.
— Creditul de 5 milioane pentru lucrările Ministerului Agriculturii și Domeniilor.
— Ședința Consiliului Inginerilor cadastrali.
- Prezentul*, 20 Noembrie: *C. I. Untaru*: Reformele dela Academia Comercială.
L. Paul: Sunt Motii contra cooperativei «Motul»? Un cerc de studii de economie rurală.
- Frontul*, 20 Noembrie: Un om numit ministru la locul lui: *Gh. Ionescu-Sisești*.
— *Gh. Pericleanu*: Lemne, lemne! Iarna bate la ușă, cine sunt traficanții.
— Comisia de înaintări a inginerilor silvici.
- Argus*, 20 Noembrie: *M. Marian*: Scade prețul cherestelei: împuținarea tăcerilor: se cere fag și stejar românesc.
— Rusia marele nostru concurent.

- Timpul*, 20 Noembrie: «Timpul vânătorilor». *Al. Balteș*: Succesul pavilionului românesc la Berlin; o vânătoare de mistreți și urși; arme de vânătoare ridicate dela delinquenți.
- Universul*, 20 Noembrie: Preocupări bugetare.
Tancred Constantinescu: O nouă criză economică amenință lumea?
- Văitorul*, 20 Noembrie: *S. Lazăr*: Instalarea D-lui prof. *G. Ionescu-Sisești* la Ministerul Agriculturii și Domeniilor.
— Cuvântarea D-lui *V. P. Sassu*, răspunsul noului ministru.
- Ordinea*, 20 Noembrie: *Ing. I. Scutaru*: Eră nouă pentru agricultura țării?
D. I. Atanasiu: Scandalul! cu lemnele de foc la o formă tot mai gravă.
— Depozitarii refuză să servească populația. Dar CAPS-ul ce face?
- Buna Vestire*, 20 Noembrie: *Virgil Popescu*: Nu sunt lemne?
Gh. Pantelic: Jaful cu lemnele. Mai rău ca în timpul războiului.
- Lupta*, 20 Noembrie: *B. Barbu*: Lipsa lemnului; dar CAPS-ul ce face? Lămuriri obținute dela conducătorii acestei instituții.
Jack Zaharia: Controlul prețurilor — măsuri în Franța și Italia. În schimb la noi se renunță la maximalizarea prețurilor, până și la lemne!
- Dreptatea*, 20 Noembrie: *Ing. Gh. Vodă*: Mecanizarea Agriculturii.
— Adevărul cu expoziția de vânătoare dela Berlin.
— Specula cu lemnele a fost legalizată.
- Epoca*, 20 Noembrie: *Arhim. I. Scriban*: Fericirea preoților Bucovinei.
— (articol de fond): Pădurea românească (pe marginea conferinței d-lui Popescu-Spineni).
- Țara Noastră*, 20 Noembrie: Noul mijloace Judeice de uciderea populației creștine: Trustul jidovesc al lemnului în Capitală.
- Excelsior*, 20 Noembrie: *Prof. Gh. Ionescu-Sisești, Ministru*: Țară bogată, țară săracă!
— *Chronique du bois*: Les marchés d'importation du bois roumain.
— Societatea forestieră «Union» va exploata 240 ha. din pădurile Statului «Furul mic»-Buzău, parchete 2—6 în 5 ani, cu 6,2 milioane lei.
— *Gh. Tudorică*: Plantarea islazurilor comunale cu nucii.
— Situația piețelor de import a lemnului românesc; problema tarifului CFR și activitatea întreprinderilor forestiere.
— Pădurile din jud. Sălaj declarate de «protecție pentru apărarea națională».
- Curentul*, 21 Noembrie: *Pamfil Șcicar*: (articol de fond): Inutile ministere noi (la departamentul Agriculturii și Domeniilor).
— S'a desființat prețul maximal și se vor intensifica transporturile de lemne.
— Instalarea D-lui Ministru Sisești la Agricultură.
— Delegația economică a guvernului.

- *Dragoș Vrânceanu*: Bătălia italiană a textilelor, învățăminte dela expoziția din Roma.
- Epoca*, 21 Noembrie: Povestea cu lemnele de foc.
- Adevărul*, 21 Noembrie: *I. K. Fetca*: (articol de fond): Lemnele (cum colaborează CAPS și CFR?)
- Buna Vestire*, 21 Noembrie: *Ion Finica*: Obrăznicia jidovilor dela Societatea «Forestiera Valea Troțușului».
- *M. Constantinescu*: «Pădurile României» — conferința D-lui prof. Popescu-Spineni.
- Curentul*, 22 Noembrie: *Inginer Cezar Cristea*: «*E: silvis ad gloriam*».
- Mircea V. Pienescu*: Politica agrară pe un drum nou.
- Creșterea activității industriale — Constatările Asociației române pentru stadiul conjuncturei.
- Măsuri pentru promovarea viticulturii și pomiculturii: se vor planta masiv nucii și pomi fructiferi. Cheresteaua nouă pentru Abisinia.
- Porunca Vremii*, 22 Noembrie: 400.000 pomi fructiferi oferți pentru promovarea viticulturii.
- *Ing. Radu Iliescu*: S'a retras delegația de subdirector la Școala Politehnică lui *Abasohn*.
- *P. I.*: Reducerea curbei de 10 și 12,5 la sută pe salariile funcționarilor. — Ei vor primi de sărbători lefurile din 1932.
- Universul*, 22 Noembrie: Atribuțiunile D-lui Ministru al Cooperăției, *M. Negură* (arendări și vânzări de bunuri la administrațiile comerciale: REAZ. CAPS, P. A. R. I. D.
- Curentul*, 23 Noembrie: (*pagina economică*): *Ing. V. C. Filip*: Exportul de rășinoase și exploatarea nerațională a pădurilor. (In pragul unei răspântii economice, reducerea tăierii pădurilor de rășinoase e o necesitate națională. Piața — conjunctura, Cuvântul Asociației industriilor forestiere). «*Revista Vânătorilor*» și «*Carpații*» (recenzii).
- Timpu*, 23 Noembrie: *Prof. Gh. Ionescu-Sisești* — Indrumătorul.
- Funcționarii publici cer armonizarea salariilor.
- Ordinea*, 23 Noembrie: Modificarea tarifului de transport pe CFR.
- 1239 vagoane de lemne au intrat în 2 zile în Capitală.
- Specula domnește pretutinden, nestingherită: problema acută: lemnele.
- Tara Noastră*, 23 Noembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Munții Oanșu-Neamț, acaparați de Societatea «*Union*».
- Pădurile: «*Furul mare și Furul mic*» din Buzău deasemenea, pe mâinile jidovești.
- Curentul*, 24 Noembrie: (articol de fond): *Pamfil Șeicaru*: *Parse programatic: technicizare și industrializare în agricultura țării*.
- Activitatea Direcției pășunilor (Interne).
- Atribuțiunile conducătorilor Ministerului Agriculturii și Domeniilor: D-nii: Gh. Ionescu-Sisești, Tiberiu Moșoiu, C. Sescioreanu și Cicero Gorciu.

- Argus*, 24 Noembrie: *A. Corteanu*: Un program agricol.
H. Brauner: primul congres internațional al exportatorilor de chereștea de fag, la Viena.
- Frontul*, 24 Noembrie: Ministerul Industrializării agriculturii; inaugurarea nouilor metode.
- Buna Vestire*, 24 Noembrie: *N. Dorian*: Se duc pădurile (în comuna Secătura, țara lui Avram Iancu).
 — În plasa Olt, cu autorizația reg. agricole Jiblea evreul Stern devastează toți nucii.
- *
Ordinea, 24 Noembrie: *Ing. I. Scutaru*: O greșită concepție economică de guvernare.
- Viitorul*, 24 Noembrie: Lemnele speranța opoziției, temă de agitații.
- Universul*, 25 Noembrie: *Adrian Maniu*: Cartea Câmpului. Ingineri agronomi reușiți la concurs.
- Curentul*, 25 Noembrie: *Cezar Cristea*: Profesorul I. Popescu-Voitești; omul și opera.
 — Funcționari numiți la Ministerul de Domenii.
- Argus*, 25 Noembrie: *H. Brauner*: Cronica lemnului; exportul din România; construcțiile în Italia.
 — Importanța traverselor în economia forestieră internațională.
- Ordinea*, 25 Noembrie *G. R.*: Prosperitatea agriculturii și datoria actualilor conducători ai destinelor ei.
- Curentul*, *Neamul Românesc*, *Buna Vestire*, *Porunca Vremii*, *Dimineața*, *Universul*, *Ordinea*, și altele din 26 Noembrie și 27 Noembrie: scriu articole semnate de D-nii: *Dr. Ilie Rădulescu*, *Ing. N. Aloman*, *N. I. L.* despre: *Moartea Inginerului Prof. Gh. Em. Filipescu*, directorul G-ral al Soc. Tramwaie București (STB).
- Dimineața*, 26 Noembrie: *Th. Iorga*: Transformarea satelor în organizații gospodărești.
 — Centrele agronomice, asociații agricole, expoziții, bugetul.
- Frontul*, 26 Noembrie: *G. Drumur*: Mitropolitul Visarion în ofensiva pentru salvarea Bucovinei.
 — Administrarea și exploatarea fondului bisericesc salvate de streini și politicieni.
- Curentul*, 27 Noembrie: Agricultură și condițiile ei de dezvoltare.
Al. G. T.: Mătasca ca element al înarmării germane.
 Inspecțiile D-lui Ministru Ionescu-Sisești.
 — Vânătoarea regală din Banat.
- Adevărul*, 27 Noembrie: Lemnele se vând cu preț exorbitant.
- Viitorul*, 27 Noembrie: Ogorul, izvor de viață și venituri pentru plugăria română.
 — Exportul brazilor de Crăciun în Ungaria.
- Timpu*, 27 Noembrie: «*Timpu vânătorilor*»: Premiul internațional la expoziția din Berlin dat Poloniei.

- *Al. Baltes*: vânătoarea în România: masa vânătoarească (prepararea sitarilor); întâmplarea vânătoarească; legislație în Austria; bibliografie — dressajul câinelui.
- Excelsior*, 27 Noembrie: *Chronique du bois: L'organisation de l'exportation du bois de hêtre.*
- Inițierea unei burse a lemnului de foc.
- *Dr. N. Arcadian*: Epuizarea avuției petrolifere și forestiere (în «Revista Industriei și Comerțului»).
- Organizarea exploatării lemnului de fag. Conferința dela Viena, industrializarea fagului.
- Situația piețelor de import a produselor forestiere și traversele.
- Impunerea Societăților cinegetice.
- Curentul*, 28 Noembrie: (pagina economică): *Al. Vișinescu: Declarațiile D-lui Subsecretar la Stat Mihail Berceanu: Cauzele scumpirii lemnului.*
- Măsuri pentru aprovizionarea Capitalei: o bursă a lemnului.
- S'a oprit exportul de lemne în Ungaria.
- Universul*, din 28 Noembrie: *Inzestrarea mănăstirilor cu păduri și terenuri arabile.* (consfătuirea dela Ministerul Agriculturii între D-nii Ministru Ionescu-Sisești și Pr. Partenie și I. Roșeanu din partea Min. Culte).
- Cauzele scumpirii lemnului de foc în Capitală (prețurile maxime o greșală).
- Frontul*, 28 Noembrie: Specula cu lemnele la Iași: 5000 de vagoane lemne de foc pentru aprovizionarea Capitalei cumpărate de CAPS dela sindicatul exportatorilor; prețul nu va trece de 8000 lei vagonul.
- Buna Vestire*, 28 Noembrie: *Vasile Nițu*: Jalea românilor din Vicovul de Sus (21 crășme în satul D-lui Ministru Ioan Nistor, tot jidaniile exploatează și profită de pe urma Fondului Bisericesc).
- Nicolae V. Iliescu*: Cele 7 vagoane de lemne ale D-lui *Mihail Sadoveanu*, cutezanțe care revoltă. (În 24 ore se ridică urgent 3 jum. vagoane dela depozitele CAPS, când funcționarii rabdă cu bonuri de luni întregi, iar populația rabdă frigul și specula).
- Curentul*, 29 Noembrie: (*Colțul forestier*): *Dr. Ilic C. Demetrescu*: (I) Oamenii politici și pădurile (senatorul Dr. Fülöp).
- Detașări dela CAPS la Președinția Consiliului.
- Universul*, 29 Noembrie: S'au ieftenit lemnele, însă nu pentru toată lumea! (cazul D-lui *Mihail Sadoveanu*).
- Lumea Românească*, 29 Noembrie: Vânătoarea regală din Banat; lipsa lemnului provoacă o stare disperată la *Constanța*: depozitarii de lemne carțelați jefuesc la *Brăila*.
- Curentul*, 30 Noembrie: *C. Cr.*: Mezatul pădurilor și dezmățul electoral continuă.
- Industria forestieră din Bucovina la grea răspântie.
- Procesul fraudelor de la pădurile Statului la Târgu-Mureș.

- Universul*, 30 Noembrie: *Ing. M. P. Florescu*: Cum știu alții a-și face propagandă pentru conservarea pădurilor și cum o facem noi românii.
— Chestiunea lemnului de foc în Capitală; în pragul iernii, Constanța lipsită de lemne.
— (articol fond): Adevărata Cooperare.
- Buna Vestire*, 30 Noembrie: *COR.*: Cum sunt exploatați huțanii din regiunea muntoasă a jud. Rădăuți.
— Jaf în averea Statului (C. A. P. S.). În atenția Ministerului de Domenii, se cere *anchetă*.

Cezar Cristea

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI

SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ A LEMNULUI ESTE INCERTĂ.

Internațional Timber Trade Reports din 10 Noembrie a. c., ne informează că piața internațională a lemnului nu și-a venit încă în fire din fluctuațiile întâmplătoare către sfârșitul lunii August a. c. și reliefate de noi în cronicile anterioare.

Cu toată rezoluția conferinței ETEC-ului, în ce privește reducerea cotelor de export cu 10%, tendința de declin dela sfârșitul lunii Septembrie n'a putut fi împiedicată cu totul. Prețurile n'au fost definitiv stabilizate, în schimb au suferit reduceri de 1—2 Lstg/stda.

Scăderea prețurilor trebuie atribuită în parte speculațiilor importatorilor, care nu și-au acoperit cererile de toamnă, dar mai ales presentimentului general că prețul lemnului trebuie să scadă, așa cum s'a întâmplat cu celelalte materii prime.

Se constată că, din cauza încărcărilor reduse de lemnărie în sezonul de toamnă, care a fost foarte scurt, exportatorii din Finlanda, U. R. S. S. și Suedia au fost înclinați pentru concesiuni mari la preț, ca să se poată debarșa de stocurile înainte de închiderea navigației, care durează din Decembrie până în mijlocul lui Mai (în Golful Botnic mai ales).

Pe piața importatoare — cea mai mare — a Mării Britanii, s'a desfășurat concurența canadiană, fapt ce a avut un efect defavorabil pentru nivelul general al prețurilor.

Desvoltarea defavorabilă a pieței lemnului este localizată numai în Europa de Vest; în acest timp, Europa de Sud (bazinul Mediteranean) continuă să aibă o tendință fermă și cereri ce se mentin la același nivel.

Exportul european de lemnărie, în intervalul Ianuarie—Septembrie a. c., a fost de 27.994.000 m³ iar în anul trecut 27.809.000 m³.

În acest interval, U. R. S. S. a exportat 6.862.996 m³ față de 8.734.626 m³ în anul trecut. Reducerea exportului de lemn sovietic trebuie examinată cu toată seriozitatea, pentru a putea ocoli eventuale consecințe, mai ales astăzi când U. R. S. S. are nevoie de devize pentru acțiunea din Extremul Orient.

Exportul lemnului românesc în intervalul Ianuarie—Octombrie 1937

Pentru a putea aprecia evoluția exportului nostru de lemnărie în intervalul Ianuarie—Octombrie 1937, dăm mai jos cantitățile de lemnărie exportate — pe sortimente — în intervalul de mai sus, în anii 1935, 1936 și 1937. Cifrele sunt extrase din statisticile Asociației Industriei Forestiere, și exprimate în tone.

Felul sortimentului	Total			Conifere			Foioase		
	1937	1936	1935	1937	1936	1935	1937	1936	1935
emn foc . . .	118.66	85.245	98.911	—	—	—	118.616	85.246	98.911
„ rotund . . .	38.121	50.284	39.972	10.924	25.444	27.072	27.197	24.810	12.900
„ mină . . .	18.154	15.495	—	18.154	15.495	—	—	—	—
„ pl. hârtie	4.035	17.214	—	4.035	17.214	—	—	—	—
Stâlpi telegr. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Traverse . . .	22.940	29.354	1.460	—	—	—	22.940	29.354	1.460
Cioplitură . . .	67.738	53.175	—	59.874	48.147	—	7.864	5.028	—
Doage	3.681	3.145	2.237	—	—	—	3.681	3.145	2.237
Cherestea . . .	597.722	538.798	553.919	436.361	467.028	494.035	101.361	71.770	59.884
Scânduri geluite	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pârți de lăzi . .	22.582	3.907	102	22.582	3.907	102	—	—	—
Total . . .	893.589	796.618	696.601	611.930	577.235	521.209	281.659	219.383	175.392
100% față de 1936=100	129	114	100	117	110	100	160	130	100

Exportul forestier al României s'a mărit în fiecare an, fiind cu 12% mai mare în anul curent decât în anul trecut, și cu 29% mai mare decât în 1935.

Din compararea cifrelor cuprinse în tabloul de mai sus, desprindem următoarele caracteristici:

1. Exportul de cherestea de rășinoase s'a menținut la un nivel constant de cca. 49.000 vagoane în fiecare an:

2. Exportul foioaselor, sub formă de cherestea, s'a mărit din an în an, ajungând în acest an să fie aproape dublu decât în 1936.

Aceste două caracteristici hotărâsc măsurile ce trebuiesc luate pentru normalizarea exportului nostru de lemnărie: reducerea exportului de rășinoase prin limitarea tăerilor anuale și intensificarea exploatărilor și exportului de foioase, cu excluderea categorică a stejarului.

Să analizăm sumar câteva sorturi de materiale exportate:

Stejarul, sub formă de bușteni, în total 546 vagoane față de 331 vagoane în 1936, a fost expedit în majoritate pentru Anglia, U. S. A. și Brazilia.

Buștenii de fag, 730 vagoane față de 536 în 1936, au fost exportati în majoritate pentru Ungaria.

Anglia, Italia și Egiptul au importat 786 vagoane cioplitură de fag, față de 503 vagoane livrate în anul trecut.

Cioplitura de brad — un articol țărănesc — a încercat o majorare dela 48.147 tone în 1936, la 59.874 tone în anul curent, din care s'au exportat 10.138 tone în Grecia față de 11.115 tone în 1936 și 43.137 tone în Ungaria față de 35.718 tone exportate în anul trecut. Cioplitura de brad în grosimile de 3/8, 8/10, 10/10 și 10/12 cm. și 4, 5 și 6 m. lungime este importată în Egipt pentru prima oară, și se speră a se plasa pe această piață până la 10.000 m³ în cursul anului viitor.

Cheresteaua de fag în cantitate de 7278 vagoane față de 5204 vagoane exportate în 1936, a fost livrată în majoritate pentru Ungaria, Egipt, Siria, Italia (354 vag.) și Anglia (1243 vag.).

Exportul cherestei de rășinoase s'a majorat cu 10%, dela 467.028 tone în 1936 la 496.361 tone în anul curent. S'a exportat în Anglia 118.626 tone față de 60.210 tone în 1936, în Belgia 9843 tone (3862 tone) în U. S. A. 34.109 tone în America de Sud 6896, în Argentina 2894 tone etc. A scăzut exportul de cherestea de rășinoase în Grecia, Ungaria și Germania.

Debușeurile lemnului românesc.

Anglia, piața cea mai formidabilă din lume, a adus în anul trecut revementul neașteptat al redresării prețurilor lemnului din România. Apatia ce domnește actualmente pe piața engleză are repercusiuni și asupra pieței lemnului nostru. Pentru menținerea contactului cu piața engleză, se preconizează necesitatea de se aproba de BNR ca exportul de lemn românesc prin intermediul firmelor din Danzig, să nu mai fie trecute prin clearingul româno-englez.

Grecia, saturată cu lemnăria primită din Austria și Jugoslavia, nu prea are interese decât pentru mărfuri mai bune, însă la prețuri reduse, inferioare prețurilor minime, ce nu mai pot fi obținute decât cu mare greutate, din cauza cursului majorat al drachmei.

Italia, promite să devină în anul viitor o piață de mare interes. În anul curent se exportă în această țară, în special pentru Italia de Sud și Sicilia, până la 20.000 m³ cherestea de fag și rășinoase. În Abisinia au mers prin portul Constanța cca. 200 vagoane lemnărie de rășinoase.

În prezent se duc tratative pentru încheierea unui tratat de comerț cu această țară. În sensul de a ni se acorda un contingent mai mare de lemnărie, în care scop este necesar să se scoată petrolul din schimbul normal de mărfuri, acesta din urmă urmând a se plăti în devize aur.

Deosebit de lemnăria pentru construcții, s'au încheiat numeroase vânzări pentru lemn de celuloză, din care s'au exportat prin portul Galați cca 500 vagoane pentru fabricile de celuloză din Nordul Italiei.

Germania, naționalistă, are interese să mărească importul lemnului nostru. În care scop s'a convenit prin recentele tratative să ne fixeze un contingent de 20 milioane RM pentru lemnărie.

În cadrul tratativelor ce se duc, pentru a se evita o stagnare a exportului de lemnărie pe bază de diferende asupra prețurilor, precum și din orice

alte cauze, s'a luat măsura înființării unei comisii mixte româno-germană, în care să fie reprezentanți din ambele părți, atât proprietarii de păduri, muncitorii cât și exportatorii, respectiv importatorii interesați, care comisie să se ocupe când la Berlin, când la București, de toate chestiunile în legătură cu lemnăria.

Siria, Palestina și Egiptul. continuă să importe lemnul românesc în cantitățile și la prețurile anterioare.

Cyprus. a devenit o piață apreciată, putând plasa anual până la 1500 vagoane lemne de brad. Cererile pentru această insulă se măresc în primăvară prin faptul că Anglia pregătește să facă acolo o mare bază navală. Suntem concuși pe această piață de firmele Jugoslave, care oferă cheresteaua de brad cu 4—5 sh/m³ sub prețurile noastre minimale.

În general, capacitatea de absorbție a piețelor importatoare este destul de mare, depășind posibilitatea noastră normală la export.

Reducerea exploatărilor de rășinoase în cursul acestei ierni, cu 10—30%, va aduce aceeași fermitate prețurilor actuale ale lemnului de rășinoase, ceea ce nu se poate garanta astăzi când nu avem nici o normă justificată după care se conduc tăcirile în pădurile noastre.

Convenția dela Viena, pentru exportul fagului.

În ziua de 13 Noembrie a. c. Jugoslavia, România, Polonia și Cehoslovacia, au semnat la Viena o convenție pentru exportul cherestelei de fag, — similară ETEC-ului — cu scopul de a se obține un plafon cât mai rentabil de prețuri pentru cheresteaua de fag, limitându-se pentru acest an la cantitățile exportabile.

Se pare că prin acțiunea comună a țărilor de mai sus, ca fiind singurele țări exportatoare de cherestea de fag din Europa, se vor asigura prețuri mai bune, care să facă rentabile atâtea păduri inaccesibile de fag.

Desvoltarea exploatărilor pădurilor de fag, răspunde unei necesități naționale, fiindcă se reduc simultan exploatățile în pădurile de rășinoase.

Majorarea tarifului de export pe C. F. R.

Direcțiunea generală C. F. R. a hotărât majorarea cu 42—45% a tarifelor actuale pentru transportul lemnului destinat pentru export. Această majorare se va aplica cu începere dela 1 Ianuarie 1938.

Cercurile interesate sunt nemulțumite de această hotărâre, pe care, vor să o modifice, ceea ce ni se pare chiar imposibil, întrucât a fost publicată și în Monitorul Oficial din 1 Decembrie a. c., adică cu 30 zile înainte de a intra în vigoare.

Piața lemnelor de foc.

Cu toate protestele zilnice ale presei cât și ale consumatorului nevoiaș, prețul lemnelor de foc continuă să se mărească în mod sistematic, cu câte 100-200 lei/vagonul la 1—2 săptămâni.

În multe locuri, stocurile lemnelor exploatare în iarna anului 1936/37 au fost lichidate și s'au început transporturile de lemne verzi, rezultate din exploatarea curente.

Situația nu este simplă. În anul trecut, lemnele verzi au fost aduse pe piață deabia după 1 Martie a. c., pe când în anul curent s'a anticipat cu patru luni.

Dacă nu se vor tăia suficiente cantități de lemne de foc în campania curentă — 1937/1938 — situația va fi și mai grea la sfârșitul anului 1938.

Prețurile lemnelor de foc, esență fag și stejar, astăzi în vigoare sunt următoarele — socotite tăiate și despicate loco depozite:

București	9.500 — 11.000 Lei/10 tone
Craiova	7.500 — 8.000 „
T. Severin	6.000 — 6.500 „
Sibiu	6.500 — 6.800 „
Galați	8.500 — 8.800 „
Brăila	8.100 — 8.500 „
Constanța	10.000 — 11.000 „

Din cauza lipsei lemnelor de esență tare, populația din regiunea Brăila-Galați consumă tot mai multe lemne de salcie și tei.

Pentru anul viitor, se estimează consumul lemnelor de tei pentru foc, în regiunea Brăila-Galați-Reni-Ismail-Bolgrad și Chilia-Vâlcov, la cca. 1500—1800 vagoane, astfel încât intensificarea exploatarea în pădurile de tei din Nordul Dobrogei, apare ca fiind necesară.

În anul 1938 se va simți o lipsă și mai mare de lemne de foc, ceea ce va asigura lemnului de tei și salcie prețuri destul de bune. (cca. 2400—2800 Lei/10 tone ab schela de încărcare). Comercializarea acestor lemne numai prin depozitele CAPS-ului din Brăila, Galați și Ismail, va asigura realizarea celor mai mari valori pentru visteria CAPS-ului.

Galați, 5 Decembrie 1937.

Vasile C. Filip

C. I. B.

Viena, 19. XI. 1937.

COMUNICAT PENTRU PRESA

Au apărut de curând: *Buletinul lunar de statistică și Informațiunile economice*, publicate de Comitetul internațional al lemnului. Din acestea aflăm că publicarea deciziilor Etec-ului, asupra reducerii de 10% din contingentele de export a avut o influență liniștitoare asupra târgului internațional; stabilizarea

tărgurilor west-europene n'ar fi încă terminată. În adevăr, importatorii continuă să rămână în expectativă și pe de altă parte, anumiți exportatori au vrut să lichideze lemnul lor înainte de sfârșitul îmbarcărilor; pentru aceasta ei au acordat oarecari reduceri de prețuri. Tărgurile continentale și sud-europene n'au fost influențate de evoluția defavorabilă a tărgurilor west-europene și au continuat să arate o tendință foarte fermă. Se așteaptă totuși la o stabilizare viitoare a tărgurilor west-europene, căci consumația *contingentelor de export* este normală stocurile scad și posibilitatea de scădere a contingentelor de export succedând deciziilor Etec-ului va aduce de altfel în viitor un echilibru între ofertă și cerere.

Exportul diferitelor țări este următorul:

Septembrie 1937.

Țara de origină	Exportul total în m ³	Din care export de cherestea de lemn moale și rabota	
		în m	în standarzi
Norvegia	28.451	19.221	4.114
Suedia	589.351	504.534	107.991
Finlanda	1.284.678	677.276	144.965
U. R. S. S.	1.238.070	734.962	157.312
Estonia	62.917	48.696	10.423
Letonia	327.680	57.559	12.320
Lituania	41.672	18.520	3.964
Polonia	244.619	144.697	30.971
Cehoslovacia	178.811	35.390	7.575
Austria	214.968	83.545	17.882
Jugoslavia	168.484	77.585	16.692
România	186.267	99.910	21.385
Total	4.567.968	2.502.295	535.594

C. I. B.

Viena 20. XI. 937

Comunicat pentru presă.

Cifre definitive ale Comerțului mondial de lemn în 1936.

A apărut ediția 1937 a *Anuarului comerțului mondial de lemn*, datorită Comitetului internațional al lemnului dela Viena. El conține cifre statistice definitive pentru anul 1936. Din el aflăm că în 1936 lemnul a avut locul al 5-lea în exportul mondial de materii prime și alimentare; în 1935 el nu ocupa decât locul 4. Valoarea producției este încă și mai superioară, pentru că lemnul ocupă din acest punct de vedere locul 2, după lapte, atingând o valoare aproximativă de 25 miliarde franci aur.

În 1936, valoarea exportului a crescut cu 6,6%, în timp ce volumul scădea cu 0,8% față de 1935. Exportul de cherestea de rășinoase în 1936 a atins 52%

În volum și 66,5% în valoare din exportul mondial de lemn. Categoriile cele mai importante în volum sunt: lemnul pentru hârtie (17,5%), butuci pentru fierăstrău (10,5%), lemnul de mine (10%). Participarea Europei la volumul total al exportului mondial de lemn atinge 73%, restul revenind Statelor-Unite ale Americii. Europa participă cu 77,5% din importul mondial, America de Nord cu 13% și restul se repartizează între Asia (2,5%), Africa (3,5%), Australia (2%), și America de Sud (1,5%).

Ediția din 1937 a *Anuarului* este compusă în același fel ca și cea din 1936, având 132 pagini. Este împărțită în 4 părți.

Prima parte cuprinde comerțul de lemn pe categorii (cherestea, lemn de hârtie, lemn de mine, lemn rotund pentru gater, traverse, etc.); cifrele tuturor categoriilor, atât în valoare cât și în volum, sunt reunite pentru fiecare țară exportatoare și importatoare. Tot aici aflăm *Balanțele comerțului mondial de lemn*, care sunt expuse în tablouri, pe categorii de lemn, exportatori și importatori. Aceste balanțe arată clar participarea fiecărei țări exportatoare și importatoare mondiale din toate categoriile.

A doua parte aduce cifre exacte asupra comerțului exterior de cherestea de lemn moale, pentru fiecare țară în parte. Aceste tablouri au fost stabilite cu 28 țări exportatoare și 18 țări importatoare.

A treia parte tratează despre comerțul de lemn de hârtie al principalelor țări importatoare și exportatoare, clasându-le pe țări de origine și destinație.

A patra parte examinează, în detaliu, exportul și importul de lemn contraplacat, tot pe țări de origine și destinație.

Acest volum este completat cu un important comentariu și concluzii de un mare interes.

Dăm mai jos cifrele cele mai de seamă :

1 9 3 6

Exportul mondial de lemn de lucru 1)

	Cantități	Valoarea în franci aur
Din care :	51.322.111 m ³	1.210.537.746
Cherestea lemn moale	5.685.795 std.	805.611.135
lemn de hârtie	11.808.894 steri	96.022.461
lemn de mine	5.191.999 m ³	40.257.038

Importul mondial de lemn 2)

	Cantități	Valoarea în franci aur
Din care :	53.118.448 m ³	1.575.355.431
Cherestea lemn moale	5.391.846 std.	938.847.791
lemn de hârtie	12.568.904 steri	118.942.365
lemn de mine	4.162.205 m ³	70.074.801
Export de contraplacat	660.114 m ³	101.128.543
Import „ „	623.449 m ³	103.270.038

1) Europa și America de Nord (18 țări), căci celelalte continente n'au nici o importanță din punct de vedere al exportului.

2) Toate continentele (28 țări).

E. T. E. C.

25. XI. 1937

Comunicat pentru presă.

Sindicatul ETEC-ului (Convention Européenne des Exportateurs de Bois-Sciés) a întreprins o anchetă pentru a vedea în ce măsură contingentele fixate pentru anul 1937 pentru țările care fac parte din Asociație, au fost epuizate. S'a putut astfel afla că Suedia, Finlanda, Rusia și Polonia vor reduce exportul lor cu circa 200.000 standarzi din contingentele ce le-au fost atribuite.

Reducerea ce și-au propus fiecare din aceste țări să o facă la export este deci foarte apreciabilă.

C. I. B.

Viena 9. XII. 1937

Comunicat pentru presă.

Convenția europeană a lemnului de fag (E. B. C.), semnată la Viena la 13. XI. 1937, a fost ratificată de toate organizațiile semnatare intrând astfel în vigoare.

Viitoarea ședință a Comitetului executiv a fost fixată la 17 Decembrie 1937, la Viena.

R E C E N Z I I

Al. Borza :

«CAMPIA ARDEALULUI».

Studiu geobotanic.

Conferință de recepție ca membru în Comitetul Ateneului Român, ținută la 24 Februarie 1935, cu răspunsul D-lui A. Popovici-Băznoșeanu, București : Biblioteca Ateneului Român, N. 4, 1936, 40 pagini, 1 hartă în text și una anexă.

O împrejurare întâmplătoare a făcut să ne cadă sub ochi lucrarea de față, care, deși prezentată ca o conferință, ne-a surprins prin deosebita seriozitate a documentației ei, sistema și obiectivitatea expunerii și noutatea concluziunilor la care ajunge autorul: într'un cuvânt, prin spiritul său științific.

În primele 14 pagini se definește problema și ni se dă o sintetică orientare asupra factorilor staționali principali în determinarea formelor de vegetație din Câmpia Ardealului (exploratorii Câmpiei, limitele, relieful, hidrografia, clima, solul). În rest, autorul se ocupă cu vegetația ținutului și anume cu pădurile. Tocmai într'aceasta constă noutatea contribuției D-lui Profesor Borza. Împotriva opiniilor diversilor autori mai vechi și mai noi, D-sa combate «legenda despre imensa stepă transilvăneană», ca și «eroarea» de a considera acest ținut cel puțin o antestepă, dovedind că avem de-aface, în fond, cu un «ținut despădurit». Spri-

jinindu-se pe o solidă argumentație de natură, în primul rând, botanică, D-sa caracterizează câmpia, în totalitatea ei, drept «un domeniu de stejeriște stăpânitoare, în climaxul, în domeniul ordinului *Quercetalia* și în parte chiar *Fagetalia*, cu mai multe asociațiuni». Nu neagă, însă, nici existența unor «ochiuri de stepă», care, însă, nu sunt caracteristice și nici hotărâtoare pentru aspectul general al vegetației din Câmpie. Ele sunt în fond elemente azonale diluviale, relice microclimatice locale, datorite factorului topografic (expoziție sudică). Caracterul xerofil al ținutului este accentuat puternic prin acțiunea de despădurire a omului. La fel, puținele insule de soluri de pădure, sunt — după autor — numai «rămășiță dintr'o pânză mult mai întinsă de asemenea sol, spălat în restul ținutului, în timpurile istorice, pe urma tăierii pădurilor»...

În sprijinul teoriei D-sale, autorul citează și experiențele de împădurire, cu rezultate strălucitoare, făcute în diferite părți ale Câmpiei. Sub acest raport, ni se atrage atențiunea, în mod special, asupra stațiunii de experimentație dela Săbed, organizată de stăpânirea ungară în 1893 pe o suprafață de peste 60 ha, «a cărei roade și învățăminte suntem chemați noi să le culegem, dacă vom ști să ne ocupăm cu seriozitatea și pregătirea științifică cuvenită de acest gran-

dios experiment științific, care durează de 40 de ani!».

Ocazional, ni se dă și o hartă a vegetației României (pag. 19), care prezintă modificări importante față de aceia a D-lui Enculescu, în deobște cunoscută în cercurile noastre forestiere.

Despre aspectul antropogeografic al Câmpiei, autorul nu se poate ocupa aici, mulțumindu-se să «accentueze modificările mari pe care le-a adus la înfățișarea Câmpiei românul păstor-agricultor, dușmanul cel mai neîmpăcat al pădurilor, în opoziție vădită cu populația săsească din Nordul și Sudul bazinului ardelean, care a conservat incomparabil mai bine pădurile și prin aceasta și-a ferit moșia mult

mai bine de tragicele urmări ale defrișărilor într'un ținut atât de accidentat».

Ne îndeplnim o plăcută datorie, semnalând aici, această prețioasă lucrare, nu numai pentru valoarea sa intrinsecă, cât mai cu seamă din dorința de a atrage atențiunea colegilor de profesiune asupra întregii și bogatei activități științifice a autorului, atât de bun înțelegător al pădurii și așa de mare iubitor al său.

Lucrarea de față reprezintă, de fapt, numai rezultatele principale ale unor îndelungate cercetări pe teren, a căror publicare completă, noi silvicultorii nu putem să o așteptăm decât cu un viu interes.

Ilie C. Demetrescu

În cartea «Despre vânătoare» de d-l C. A. V. Popescu, se găsesc sfaturi practice cu referire la întreg domeniul vânătoarei.

Lucrarea este ilustrată și cuprinde 320 pagini de text. Este legată cu scoarțe tari. Prețul: 200 lei, plus 15 lei spese de transport. (Contra ramburs, încă 16 lei).

Se poate comanda direct la autor : C. A. V. Popescu, Făget, Str. Horia Nr. 7, jud. Severin.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 7—8/1937.

M. Boudru.

La réserve naturelle dans les Hautes-Fagnes de Belgique (53 pag.).

Rezerva naturală în Hautes-Fagnes în Belgia.

Sfârșitul unui studiu al cărui început și continuare le aflăm în numerile 4—6 din 1937 al acestui Buletin și asupra cărula stăruim în același număr al revistei noastre.

R. Comilia.

Les principaux insectes nuisibles aux forêts (19 pag.).

Insectele mai de seamă, vătămătoare pădurilor.

Trece în revistă câteva insecte din cele mai de luat în considerare din punct de vedere al pericolului care-l prezintă pentru păduri, dându-se ceva date privind anatomia și obiceiurile lor, precum și mijloacele de luptă de care ne putem folosi pentru combaterea lor.

Leon Schaeffer.

Le jardinage appliqué aux essences feuillues (10 pag.).

O comunicare pe care autorul a pre-

zentat-o la congresul Uniunii Institutelor de cercetări forestiere care a avut loc la Sopron (Ungaria) în 1936.

Nr. 9/1937.

V. Guillitte.

Protection des forêts contre les incendies et les dégâts du gibier.

Protecția pădurilor contra incendiilor și pagubelor provocate de vânat (15 pag.).

Prezintă un studiu succint asupra pagubelor provocate de incendii și vânat în pădurile belgiene, în perioada de timp 1921—1928. Pentru Belgia epoca cea mai periculoasă din punct de vedere al incendiilor este primăvara, când un vânt de la Est face să usuce mult vegetația erbacee. Ele se datoresc în general imprudenței plimbăreților. Arată apoi dispozițiile legale pentru a se putea reduce la minimum acest flagel și procedeele folosite pentru stingerea lor.

În partea 2-a se arată pagubele provocate de vânat și măsurile luate pentru a limita aceste pagube. În această privință, pădurile belgiene au foarte mult de suferit de pe urma iepurelui de casă.

M. Boudru.

La réserve naturelle dans les Hautes-Fagnes de Belgique (22 pag.).

Se dă bibliografia folosită la întocmirea studiului cu titlul de mai sus, publicat în numerile anterioare ale Buletinului, precum și o serie de tablouri anexe.

F. Le Monnier.

Le perfectionnement des gazogènes.
(4 pag.).

Perfecționarea gazogelor.

At. Har.

FORSTARCHIV.

Caetul 11. 1 Iunie 1937.

R. Müller.

Einige neuere Arbeiten aus dem Gebiete der Forsteinrichtung.

Câteva lucrări noi din domeniul amenajamentului (12 pag.).

O dare de seamă asupra lucrărilor de Blume, Abetz, Krutzsch, Gutmann, Orth și Mantel prezentate, parte, ca referate la Congresul din 1936 dela Stettin, parte, publicate recent în revistele de specialitate.

H. Weck.

Nachtrag zu «Bärenthoren 1934».

Supliment la (articolul despre) «Bärenthoren» (publicat în) 1934. (3 pg.).

Autorul dă lămuriri asupra procedeu-ului utilizat pentru construcția unor diagrame din articolul menționat.

Recenzii:

Doane, R. W., Van Dyke, E. C. Chamberlin, W. J., Burke, H. E.: Forest insects.

— *Holzwirtschaft in Bayer.*

— *Neue Lehrtafeln für Holz.*

Reddersen, E.: Die Veränderung des Landschaftsbildes im hannoverschen Solling und seinem Vorlande seit dem frühen 18. Jahrhundert.

Caetul 12. 15 Iunie 1937.

B. Plazer.

II. Der Eberswalder Astungsversuch.

Experimentările în materie de elagaj dela Eberswalde II. (10 pag.).

Un referat — dela Institutul de știința muncii forestiere din Eberswalde — în care se face istoricul cercetărilor în materie de elagaj în ocolul silvic Eberswalde. Se arată care au fost problemele urmărite, se descrie starea actualului arboret de pe suprafața de experimentație, urmele exterioare (pe arbore) și interioare (în masa trunchiului) ale crăcilor: se dau rezultatele analizelor de trunchiuri de arbori, se subliniază deosebirea dintre cicatricile exterioare în cazul elagajului artificial și celui natural, — și în sfârșit, raporturile dintre elagajul pinului și posibilitățile de îmbolnăvire.

Concluziile pentru practică sunt acestea: suprafața experimentală pentru elagaj dela Eberswalde este un exemplu minunat pentru ceea ce înseamnă un elagaj oportun și corect aplicat. Se dovedește cu aceasta, că prin respectarea regulilor elagajului se pot obține rezultate frumoase, lucru cu atât mai recomandabil în zilele noastre cu cât se cere dela pădure material cât mai mult și mai de bună calitate. Toate argumentele în contra elagajului — în special, cele care arată că această operație conduce la îmbolnăvire — s'au dovedit a nu fi temeinice. Tocmai elagajul s'a caracterizat ca un mijloc de protecție, iar trunchiurile elagate sunt cele mai frumoase și de viitor.

Recenzi:

Meyer-Wegelin, H.: Das Aufästen der Waldbäume.

Zehnder: Verwendung und Unterhalt der Säge im Forstbetrieb.

Blais, R.: La conversion, une grande querelle forestière.

Kramer, R.: Die Beteiligung der Bundesländer an der Holzausfuhr Österreichs in den Jahren 1934 und 1935.

Hueck, K.: Pflanzengeographie Deutschlands.

Klose-Schwenkel-Weber: Der Schutz der Landschaft nach dem Reichsnaturschutzgesetz.

Caetul 13. 1 Iulie 1937.

E. Wiedemann.

Bärenthoren 1934 (19 pag.).

O polemică în continuare cu Forstmeisterul Weck, privitoare la Bärenthoren.

În acest articol, prof. Wiedemann discută cum și-a schimbat preopinientul său criteriile de judecată dela 1934 la 1937, metodele de lucru ale acestuia și afirmările aduse în contra tezei sale.

Caetul 14. 15 Iulie 1937.

H. Hering.

Gegenwartsaufgabe forstlicher Rohstoffbewirtschaftung.

Teme actuale pentru (administrarea) exploatarea materiilor prime forestiere (9½ pag.).

În planul de patru ani adoptat, — potrivit căruia Germania urmărește să dobândească o independență economică — se integrează toate forțele productive ale țării. Evident, aceasta poate conduce în

multe cazuri la scumpete, pentru că dependența de până acum de pietele externe (mondiale) de materii prime înseamnă că în străinătate erau condiții mai favorabile cel puțin pentru anumite produse. Scumpetea — mai departe — poate conduce la o coborire a standardului de viață, ca un preț pe care națiunea îl plătește pentru libertate și independența național-economică: o jertfă pe care însă o depun alături de eforturile pentru îmbunătățirea posibilităților de producție.

În acest cadru general de idei, economia forestieră și a lemnului trebuie să se integreze deopotrivă, căutându-se să se obțină maximum de producție din pădure și maximum de folosire a lemnului și a celorlalte produse secundare ale pădurii. În acest sens, autorul arată: 1) care sunt măsurile luate în domeniul tehnic silvic propriu zis (o sortare justă, foarte atentă, a materialului lemnos chiar în cele mai mici proprietăți particulare, o evitare a risipei cu prilejul recoltării și nu mai puțin o îmbunătățire a mijloacelor de scoatere din pădure); 2) valorificarea mecanică a lemnului. 3) valorificarea chimică. 4) producerea zahărului din lemn, 5) procurarea lânii din lemn.

Recenzi:

Bauch, H.: Die Grundgedanken des Reichsjagdrechts und ihre Durchführung im Reichsjagdgesetz und seiner Ausführungsverordnung.

— Denkmalpflege. Heintschutz. Naturschutz.

Günther, O.: Der Holzschutz und seine Bedeutung für die deutsche Volkswirtschaft.

Mühlhan, W.: Das Landschaftsbild des südlichen Lüneburger Heide.

Caetul 15. 1 August 1937.

W. Wittich.

Die Wirtschaftsführung im Revier Eberswalde und die Auswertung ihrer Ergebnisse.

Conducerea gospodăriei în ocolul Eberswalde și valorificarea rezultatelor ei (pg. 7).

În polemica dintre Weck pe de o parte și Dengler și Wiedemann pe de alta, cu privire la Bärenthoren, Weck a pomenit ceva despre anumite insuccese... silviculturale (în legătură cu pădurile de pin) în ocolul Eberswalde. Profesorul Wittich de astădată, fost și el șef al ocolului Eberswalde, vine și spune: greșește Weck când afirmă ce afirmă cu privire la Eberswalde, pentrucă... și începe a vorbi despre condițiile staționale avute în vedere la întocmirea planului economic, despre dispariția pădurii de amestec, semănătura de fag în prăjiniș de pin, producerea lemnului de lucru, completarea ulterioară a golurilor, etc. În concluzie: cine cunoaște povestea pădurilor dela Eberswalde, știe că spre sfârșitul secolului al 18-lea starea lor era pur și simplu disperată. Ceea ce au făcut pentru aceste păduri generațiile care s'au succedat (între care trebuie pomenit numele lui Pfeil) este prea mult pentru a fi atins de critica lui Weck, etc.

Recenzii:

Domes, N.: Die klimatisch bedingte Abnahme des Ertrages von Wald und Weide im Gebirge.

Lange, M.: Unsere deutschen Eichen.

Franck, L.: Die Seele des Waldes.

Behm-Böttcher: Deutsche Naturschutzgebiete.

Zeyher, M.: Beiträge zur Fällungstechnik im Hauungsbetrieb.

Heft 16/17. 25 August 1937.

K. Abetz.

Vorratswirtschaft und räumliche Ordnung unter besonderer Berücksichtigung südwestdeutscher Verhältnisse.

«Vorratswirtschaft»¹⁾ și ordinea în spațiu cu specială privire a condițiilor din S W Germaniei (2 pag.).

În articolul de față se caută să se stabilească relațiile dintre Vorratswirtschaft și ordinea în spațiu și în ce măsură chiar Vorratswirtschaft-ul are nevoie de o ordine în spațiu. În acest cadru de idei se discută situația din Württemberg și Baden, pentrucă oferă o variație destul de mare (sol, configurația terenului, clima, etc.) și pentrucă materialul documentar era mai la îndemână.

Concluzia articolului: ordinea în spațiu și Vorratswirtschaft nu se exclud, ci o ordine chibzuită în spațiu este pentru

1) În lipsa unui termen propriu românesc, întrebuițez expresia germană, dându-i următoarea explicație găsită în Heske-Rubner: «Vorratswirtschaft» este în fond orice gospodărie a pădurii care are ca scop hotărâtor păstrarea unei bine definite mărimi și structuri a capitalului lemnos». «Eine Vorratswirtschaft ist schliesslich jede Waldbewirtschaftung die in die Erhaltung einer bestimmten Grösse und Struktur des Holz-Vorrates ein entscheidendes Wirtschaftsziel sieht».

Heske-Rubner: Die Vorratswirtschaft I — 1936 — Neumann-Neudamm.

situația din SW Germaniei — ca și în altă parte — tocmai condiția prealabilă pentru împlinirea țelurilor totale ale Vorratswirtschaft-ului.

Recenzii:

Kollmann, F.: Technologie des Holzes.

Künenz, F.: Buchenwirtschaft in der wärmeven Zone des oberhessischen Buchengebietes.

Maiwald, G.: Der Wald in Ost-Europa.

Lotze, K.: Das Ansprechen des Hirsches.

Caetul 18, 15 Sept. 1937.

E. G. Strehlke.

Erziehung und Nutzung hochwertiger Fichtenbestände in Westerhof.

Creșterea și exploatarea arboretelor prețioase de molid din Westerhof. (6 pg.).

Ocolul silvic Westerhof (Prusia) e cunoscut prin pădurile sale frumoase de molid (Servesca termen de comparație în aprecierea arboretelor asemănătoare). Arborete bine încheiate până la vârste înaintate (~ 200 ani), producție mare (trunchiuri de 45 m. înălțime, diam. ter. 110—120 cm., cu un vol. ~ 20 m. c.) lemn de calitate excelentă (greutate specifică mare, rezistența la compresiune, tracțiune, etc., ridicată, lipsit sau cu foarte puține noduri negre, etc.), toate aceste însușiri caracterizează pădurile în chestiune. Calitățile solului și condițiunile climatice favorabile explică starea acestor păduri minunate.

Autorul descrie conducerea arboretelor cum s'a făcut în trecut și cum se face acum, starea actuală a pădurilor, catego-

riile de material care se recoltează, veniturile înregistrate, etc., etc.

K. Koenen.

Zur Frage der Benutzung von Rechenmaschine bei den Massenberechnung der Holzvorratsaufnahmen.

Asupra problemei folosirii mașinii de calculat la calcularea volumului materialului lemnos inventariat (2 pg.).

W. Tischendorf.

Stellungnahme zu den vortehenden Ausführungen.

Răspuns la explicațiile de mai sus (1 pg.).

La calcularea volumului lemnos, amenajății se pot folosi de tablele de cubaj ca și de mașinile de calculat. Primul autor (Koener) crede, potrivit experienței pe care are, că utilizând mașina de calculat și tablele de cubaj ale lui Laer se lucrează mai repede decât cu tablele Grudner-Schwappach. Tischendorf crede însă că pentru anumite lucrări tocmai aceste table sunt preferabile; în acest sens promite să dea explicații detaliate cu exemple numerice, într-o lucrare specială. (Redacția revistei menționează că între timp, lucrarea în această chestiune a și apărut).

Recenzii:

Neubauer, W.: Zur Theorie und Praxis der Waldwertrechnung.

Bannasch, H.: Die Umstellung der Deutschen Forst- und Holzwirtschaft auf den Binnenland.

Stremme, H.: Die Böden des Deutschen Reiches und der freien Stadt Danzig.

Paavo Aro: Die psychotechnischen Prüfungen bei der Wahl der Forstfachmännern.

Caetul 19, 1 Octombrie 1937.

H. Gläser.

Die Buchenschwellenhauerer.

Confecționarea traverselor de fag (7 pg.).

În anii de criză trecuți s'a pus problema unei valorificări a lemnului de fag, după alte metode decât cele folosite până acum. După exemple din alte ocoale, s'a început în 1933 și în ocolul silvic Rholden confecționarea de traverse de fag în regie proprie, pentru aprovizionarea directă (fără intermediari) a căilor ferate germane. Rezultatele a trei ani de activitate sunt arătate în acest articol, cuprinzând date importante pentru conducătorii de ocoale, în a căror păduri fagul ocupă un loc însemnat. Și anume: în ce privește modalitatea valorificării lemnului rotund de fag, prețurile ce se pot obține pentru acest material și cum trebuie să se facă analiza acestor prețuri.

Organizarea șantierului (deci a muncii); instrumentele, mașinile necesare și întrebuințate, alegerea materialului bun pentru traverse, prelucrarea materialului, descrierea instrumentelor (topoare, ferăstrău, etc.), modul de a se lucra, salariile muncitorilor — (cu bucată; li s'a plătit 0.69 R. M. — 28 lei) de traversă; în opt ore de lucru un lucrător poate confecționa 7—8 traverse; într-o zi un lucrător poate câștiga circa 300 lei] — încărcarea și expediția traverselor, rezultatelor financiare, sunt capitolele principale tratate.

Concluzia studiului, din cifrele prezentate, e aceasta: Confecționarea traverselor în regie proprie a adus proprie-

tarilor de păduri venituri foarte însemnate. În anii 1934—36, lemnul de fag pentru traverse a fost vândut în pădure cu 13 RM/mc (520 lei/mc.). Prelucrarea în regie proprie — care în primul an a majorat venitul la m. c. numai cu 2 RM cu toate greșelile inerente începutului și lipsei de experiență — după ce munca a fost bine organizată pe baza învățămintelor de la început, a adus un venit de 5—7.5 RM/m.c. (200—300 lei) mai mult pentru lemnul rotund de fag în pădure, de cât dacă ar fi fost vândut numai ca simplu lemn rotund. Dar în afară de avantajele de ordin financiar, regim propriu mai are pentru administrația ocolului încă o serie de foloase: lucrătorii detași (vrednici) sunt păstrați pentru serviciu (nu părăsesc regiunea), lemnul rotund poate fi mai bine valorificat întrucât anumite noduri și strămbături sunt tolerate, lemnul cu inimă roșie e mai cu îngrijire tratat prin anumite procedee noi și deci folosit (în lipsa tot mai crescândă a lemnului fără inimă roșie), în sfârșit: o întrebuințare mai bună a materiei prime, fără cheltueli prea însemnate din partea administrației.

C. A. Schenk.

Neue Veröffentlichungen über den Waldbrand in Amerika.

Nouă publicațiuni asupra incendiilor de păduri în America. 2 pag.).

În America, 50% din activitatea silvicultorilor e desfășurată în lupta în contra incendiilor din păduri. Tot ce tehnica și experiența pot pune la îndemână în combaterea acestui flagel, se utilizează pe scară mare. Sunt însă anumite greutăți cu care e greu a se lupta: psihologia țărânului (care vede în pădure un dușman) și neglijența turistului (care aruncă țigări, chibrituri nestinse, etc.).

În legătură cu toate aceste chestiuni pe care le ridică problema incendiilor, s'a publicat în America o seamă de lucrări, fie în broșuri ori ca articole în diverse periodice, — menționate în parte în recenziile din Rev. Pădurilor — Journal of Forestry) — pe care le analizează autorul, arătând munca uriașă, în acest domeniu, depusă de organizațiile tinerețului american inițiate de președintele Roosevelt.

Recenzii :

Künanz, H. v. Paul, H.: Die Waldungen der Provinz Oberhessen.

Ulbrich, A.: Preussisches Forstbeamten-Jahrbuch.

Rozens, A.: Einfluss des Schärens und Spaltens auf das Trocknen und Verderben des Birkennrennholzes durch Fäulnis.

Caetul 20. 15 Oct. 1937.

H. Metz.

Die Aufarbeitung von Papier — und Grubenholz in schwachen Fichtenbeständen.

Prelucrarea lemnului de celuloză și de mină în arboretele slabe de molift. (8 pg.).

Prelucrarea lemnului de mină și de celuloză este muncă de specialist; de unde importanța bunei organizări a muncii pentru a se obține rezultate cât mai satisfăcătoare. Cu lux de amănunte, descrieri, fotografii, autorul ne vorbește despre: echipele formate din un lucrător în arboretele cu diam. mai mic de 12 cm., echipele formate din 2 lucrători în arboretele cu diam. mai mare de 12 cm., despre întrebuințarea uneltelor ușoare și portative, întrebuințarea mijloacelor care

ușurează munca, organizarea rațională a muncii și succesiunea diferitelor operațiuni în această organizare, etc.

A. Wobst.

Die Wirtschaftsergebnisse der Preussischen, Bayerischen und Brunschweigischen Forstverwaltung in Jahre 1935.

Rezultatele economice în Administrația silvică prusiană, bavareză și din Braunschweig, în anul 1935. (4 pg.).

Un articol, care în fond e o recenzie detaliată a publicațiilor oficiale statistice, cuprinzând date asupra suprafețelor păduroase ale Statului (în Prusia, Bavaria, Braunschweig) producția totală și la ha, venitul brut și net, posibilitatea anuală conform amenajamentului și plusul recoltat (din capital) potrivit necesităților planului economic de patru ani, etc.

Recenzii :

Department of scientific and industrial Research: The properties of home-grown oak.

Klapp, E.: Tascherbuch der Gräser.

Hellrigh, K.: Lehrkurs der Sprengtechnik.

Caetul 21, 1 Nov. 1937.

B. Platzer.

Ergebnisse alter Kiefernästungen. III. Der Finowtaler Ästungsversuch.

Rezultatele elagajelor din trecut. III. Experimentările de elagaj de la ocolul silvic Finowtal. (4½ pg.).

Lucrarea de față, continuare a studiului întreprins de Institutul pentru știința

muncii din Eberswalde, este o complex-tare a cercetărilor asupra experiențelor în materie de elagaj din Schöneiche și Eberswalde. Ca de obicei, se face un istoric al chestiunii [arătându-se când au început lucrările (1887) și în ce arbo-rete], se descrie metodele întrebunțate, rezultatele obținute (analize de arbori) și lămurirea problemei: este o legătură între elagajul pinului și posibilitatea de im-bolnăvire a lui?

În rezumat, concluziile la care ajunge autorul, cercetând arborii elagați pe su-prafața de experimentație din ocolul Fi-nowtal, sunt acestea:

1) Elagajul executat a fost oportun;
2) Rezultatul elagajului este mulțumi-tor, întrucât vârsta arboretului a fost bine aleasă, (când s'a făcut lucrarea);

3) Elagajul, chiar până la înălțimea la care se poate ajunge să nu se mai facă cu securea, întrucât se întâmplă și se greșește și prin asta, se depreciază lemnul;

4) Elagajul cu ferăstrăul dă o rană care se închide mai repede;

5) Nu s'a putut stabili un atac mai pronunțat al buretelui pe arborii elagați în raport cu cei neelagați; din contră, elagajul pare a micșora pericolul boalei;

6) Învățămintele pentru practică de-duse din studiile făcute la Eberswalde, sunt confirmate prin prezentele cercetări.

K. Abetz

Die Deutsche Zentralstelle für forst-liche Bibliographie.

Centrala germană pen-tru bibliografia forestieră (3½ pg.).

Se descrie cum e organizat serviciul de bibliografie forestieră în Germania, principiile conducătoare în adunarea și clasificarea materialului, sistemele de no-tare, legătura cu străinătatea), etc.

Recenzii:

Hesmer, H.: Die hentige Bewaldung Deutschlands.

Bruce, D. u. Schumacher, F. X.: Forest Mensuration.

Overbeck, F. u. H.: Mittelgebirgsflora. Schönhaber, W.: Waldbrände.

Kunike, G.: Insekten als Holzschäd-linge.

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 11/1937.

H. By.

Considérations sur le martelage.

Considerațiuni asupra o-perațiunii marcării arborilor. (3 pg.).

Marele interes al operațiunii marcării arborilor (în regimul codrului), constă în a converti exploatarea în cultură.

H. Badoux

La pyrale grise du mélèze (Semasia diniana, Guenée). (suite) (6 pg.).

În numărul 9/10 al aceleiași reviste autorul a făcut descrierea diferitelor sta-dii ale dezvoltării *piralei*. În numărul de care ne ocupăm acum, autorul exami-nează cum procedează omida ca să dis-trugă acele de larice.

Articolul va urma.

R. G. D.

«*La Linnaea*» jardin alpin.

Linnaea, grădină alpi-nă. (3 pag.).

Această grădină alpină înființată în 1889 se află pe drumul Marelui St. Ber-nard, la ieșirea din Bourg-St. Pierre. Ea se găsește azi în proprietatea Soc. aca-

demice din Geneva și încredințată sub direcția Institutului de botanică dela universitatea geneveză.

În această grădină se găsesc plante alpine din lumea întreagă, judicios îngrijite, etichetate și catalogate: flora Alpilor însă predomină.

Autorul face o serie de considerațiuni asupra «echilibrului social».

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 8 (August) 1937.

Francois Krzysik.

Les dégats causés par la gelée dans les peuplements de hêtre et de sapins en Pologne sud-orientale.

Distrugerile cauzate de ger în arboretele de fag și brad în Polonia sud-orientală.

Studiu asupra pagubelor pricinuite de ger prin căderea coajei, producere de gelivuri, inimă de ger, etc., în arboretele de fag și brad.

S. Tregubov.

Les croix en relief sur le tronc des conifères.

Cruci în relief pe trunchiuri de rășinoase.

În Alpii Dinarici s'a observat pe unii arbori (molid și pin silvestru) niște ridicături în formă de cruce. E vorba de o anomalie a formațiilor straturilor anuale, datorită vânturilor puternice.

Congrès international du tourisme, du thermalisme et du climatisme.

Congresul internațional de turism, termalism și climatism.

Chestiunile discutate în congres de secția turismului forestier.

J. Demorlaine.

Du respect des forêts par le public.

Despre respectarea pădurilor de către public.

Necesitatea educării publicului, ca acesta să respecte pădurea, iar în excursii să nu o distrugă, să nu lase focuri nestinse, resturile meselor, etc.

Monnet.

A propos du tourisme forestier.

Despre turismul forestier.

Descrierea câtorva arbori renumiți prin dimensiunile lor.

La forêt de Sent-Guillem au début du XIV-e siècle.

Pădurea Sent-Guillem la începutul secolului XIV-lea.

Descrierea pădurii Sent-Guillem în sec. XIV-a după niște acte vechi.

Gr. V.

SILVA.

Nr. 16.

V. Dieterich.

Verpflichtungen der Forstwirtschaft gegenüber dem Vierjahresplan, insbesondere Wildstand und Vierjahresplan.

Indatoririle economiei forestiere față de planul de patru ani, în special vânatul și planul de patru ani.

Planul de 4 ani german obligă toate ramurile economice la maximum de producție. Din pământul german trebuie să se scoată tot ceea ce se poate pentru asigurarea hranei poporului și a materilor prime absolut necesare. Se dă o luptă pentru mărirea producției înc care silvicultura este chemată să ia parte. Și se înțelege că printre primele măsuri ce trebuiesc luate în acest scop este îndepărtarea a tot ce împiedecă producția. O asemenea piedecă o constituie, pentru păduri, vânatul prea numeros.

Autorul atrage atenția asupra acestei stări de fapt. Crede necesară reducerea vânatului. Își justifică punctul de vedere și fixează raporturile dintre pădure și vânat, vânător și vânat, economie forestieră și vânătoare.

Nr. 17.

Modert Paul.

Luxemburger «büsch-messer und büschcarten» des 17., 18. und 19. Jahrhunderts.

Măsurătorii de pădure și hărțile forestiere din Luxemburg din secolul 17, 18 și 19.

Se arată activitatea topografilor pe teren și redactarea hărților. În aceasta se poate vedea începutul unei gospodării forestiere regulate în Luxemburg.

Nr. 18.

Dr. von Tubeuf.

Seidenraupenzucht und Kultur des Maulbeerbaumes in Deutschland.

Creșterea viermilor de mătase și cultura dudului în Germania.

Se încearcă în Germania o încurajare a creșterii viermilor de mătase și deci și cultivarea pe scară mai întinsă a dudului.

După experiențele de până acum s'a dovedit că nu se pot obține rezultate bune în Germania decât în regiunile unde crește castanul (*Castanea Vesca*). Autorul atrage atenția asupra acestui lucru pentru a preveni urmări neplăcute. (Vezi răspuns în Nr. 25).

Nr. 19.

Dr. H. Lemmel.

Rentabilitätsfragen der Forstwirtschaft.

Chestiuni de rentabilitate în economia forestieră.

Rentabilitatea nu poate forma scopul economiei forestiere. Ea își găsește aplicare numai în cadru restrâns, după ce scopurile acestei economii sunt fixate în funcțiune de necesitățile economiei naționale.

Se fac aprecieri asupra diferitelor procedee de a se calcula rentabilitatea și asupra valorii de viitor în acest calcul.

Nr. 20.

Zimmerle H.

Eine Fichten-Blickersaumschlag-Versuchsfläche.

O piață de experiență pentru tălerea grădinărită în margine de masiv la molid.

Piața e înființată în 1933. Scop: pe lângă cercetări asupra creșterii propriu zise a molidului, urmărirea influenței pe care tratamentul acesta o are asupra arboretului, solului și florei. Se descriu operațiile preliminare: Așezarea, inventarierea, influența punerii în lumină a arborilor asupra creșterii în timpul 1933—1936, cercetările asupra regenerării, și cercetările floristice.

Nr. 21.

V. Dietrich.

Die Forstbetriebe in der 1933-er Betriebszählung, insbesondere ihre Arbeitsverfassung.

Intrepinderile forestiere în numărătoarea din 1933 a întreprinderilor, în special starea lor cu privire la muncă.

E vorba de arătarea întreprinderilor curate forestiere din Germania pe categorii de suprafețe, și caracterizarea lor în funcție de munca folosită în pădure. Se fac aprecieri asupra importanței datelor pentru statistica forestieră și se dau sugestii pentru o completare.

Nr. 22.

Karl Crug.

Wehrhaftes deutsches Weidwerk.

Vănat german care se poate apăra.

Vănatul răpitor din Germania s'a împuținat simțitor. Ursul, lupul și râsul au dispărut de mult din păduri.

Se arată cum s'au prezentat și cum au fost tratate aceste animale în Bavaria dela începutul secolului al XVII până la dispariția lor. Articolul se încheie cu o comparație între pregătirea ce se cerea vânătorului în trecut, în timpurile mai nouă și în epoca național socialistă. Vânătoarea și-a recăștigat demnitatea de ordinioară.

Nr. 23.

H. Hesmer.

Die Bewaldung Deutschlands.

Pădurile Germaniei.

XI. Evoluța proporției de rășinoase dela 1883

până la 1927 (cu două hărți).

Dela 65,5% cât era în 1883, rășinoasele au ajuns la 71,2% în 1927.

Nr. 24.

Dr. E. Schairer.

Ein Beitrag zur Stickstofffrage.

Contribuție la problema azotului.

Se dă o metodă de determinarea amoniului din sol. Rezultatele a 20 de cercetări indică o mai mare participare a amoniacului în orizontul A. În straturile mai adânci s'au constatat valori neînsemnate. Conținutul în nitrați este mai mic decât al amoniului și scade și acesta cu adâncimea. Nu s'a putut constata o dependență între conținutul de amoniu și nitrați, și pH.

Nr. 25.

Dr. Hans Steiner.

Über den Erreger der Adelopus-Schütterkrankung der Douglasanne.

Despre ciperca care provoacă căderea de Adelopus a acelor de douglas.

Autorul constată că din genul Adelopus numai o specie a fost indicată că apare pe ace de rășinoase, și anume A. balsamicola pe Abies balsamea, în America de Nord. Făcând cercetări comparative constată că la douglas nu este vorba de o nouă specie de Adelopus ci numai de o varietate a speciei balsamicola și anume de A. balsamicola (Pech) Theiss. f. Douglasii.

Articolul încearcă să combată părerile contrarii ale lui Dr. Rhode.

Dr. Theo Rhode.

Adelopus Gäumanni oder Ad. balsamicola f. Douglasii?

Este un răspuns la articolul de mai sus. Socotește că Steiner s'a cam grăbit; a tras concluzii dintr'o publicație care a avut numai un caracter preliminar. Rezultatele unor îndelungate cercetări sunt în curs de publicare. Rhode atribuie căderea acelor de douglas unei noi specii de *Adelopus*. A. Gäumannl.

Friedel, Dipl. Landwirt.

Deutscher Seidenbau.

Sericicultura germană.

E un răspuns venit din partea sericultorilor germani, la articolul publicat de von Tubeuf în No. 18 al acestei reviste. Socotește că viermii de mătase se pot crește pe o scară mult mai întinsă.

No. 26.

Prof. Bernhard.

Überführung des Urwaldes in Wirtschaftswald — die schwierigste Aufgabe des Forstmannes.

Trecerea unei păduri virgine în stare de pădure gospodărită — cea mai grea problemă a silvicultorului.

Luarea în exploatare a unei păduri virgine presupune investiții costisitoare. Considerentele de ordin economic imprimă apoi exploatării un caracter care de multeori pune în pericol însăși ființa pădurii. Să împace cerințele de ordin economic cu cele biologice, să asigure regenerarea pădurii este o problemă pe care silvicultorul cu greu o poate rezolva.

Nr. 27.

Wildstand und Vierjahresplan.

Vănatul și planul de patru ani.

Sub acest titlu se publică două răspunsuri la articolul lui Dieterich din Nr. 16 al acestei reviste. Primul răspuns se datorește lui Dauster și e intitulat: *Stellungnahme zu dem Aufsatz des Universitätsprofessors Dr. V. Dieterich «Verpflichtungen der Forstwirtschaft gegenüber dem Vierjahresplan.* Al doilea, datorit lui Leitschuh, poartă titlul *Bestandespflege und Jagdbetrieb.* Urmează observațiile lui Dieterich.

Nr. 28.

Die neue Deutsche Reichsumlegungsordnung.

Noul regulament german de comasare.

Regulamentul se referă și la păduri — până la o anumită limită. Se redau, după o scurtă prezentare, articolele din regulament în legătură cu pădurile.

Der deutsche Holzverkehr 1935.

Die Auswertung der Holzverkehrsnachweise.

Traficul german de lemn în 1935.

Interpretarea datelor asupra circulației lemnului.

Se redau în tablouri cantitățile de lemn transportat pe calea ferată și cu vapoarele pe mare și râuri și se fac aprecieri asupra pieții și consumului de lemn. În comparație cu anul de criză, cifrele indică o înviorare a economiei lemnului. Cifrele nu pot fi considerate ca absolute din cauza lipsei datelor asupra transportului

lemnului cu autocamioanele și a unelor scăderi ale statistice. Se arată mișcarea în consumul lemnului pe sortimente.

N. R.

ZEITSCHRIFT FUER FORST- UND JAGDWESSEN.

Caietul, Ianuarie 1937.

Prof. Dr. Alfred Dengler.

Über das Kronenwachstum märkischer Altkiefern.

Despre creșterea coronamentelor pinilor bătrâni din Mark.

Asupra dezvoltării creșterii coronamentelor la pini s'au făcut în general foarte puține cercetări. Din tabele de producție știm ceva numai despre dezvoltarea în înălțime, din media masivelor. Măsurători exacte lipsesc complet în literatură.

Această problemă care are o mare importanță oecologică, capătă o importanță practică și mai mare în noua metodă așa zisă, de gospodărie a «arborelui individual» (Einzelstammwirtschaft).

La această metodă se urmărește prin degajări și rărituri tari să dea coroanei o îngrijire deosebită, ferind-o de îngheștii laterale cu credința ca prin mai marea cantitate de lumină primită de coronament să se obțină o creștere mare a fiecărui trunchiu, lucru pe care încercările de punere în lumină a coronamentelor au învederat-o.

Întrebarea pe care autorul și-o pune este «în ce măsură va fi în stare coronamentul să umple spațiul lateral căpătat, și să acopere și apere solul».

După cercetări făcute, Dengler ajunge la concluzia că în masivele de pin bătrâne (140—150 ani) chiar fără rărituri

tari ci numai prin excluderea naturală a indivizilor în lupta pentru existență, se ajunge la o consistență a masivelor care îndeplinește condițiile de lumină optimă ale pinului, consistență care însă numai acoperă și apără solul. Deaceia trebuie procedat la o completare a masivului de jos în sus și anume propune introducerea douglasului, așa ca la sfârșitul revoluției pinului (140—150 ani), douglasul să aibă 50—60 ani putând să dea la această vârstă lemn de construcție de dimensiuni mijlocii.

Dr. E. Buchholz.

Der ehemalige grosse Wildzaun von der Havel bis an die Oder.

Gardul contra vânătorii dela Havel până la Oder.

Pe bază de date istorice stabilește existența acestui gard din anul 1580.

H. Prölss.

Versuche mit Hylarsol zur Bekämpfung des grossen braunen Rüsselkäfers.

Versuche mit Hylarsol
Încercări de combatere cu hylarsol a lui Hyllobius abietis. (cuprins în caietul 1 și 2).

În toamna lui 1935 institutul de zoologie forestieră din Hann. - Münden i s'a încredințat experimentarea hylarsolului ca mijloc de combatere contra lui Hyl. abietis ale cărui atacuri cresc. Combaterea cu coajă cursă n'a dat rezultate bune.

Se cerea să se vadă dacă hylarsolul poate fi folosit și recomandat pentru combatere în domeniile statului.

Rezultatele obținute sunt satisfăcătoare. Otrava este eficientă timp de 2 luni, deaceia dacă primăvara atacul se prelungește trebuie ca stropirea cu hylarsol să se repete.

Caietul 2, Februarie.

Hans Kanzow.

Die Douglasie.

Aufstellung einer Ertragsstafel auf Grund der Ergebnisse der Preussischen und Auswertung von Provenienzversuchen.

Intocmirea unei table de producție pe baza rezultatelor locurilor de încercare din Prusia și valorificarea cercetărilor asupra provenienței.

(Teză de doctorat; publicarea continuă).

Comunicări.

Die Bankskiefer ein Zaunersatz?

Pinus Banksiana ca înlocuitor al gardului contra vânătorului?

Este vorba de pinus Banksiana care prin preferința pe care o are vânătorul pentru el, poate înlocui gardul contra vânătorului, acolo unde acest pin se poate amesteca cu celelalte esențe forestiere.

Caietul 3, Martie.

R. Spielberg.

Die Eiche im Forstamt Pölsfeld.

Stejarul în ocolul silvic Pölsfeld.

Acest complex forestier se găsește în regiunea munților Harz, la o altitudine de 200—400 m. cu o umiditate de 570 m. m. cu o perioadă de secetă Mai-Iunie.

Stejarul găsește condițiuni bune; totuși este înghesuit de faș.

Dr. W. Thalenhorst.

Ueber die Brauchbarkeit von Paradichlorbenzol zur Engerlingsbekämpfung.

Despre întrebuințarea paradichlorurei de benzol la combaterea larvei de cărăbuș.

Intr'o serie de publicații rusești sunt date paradichlorura de benzol și alte polichloride ca mijloace foarte eficiente pentru combaterea larvelor de: Melolontha, Polyphylla și Amphimelus. Cantitățile de otravă întrebuințată sunt date într'un tablou. Verificarea făcută de autorul german a dat rezultate foarte bune. Cheltuielile sunt însă prea mari din care cauză aceste substanțe chimice nu vor putea fi folosite în practică.

Comunicări.

Dr. Mantel.

Wert- und Schadensersatz im Forst-rügeverfahren.

Despăgubiri privitoare la valoarea materialului și stricăciunii în sistemul urmăririlor silvice.

În noul regulament al codului penal german din 15. IX. 1936, ispășirea unui delict silvic se consideră ca făcut față de colectivitate și nu numai față de o persoană care are dreptul la despăgubiri.

Caietul 4, Aprilie.

Prof. Dr. K. Müller.

Ueber die Geschlechtsverteilung und den Eintritt der Geschlechtsreife bei der Waldkiefer (Pinus silvestris).

A supra distribuiri sexelor și începerii

maturității la pin (*Pinus silvestris*).

S'a cercetat distribuirea sexelor (florilor femele și masculine), vârsta la care ajung la maturitate precum și factorii care influențează aceste procese. Din observări s'a putut stabili că de cele mai multe ori, întâi apar florile femele și după câțiva ani cele masculine. Vârsta la care pinul ajunge la maturitate variază foarte tare după rasă.

Pe un sol bun au preponderență florile femele; solul sărac și umbra sunt caracterizate prin florile masculine.

Beninde.

Zur Vererblichkeit der Kronenform beim Rothirsch.

Relativ la transmiterea formei coarnelor la cerb.

O rigidă transmitere a formei coarnelor, în modul cum s'a considerat până acum, nu se mai poate menține. Cauze interne și din afară pot determina la individ în parte, transformări care până acum erau considerate ca semne distinctive ale speciei.

I. Schubert.

Wasserversorgung einiger Vegetationsgebiete in Baden und Preussen.

Aprovizionarea cu apă a câtorva regiuni în Baden și Prusia.

Se învederează corelația dintre precipitații și nivelul apei freatice. Din măsurătorile precipitațiilor ultimilor 50 de ani, autorul trage cu oarecari aproximații, concluzii asupra întregii aprovizionări cu apă a acestor regiuni.

Folosind aprovizionarea ca mijloc de comparație cu creșterile arborilor, caută să clarifice legătura dintre aprovizionarea cu apă și creștere.

Th. I. Răd.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band. 4, Heft II (1937, August).

Richard Cieslar, Ing.

Forstliches aus der Türkei.

Despre chestiuni forestiere în Turcia.

Autorul, specialist de cultură germană și cu o îndelungată practică în diferite ținuturi din Europa Centrală, răsăriteană și sud-estică (Bucovina și România chiar) iar în ultimii 7 ani în Asia-Mică, posedând așa dar, o vastă perspectivă și deosebite posibilități de comparare și judecare critică a lucrurilor, își propune să trateze două grupe de chestiuni privitoare la economia forestieră din Turcia: a) silviculturale, inclusiv condițiunile staționale climaterice și umane; b) de tehnică forestieră: strânsul lemnului, instalații de strâns și expediție, fabrici de cherestea.

În caietul de față, ni se expune numai prima grupă de chestiuni, cu specială privire a unui ținut de circa 56.000 ha de pe coasta sudică a Mării Negre, în care activează în prezent autorul.

Multe dintre observațiunile și concluziunile la care ajunge autorul ne-ar interesa și pe noi, întrucât vom găsi multă analogie între stările de acolo și dela noi, în cece privește raporturile dintre om și pădure, dintre agricultură și silvicultură. Nu mai puțin ne-ar interesa concluziile de ordin silvicultural.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Raport asupra economiei forestiere și a lemnului internaționale.

Ca de obicei, găsim și de astă dată un foarte bogat material informativ asupra stărilor și evenimentelor cu caracter forestier din diferite țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dcm.

I N F O R M A Ț I U N I

În numărul pe Februarie 1938 al revistei noastre, la rubrica „Problemele zilei”, se pune în discuție Problema muncitorească în întreprinderile forestiere.

Această chestiune este în adevăr la ordinea zilei, în toate domeniile activității productive.

Exploatarea forestieră constituie desigur una din aceste activități, care utilizează un număr considerabil de brațe. Cei ce le folosesc au să rezolve zilnic o mulțime de probleme în legătură cu procurarea de muncitori, conducerea lor, aprovizionarea, adăpostirea, salarizarea, asigurarea și în fine cu contractele de muncă.

În legătură cu această chestiune a lucrătorilor, s'ar putea pune și aceea a selecționării uneltelor de lucru pentru ca randamentul muncii să fie cât mai mare.

Mulți s'au lovit, fără îndoială, mai de mult de dificultățile problemei și le-au rezolvat. Experiența lor poate fi de mare folos celor ce de acum în colo sunt obligați să dea soluțiuni în unele cazuri.

Revista deschide coloanele sale și roagă pe colaboratori să-și facă observațiile și să-și expună rezultatul experienței lor.

Societatea forestieră ungară ne solicită, cu titlul gratuit sau pe un preț convenabil, următoarele volume din „Revista pădurilor”, spre a-și completa colecția din biblioteca sa:

1892—1897, 1899, 1901, 1904,
1905, 1911—1925, 1927 și 1931.

Domnii membrii care au eventual disponibil dintre aceste volume spre vânzare, sunt rugați să comunice oferta la biblioteca Societății noastre, care va face oficiul de intermediar.

— Cercul de Studii Forestiere al Societății «Progresul Silvic» și-a reluat activitatea.

Deși libertatea subiectului de tratat nu este îngrădită, Societatea a fixat pentru anul acesta ciclul: «Spre ameliorarea tehnicii forestiere».

Cine dorește să conferențieze este rugat să anunțe din timp subiectul și data când ar voi să vorbească. Conferințele au loc în fiecare Miercuri după amiază și țin până la 13 Aprilie 1938.

— D-l Ing. C. Georgescu profesor de botanică la Școala Politehnică din București a fost numit membru corespondent al Academiei de Științe din România.

— Prin decizia ministerială No. 18072/1937, dată pe baza avizului Consiliului

superior al pisciculturii, Ministerul Agriculturii și Domeniilor a interzis cu desăvârșire pescuitul *lostritei* în apele din întreg cuprinsul țării. În mod cu totul special, Ministerul poate totuși acorda autorizații individuale și limitate: pe timp de cel mult 15 zile și numai pentru un singur exemplar.

— Prin decizia ministerială Nr. 11237 din 1937 s'au fixat limitele apelor de munte în sensul dispozițiilor legii pentru pescuitul în apele de munte. Decizia a apărut în Bul. Min. de Agric. și Dom. No. 10/937.

— La examenul de subinspector ținut în cursul lunii acesteia, din 49 candidați prezentați, au reușit 42.

— A apărut: «Evoluția metodelor de amenajament și aspectul lor actual la noi» de d-l prof. V. N. Stinghe. (22 pagini).

— În vederea avansărilor în corpul tehnic silvic cari urmează să se facă pe ziua de 1 Decembrie a. c., Ministerul de Agric. și Dom. a instituit următoarea comisie care urmează să-și dea avizul:

M. Drăcea, H. Lazăr, D. Grozescu, I. Simionescu, I. Comanici, G. Minescu, C. Bunescu, G. Năstăsescu, N. G. Teodorescu, M. Rădulescu, G. Chercea și I. D. Nițescu.

Lucrările Comisiei vor fi prezidate de d-l prof. Tiberiu Moșoiu. Subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

— D-l Consilier silvic Horia Lazăr a fost numit membru în Comisia Monumentelor Naturii în locul rămas vacant prin decedarea lui G. Vâlsan; iar mandatul D-nilor A. Popovici-Băznoșeanu, Alex. Borza, Emil Racoviță și Fr. Kep a fost prelungit pe o nouă perioadă de 6 ani.

— În Monitorul Oficial cu data de 4 Decembrie a. c. s'a publicat tabloul pădurarilor provizorii reușiți la examenul de definitivare din Administrația pădurilor statului.

— *Erată*: Cititorii sunt rugați a îndrepta următoarele erori de tipărire strecurate în Nr. 10/1937 al revistei noastre:

la pag. 1079 rândul 19 în loc de «Internationala Maritimă», se va citi «Intercontinentala Maritimă S. A. R.».

la pag. 1079, rândul 33, în loc de «unde toate mărfurile sunt manipulate de», să se citească «unde multe mărfuri sunt exportate de».

la pag. 1081, rândul 2, în loc de «deparazitarea și» să se citească «depolarizare și».

A APĂRUT,

CURS DE DENDROMETRIE

predat la Școala Politehnică din București
de d-l Prof. V. N. STINGHE

320 pagini scrise la mașină și litografiate.
Costul este de 90 lei exemplarul cartonat.

D-ii ingineri din provincie și-l pot procura contra ramburs dela
Librăria „Politehnicum” Str. Polizu, București II, trimițând
un acout de 40 lei prin mandat poștal.

Societatea «Progresul Silvic»

A V I Z

Vreți ca serviciul de bibliotecă să funcționeze normal, restituiți imediat și din proprie inițiativă cărțile și revistele împrumutate.

Cine ține o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite un abuz.

Dispensați-ne de corespondența costisitoare și îngreuitoare a administrației.

BIBLIOTECARUL

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECA ÎN LUNILE OCTOMBRIE, NOEMBRIE ȘI DECEMBRIE 1937

În ceea ce privește periodicele, sunt notate în Revista Pădurilor No. 2 din Februarie 1936 la pag. 242.

Z. Przemetski și Gr. Vasilescu : Tehnica împăduririlor.

R. W. Drane et Ec. Van Dyke : Forest insects.

Armand Juliu : Precis du cours de statistique générale et appliquée.

François Leseny : Histoire et situation actuelle de la sylviculture Hongroise.

— : Milizia forestale Dal V al. XV E. F. 1926—1936.

H. Salev : Zeitstudien über die Aufarbeitung unserer Nadelwälder.

L. Pardé : Les Conifères.

Dr. Gustav Mitzschke : Forst-Jagd-fischereirecht Naturschutz und Tierschutz.

— : Encyclopédiques Larousse Tome II.

- Ing. Dr. Ilic C. Demetrescu*: Bibliografia forestieră internațională.
- : Considerațiuni asupra economiei forestiere germane sub cel de al III-lea imperiu.
- : Legea din 20 Aprilie 1935 pentru pădurile de protecție.
- : Nouile păduri și legile noastre silvice.
- : Capitalul în economia forestieră.
- : Critica, drept mijloc pentru promovarea științei forestiere Românești.
- Soc. «Prog. Silvic»: Raport general. Consolidarea proprietății agricole.

PROCES-VERBAL No. 21

Ședința de Luni 14 Iunie 1937, orele 21.

Membrii prezenți D-nii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei I. Ionescu, H. Lazăr, Ath. Nedelcovici, V. N. Priboianu și V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21.30'. Prezidează Domnul Prof. V. N. Stinghe, vice președinte, având următoarea

Ordine de zi:

1. Discuțiuni în jurul aplicării Statutelor Societății.
2. Comunicări.
3. Diverse — Administrative.

Se citesc procesele verbale ale ședințelor precedente și se aprobă fără modificări.

I. Punerea în aplicare a Statutelor.

D-1 Secretar General Traian Heroiu citește art. 93 din legea persoanelor juridice, din care reiese că «orice modificare a statutelor și în genere a organizării sau scopului persoanei juridice... vor trebui să fie imediat declarate grefei spre înscrierea în registru și spre publicare».

Consiliul împuternicește comitetul să facă formalitățile de publicare.

D-1 N. N. Caragea propune ca statutele să se aplice imediat după publicare.

D-1 D. Grozescu se raliază la părerea D-lui N. N. Caragea.

D-nii Andrei Ionescu, V. N. Stinghe, C. M. Bunescu și Tr. Heroiu răspund că trebuie respectată hotărârea adunării generale ca statutele să intre în vigoare la 30 zile după publicare. Și la legile și regulamentele de drept public se obișnuiește ca uneori acestea să intre în vigoare după un oarecare termen dela publicarea în Monitorul Oficial așa cum hotărăște vreunul din articolele lor.

Luându-se apoi în discuție necesitatea regulamentului statutelor care să clarifice și să detalieze unele din dispozițiuni, Consiliul delegă pe D-nii C. M. Bunescu, N. N. Caragea și Tr. Heroiu să întocmească proiectul de regulament.

II. Comunicări.

1. *D-nul Traian Heroiu* prezintă un mic drapel format 30/42 cm. tricolor având pe o parte insigna Societății încadrată sus cu denumirea «Societatea Progresul Silvic» jos cu 2 frunze de stejar, executat după sugestia D-lui Inginer At. Haralamb spre a însoți membrii Societății în manifestările lor în afară, cum ar fi excursiile.

Consiliul hotărăște ca pe una din fețe să fie culoarea verde, iar în vârful bastonului să se așeze o ghindă sau un con de rășinoase sculptat în lemn și bronzat în galben.

Consiliul hotărăște să se execute în numărul ce-l va permite restul sumei dela colecta simbolică a Stindardului S. P. S., confecționat de un grup din membrii Societății.

D-l V. N. Priboianu propune să se execute mai multe spre a se da și cercurilor regionale câte unul.

2. *D-l Andrei Ionescu*, în calitate de Secretar General al A. G. I. R.-ului, spune că *D-l Președinte M. Manoilescu* a rămas impresionat de modul cum a decurs ședința de deschidere a Adunării Generale a Societății Progresul Silvic din 30 Mai a. c. și a adus aceasta la cunoștința Consiliului de Administrație AGIR în ședința dela 2 Iunie a. c.

D-sa citește textual din procesul verbal No. 24 al ședinței respective:

«În altă ordine de idei, *D-l Președinte M. Manoilescu* aduce laude organizatorilor adunării generale a colegilor silvici, cari impun prin ținuta și solidaritatea lor care trebuie luată ca exemplu de întreaga inginerime românească.

«*D-l Andrei Ionescu* mulțumește *D-lui Președinte* în numele Societății Progresul Silvic și profită de această ocazie pentru a reliefa strălucita reprezentare a AGIR-ului la acest congres prin persoana *D-lui Președinte M. Manoilescu*».

Consiliul hotărăște ca în cronica Revistei Pădurilor asupra adunării generale să se scoată în relief această comunicare a *D-lui M. Manoilescu* în Consiliul de Ad-ție al AGIR-ului.

3. *D-l D. Grozescu* interpretând succesul ce l-a avut ședința de deschidere la care a contribuit și realizările estetice ale *D-lor V. Militaru și Mihăilescu-Toscani*, crede că avem tot interesul să atragem spre noi aceste 2 personalități și să stimulăm la noi creația de artă.

Propune ca, independent de retribuția ce se va fixa, să-i invităm a ne fi oaspeți în vila noastră dela Govora.

D-l Andrei Ionescu e de aceeași părere, dar să se găsească o modalitate pentru contabilizarea sumelor ce le oprim dela încasare. Nu trebuie create precedente pentru gratuități.

D-l A. G. Nedelcovici și M. P. Florescu sunt de părere să se dea fără vreo discuție.

D-l Traian Heroiu arată intenția *D-lor V. Militaru și Mihăilescu-Toscani* de a crea un libret de operă a cărui temă să se desfășoare în pădure sau cel puțin o scenă din acest libret să fie rezervată acestui minunat bun al naturii : *pădurea*.

Apoi arată că *D-l Mihăilescu-Toscani* fiind din ce în ce mai încântat de creația marșului său «Ne chiamă pădurea» pe care-l găsește foarte majestos, are

intenția să-l aranjeze pentru fanfară și să-l predea D-lui Massini spre a-l inaugura cu ocazia schimbării gărzii la Palat. Propune ca să se dea câte o lună la fiecare începând dela 15 Iulie a. c., iar D-lui Mihăilescu-Toscani care a lucrat efectiv la repetițiile corului să se prelungească pentru D-sa până la 1 Septembrie.

D-l N. N. Caragea arată că deși reprezintă și va reprezenta totdeauna în acest Consiliu un cerber al cheltuielilor, în această chestiune trebuie să fim cât mai largi, deoarece atât poezia D-lui Vasile Militaru, cât și muzica D-lui Toscani vor fi pentru pădure cea mai puternică și înălțătoare propagandă.

Consiliul hotărăște în unanimitate să se pună la dispoziție câte o cameră la vila Govora D-lor: V. Militaru dela 15 Iulie—15 August și Mihăilescu-Toscani dela 15 Iulie — 1 Septembrie a. c.

Ședința se închide la orele 23.

Președinte. (ss) *M. D. Drăcea*.

Secretar General. (ss) *Tr. I. Heroiu*.

PROCES-VERBAL No. 22

Ședința de Miercuri 30 Iunie 1937, orele 21.

Membrii prezenți D-nii: *M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, C. P. Georgescu și Tr. I. Heroiu*.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membrii, nu s'a putut ține ședință.

Președinte. (ss) *M. D. Drăcea*.

Secretar General. (ss) *Tr. I. Heroiu*.

PROCES-VERBAL No. 23

Ședința de Luni 13 Septembrie 1937, orele 21.

Membrii prezenți D-nii: *M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, C. P. Georgescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, G. Minescu, Ath. Nedelcovici, V. N. Pribotanu și V. N. Stinghe*.

Ședința se deschide la orele 21.30' sub președinția Domnului Prof. *M. D. Drăcea*, președinte, având următoarea

Ordine de zi:

- 1) Înființarea Comitetului permanent de silvicultură.
- 2) Excursia forestierilor bulgari.
- 3) Diverse — Administrative.
- 4) Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l *M. D. Drăcea* salută membrii prezenți, la reluarea activității Consiliului după vacanță.

Ordinea de zi.

1. — *D-l M. D. Drăcea* referă asupra pregătirilor făcute în vederea excursiei în țara noastră a unui grup de 30 forestieri bulgari, aparținând la două Asociațiuni distincte de sub președinția D-lor : *Z. Batschwarov* și *Th. Kumanoff*. Este vorba de o excursie de studii de circa 10 zile, având drept obiectiv cunoașterea aspectelor mai caracteristice ale economiei noastre forestiere. Cu organizarea primirii s'a ocupat Conducerea Societății «Progresul Silvic» și Direcțiunea I. C. E. F. S'a intrat în corespondență cu asociațiunile respective, s'a întocmit programul excursiunii și s'a constituit Comitetul de primire format din capii autorităților noastre silvice, pe baza referatului D-lui Prof. M. Drăcea, aprobat de D-l Ministru ad-interim al Agriculturii. Intrucât D-l Prof. Drăcea este silit să plece în străinătate, conducerea excursiei o are D-l Prof. V. N. *Stinghe*. Singurul lucru în suspensie este data începerii excursiei, a cărei stabilire și comunicare o așteptăm din partea excursioniștilor. Consiliul ia act ca satisfacție de această acțiune și aprobă un fond de 12.000 lei pentru preîntâmpinarea cheltuelilor de organizare. De asemenea, aduce mulțumiri Casei Centrale a Cooperației, care — după referințele D-lui Minescu — a aprobat ca toate cheltuelile de transport, masă, etc. necesitate de vizitarea Cooperativei «Negovanul»-Sibiu, să fie suportate parte de Casa Centrală (15.000 lei) iar parte de Cooperativa respectivă.

Pentru acoperirea altor cheltueli avem asigurat concursul diverselor autorități silvice, ca și în cazul excursiei din anul trecut a studenților și profesorilor jugoslavi.

2. — *D-l M. Drăcea* face o cuprinzătoare dare de seamă asupra problemei înființării «Comitetului Internațional de Silvicultură». Mai întâiu, D-sa expune cum au luat ființă și care este sfera de acțiune a diverselor organisme forestiere cu caracter internațional.

Primul punct din moțiunea celui de al II-lea Congres Internațional de silvicultură dela Budapesta din 1936, a fost privitor la creierea unei «Comitet permanent internațional de silvicultură» («C. I. S.»). Rezoluțiunea respectivă a apărut ca o necesitate firească pentru organizarea regulată a congreselor internaționale și pentru urmarea de dat rezoluțiilor emise de aceste congrese. Ar fi să funcționeze în cadrul Institutului Internațional de Agricultură dela Roma (I. I. A. R.) cu o cât mai largă autonomie, având caracter oficial, delegații care îl compun urmând a fi numiți de diversele guverne. În Mai 1937 s'a și ținut la Budapesta o primă ședință de constituire care a studiat proiectul de statut întocmit de comun acord de Institutul Internațional de Agricultură Roma și de Comitetul principal de organizare al celui de al II-lea Congres internațional de silvicultură, votându-se după ample discuțiuni. România a fost reprezentată la această ședință prin D-l Prof. M. D. Drăcea. Domnia-Sa a susținut punctul de vedere :

a) că această acțiune trebuie să conducă la încetarea minoratului economiei forestiere în cele mai multe țări;

b) ca acest program nou, deși în cadrul I. I. A. R. urmează a avea o cât mai mare autonomie, cu o precisă delimitare de atribuțiuni;

c) celelalte organisme internaționale cu caracter forestier urmează a-și păstra independența;

d) ca Berlinul să fie hotărît ca sediu al celui Comitet, sub rezerva aprobării guvernului.

O comisiune de șase este însărcinată cu elaborarea unui regulament interioar al C. I. S.-ului.

Impotriva acestei manifestațiuni de emancipare a silviculturii se ridică și acum ca și întotdeauna rezistența dărză a I. I. A. R. care a și intervenit în acest sens pe lângă diversele guverne.

Urmează acum ca guvernul să aleagă între punctul de vedere al Congresului Internațional de Silvicultură sau cel al I. I. A. R.

Consiliul ia act cu satisfacție de străduințele depuse de D-l Prof. M. Drăcea în sensul acțiunii respective și își însușește punctele acestea de vedere al înființării unui Comitet permanent de silvicultură, potrivit statutelor elaborate.

3. — Diverse.

a) Se aprobă un ajutor de 1.000 lei elevului inginer silvic Stăncescu George.

b) Se aprobă ca ajutor pentru studii în străinătate câte 5000 lei. D-lor ingineri Eugen Vintilă și Gavril Toma.

c) Se aprobă un ajutor pentru a suporta cheltuielile de tipărire a cărții: «Codul Silvic» D-lui Inginer Insp. G-ral silvic C. Inanovici.

d) Se aprobă ca D-l Inginer Arcadie Pridie să plătească în rate lunare de câte 300 lei, restanțele ce are de plătit ca abonament și cotizații statutare, în sumă de lei 3.860.

e) Se aprobă ca D-nii Ingineri A. Nahlik și N. Tănăsescu să plătească numai câte 40 lei pe zi la Căminul Societății noastre iar nu 80 lei cum impune regulamentul de funcționarea Căminului.

f) Se aprobă cererea ziarului «Buna Vestire» de a abona Societatea noastră la acest ziar cu un abonament de lei 1.000.

Epuizându-se ordinea de zi, ședința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) M. D. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. I. Heroiu.

PROCES VERBAL No. 24.

Ședința de Luni 11 Octombrie 1937.

Membrii prezenți Domnii : Al. Butoi, N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. I. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu și V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21.30' sub președinția D-lui Prof. V. N. Stinghe, vice președinte.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, Domnul Prof. V. N. Stinghe referă consiliului despre felul mulțumitor în care a decurs excursia silvicultorilor bulgari în țara noastră, în intervalul 20—29 Septembrie a. c.

Ordinea de zi :

I. După discuțiunile la care i-au parte D-nii V. Stinghe, D. Grozescu, A. Ionescu, etc., se fixează următoarele trei comisii permanente, pentru ușurarea și accelerarea activității Consiliului :

I. *Comisiunea social-culturală*, D-nii : C. Alimănișteanu, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Ionescu-Heroiu, A. Ionescu, Horia Lazăr, Gh. Luțescu, At. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, M. M. Rădulescu, D. Sburlan, V. N. Stinghe.

II. *Comisiunea profesională*, D-nii : C. Bunescu, Al. Butoi, M. D. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Ionescu-Heroiu, A. Ionescu, V. N. Priboianu ;

III. *Comisiunea administrativă-economică*, D-nii : C. Alimănișteanu, Al. Butoi, N. Caragea, C. P. Georgescu, Gh. Mînescu, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, Eug. Vâlceanu.

Asupra sferei de activitate a comisiunilor se va ghida după indicațiunile noului statut al societății (Cap. I, art. 4), astfel :

Comisiunea I, alineatele : a, b, c, d, e, f, g, q, r și s.

Comisiunea II, alineatele : h, i, j, k, l, m, n și o.

Comisiunea III, alineatele : p și t.

2) În vederea constituirii cercurilor regionale ale societății se vor trimite adrese Directoratelor și Inspectoratelor, asupra prevederilor respective din noul statut, cerându-li-se avizul :

3) Asupra premierii lucrărilor de pe teren, referind D-nii Grozescu, Stinghe și A. Ionescu, consiliul hotărăște a se interveni pe lângă Domnii Directori Regionali și șefii Inspectoratelor respective cu rugămintea de a ne comunica despre starea actuală a lucrărilor propuse spre premiere, așa încât chestiunea să poată fie rezolvată în termen de una lună.

Pentru anul acesta se vor face noul publicațiuni, urmărindu-se procedeul din trecut.

4) D-l D. Grozescu referă asupra conflictului dintre legea pentru organizarea Ministerului de Agricultură și Domenii și legea de organizare a Corpului silvic, privitor la pensionări. În actuala situație se creiază anomalii, întâi prin faptul că inginerii silvici din alte instituții decât Ministerul de Agricultură rămân sub imperiul legii corpului și al doilea prin aceea că suntem degradați față de colegii din corpul tehnic. După discuțiunile ample la care iau parte toți membrii consiliului, se delegă D-l D. Grozescu să schițeze un memoriu, în sensul de a se apăra situația veche.

5) *Diverse*: Se aprobă a se reduce cu 40% suma ce datorează azi D-l Ing. C. Ceaușu către cămin (23.000 lei) cu condiția ca suma astfel redusă (13.800 lei) să o achite până la 31 Dec. 1937.

h) Se aprobă 1500 lei D-lui Ing. Aurelian Ionescu, cheltueli făcute cu inventarierea bibliotecii N. Gh. Popovici, cu condițiunea să predea Societății inventarul întocmit.

c) Se aprobă după propunerea D-lui Ing. Sava-Goiu, să se cumpere 40 exemplare a 50 lei exemplarul, din lucrarea D-lui D. Drămbă: «*Au service de l'idée forestière française*».

Ședința se ridică la orele 24.

Vice-Președinte, (ss) V. N. Stinghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES VERBAL No. 25.

Ședința de Luni 25 Octombrie 1937.

Prezenți Domnii: Al. Butoi, M. P. Florescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu și V. N. Stinghe.

Membrii nefiind în număr ședința se amână.

Vice-Președinte, (ss) V. N. Stinghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES VERBAL No. 26.

Ședința din 3 Noembrie 1937, orele 21.

Membrii prezenți Domnii: N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Ath. Nedelcovici, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu, D. A. Sburian și V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21.30' sub președinția D-lui Prof. V. N. Stinghe, vice-președinte, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Lemnul românesc la expoziția internațională din Paris.
2. Cereri de înscriere.
3. Cereri de ajutoare.
4. Diverse — Administrative.
5. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l D. Grozescu anunță Consiliul că la AGIR se discută chestiunea deblocării gradelor superioare și cere să se

fixeze și atitudinea Societății *Progresul Silvic*, solicitată de altfel și de AGIR. Este necesar ca hotărârea ce se va lua să urmeze aceeași direcție ca și a AGIR-lui pentru stabilirea unității de acțiune, ca în toate revendicările comune.

În legătură cu aceasta, să se pună în discuție și chestiunea: Corpul tehnic silvic și problema cadrelor.

D-l N. N. Caragea: sesizează Consiliul, în numele d-lui Consilier Bunescu, care nu poate fi prezent, că inginerii agronomi au obținut de la d-l Ministru Sassu o decizie prin care gradele și clasele din corpul agronomic au fost egalate cu cele din Corpul Tehnic.

D-sa crede că e momentul să ne mișcăm și noi pentru a reînoi și a întări decizia din 1924, completând-o în sensul că nu numai gradele și clasele, ci și salariile Corpului Silvic să fie egale cu ale Corpului Tehnic.

Se intră în ordinea de zi.

D-l Andrei Ionescu: referă asupra chestiunii: «Lemnul românesc la expoziția internațională din Paris». D-sa, cu prilejul vizitării expoziției din Paris, a constatat că lemnul nostru este foarte slab reprezentat la pavilionul românesc din expoziție. Cere ca pe viitor astfel de standuri să fie organizate de specialiști calificați, nu de oameni nepregătiți.

D-l M. P. Florescu: La expoziția internațională din Paris, care s'a organizat în 1900, secția forestieră românească a fost foarte bine reprezentată, fiindcă sa ocupat personal *I. Kalinderu*, fostul presedinte al Societății noastre.

D-l Prof. V. N. Stînghe: arată: lucrările preliminare pentru Pavilionul României sau început la Ministerul Industriei și Comerțului. D-l Cezar Popescu, directorul general al Industriei a convocat în acest scop vreo 26 specialiști, reprezentând toate ramurile industriei noastre, printre cari și pe mine cu d-l Costinescu, pentru lemn și păduri. Noi am dat sugestii ample și conforme cu interesul lemnului. Dar D-l Dimitrie Gusti comisarul general al Pavilionului a arătat că spațiul fiind foarte restrâns nu se poate face o amplă expoziție economică. S'a rezervat, la început, pentru secția economică, în general, un etaj, de unde a mai rupt apoi și turismul. În cele din urmă, D-l Gusti, s'a hotărât pentru felul cum au înțeles și au dat sugestii D-nii Pierre Grant și Victor Ion Popa, să se expună și să se decoreze pavilionul românesc.

C. I. B. dela Viena aranjase cu Direcția Generală de Ape și Păduri a Franței să facă un pavilion: pavillon du bois. Industriașii noștri n'au vrut să participe, nici CAPS.

Rămâne să facem un protest împreună cu economia agricolă și cea petroliferă.

II. — Cereri de înscriere.

Consiliul aprobă înscrierea pe ziua de 1 Ianuarie 1937 a D-lor ingineri silvici: *Ion I. Dodon, Ionel Ninea, Vasile Maritia și Th. V. Ciobotariu*, iar pe ziua de 1 Ianuarie 1938 a D-lui inginer *Willifred Kerschunigg*.

III. — Cereri de ajutoare.

1. Cererea D-lui Ovidiu Tazănescu se respinge.

2. Se aprobă:

a) D-lui Inginer Gh. Dumitrescu, ajutor de boală, 3.000 lei.

- b) D-lui Inginer Fană I. Gheorghe, ajutor de studii în străinătate 2.000 lei.
 c) Domnilor ingineri silvici din Direcția Bacău, subvenție pentru Muzeul Silvic de pe lângă Direcția III Bacău, 5.000 lei.

IV. — *Diverse.*

a) Se ia act de răspunsul M. S. Regelui la telegrama de urări cu prilejul aniversării zilei de naștere a M. Sale.

b) Se fixează la 1.200 franci francezi, bursa ce se va servi lunar din Fondul Moșandrei, bursierului Romeo Rășcanu la Ecole Nationale des Eaux et Forêts din Nancy.

c) Se ratifică delegația dată D-lui D. Grozescu de a face parte din Comisia de examinare a candidaților la bursa Moșandrei, în lipsa D-lui Președinte M. Drăcea, care se găsește în străinătate.

d) Se aprobă D-lui Inginer Constantin Marinescu, sala pentru celebrarea căsătoriei fiicei D-sale în ziua de Duminică 14 Noembrie 1937, plătind costul cheltuielilor de luminat și curățenie.

Ședința se ridică la orele 23,30'.

Vice-Președinte. (ss) V. N. Stinghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES VERBAL No. 27.

Ședința de Luni 29 Noembrie 1937.

Membrii prezenți Domnii: C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. D. Drăcea, C. C. Emanoil, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, H. Lazăr, G. Mînescu, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan și V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția D-lui Prof. M. D. Drăcea, președinte, având următoarea

Ordine de zi:

1. Discuțiuni în jurul înființării Ministerului Pădurilor.
2. Cercurile Regionale.
3. Premierea lucrărilor pe teren.
4. Acordarea locurilor pentru studenți în căminul Societății.
5. Inscrieri de noi membri.
6. Ajutoare.
7. Diverse — Administrative.
8. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l președinte face ehoziul celor trei silvicultori decedați în ultimul timp: B. N. Pretorian, Gh. Dumitrescu și Apostol Dumitrescu, în memoria cărora se păstrează câteva momente de tăcere

Se intră în ordinea de zi.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

1. *Discuțiuni în jurul înființării Ministerului Pădurilor.*

D-l Prof. Drăcea : face o expunere introductivă asupra chestiunii și asupra stadiului său actual. D-l Ministru Sbsecretar de Stat Tiberiu Moșoiu, căruia i s'a împărtășit mai întâiu dezideratul silvicultorilor în această privință a îmbrățișat idela cu căldură. Deasemenea, D-l Ministru Ionescu-Sisești este favorabil doleanțelor noastre. Rezolvarea sa presupune, însă, o desăvârșită unitate de vederi a membrilor Corpului Silvic.

D-l C. P. Georgescu : este de părere că-i incumbă Societății sarcina de a acționa pentru unirea forțelor silvice, a cărei unitate este indiscutabilă.

După discuțiunii la cari iau parte domnii : Horia Lazăr, V. N. Stînghe, D. Grozescu, Emanoil C., G. Minescu, ca și ceilalți membri ai Consiliului, se recunoaște necesitatea unității de vederi în materie a conducătorilor diverselor ramuri ale Corpului silvic. În acest scop, se însărcinează, deocamdată, ca domnii Marin Rădulescu, N. Caragea și C. Emanoil, deoparte, și domnii : G. Minescu, G. Constantinescu și E. Vâlceanu, de alta, să discute chestiunea din punctul de vedere al cooperăției forestiere. Consiliul mai însărcinează pe domnii : M. Fiera, N. Caragea și I. Demetrescu să studieze fața tehnică a înființării Ministerului Pădurilor și să refere Consiliului.

2. *Înființarea de Cercuri Regionale.*

D-l Traian Heroiu : referă asupra răspunsurilor primite din exterior la Secretariatul Societății. Consiliul ia act cu deosebită satisfacție despre chipul cum evoluzază chestiunea. Se va comunica sensul de interpretare al statutelor acolo unde s'au manifestat nedumeriri. Măsurile de constituire a Cercurilor Regionale se vor lua numai după intrarea în vigoare a statutelor și după constituirea Consiliului potrivit prevederilor acelor statute.

3. *Premierea celor mai bune lucrări de împădurire.*

Se va trimite dosarul Comisiei respective, pentru ca în funcție de răspunsurile primite până Sămbăta viitoare la întrebarea Societății să se refere Consiliului în ședința următoare.

4. *Acordarea de locuri în cămin pentru studenți.*

Se admite a locui în căminul Societății pentru anul școlar 1937/1938 domnii : Gh. Preda, Victor Pașcovici, Nic. Micu, C. Părvulescu, D. Carpov, Gh. V. Stăncescu, Ion Petcu, An. Cerbulescu și Ot. Kerschnigg, elevi ingineri silvici la Școala Politehnică «Regele Carol II».

7. *Diverse — Administrative.*

Cercul de studii. În urma referinței D-lui Prof. V. N. Stînghe, Consiliul aprobă reluarea activității, cu începere dela 15 Decembrie urmând ca prima ședință să conferențieze D-l C. Ivanovici despre: Lemnul românesc la Expoziția Internațională din Paris.

Consiliul acceptă, cu vii mulțumiri, donațiunea D-lui Inspector G. H. Grumăzescu, constând din cărți pentru biblioteca Societății noastre.

Consiliul ia act de răspunsul Casei M. Sale Regelui la felicitările trimise de Societatea noastră Măriei Sale Marelui Voevod Mihai de Alba Iulia, de ziua numelui.

Consiliul mulțumește D-lui S. Fuchs pentru donarea unui tablou fotografie a Adunării Generale 1937, aprobă să se cumpere încă 2 tablouri pentru Societate și îl recomandă membrilor cari doresc să cumpere acest tablou.

— Se aprobă să se închirieze sala de festivități pentru matineuri și serate dansante Societății studenților în geografie «Soveja», pe prețul tarifar.

— Idem. Societății «Farma-Club», idem.

— Se ia act de mulțumirile Legației Regale a Albaniei în România pentru cărțile de propagandă silvică trimise de Societate D-lui Ilia Mitruschi din Ministerul Economiei Naționale din Tirana.

— Se respinge cererea cameristei căminului, Maria Olărescu, de a i se acorda 900 lei ce i s'au reținut pentru acoperirea pierderii suferită la cămin de oaspeții germani Karl Dorminger și Kretschmar.

— Se aprobă cererea Asociației *Silvicultorilor* a conductorilor silvici din România de a li se acorda sala pentru 2 ședințe la 5 și 6 Decembrie 1937 plătind cheltuelile de regie câte 300 lei de ședință.

— Idem. Federației generale a Asociațiilor profesionale de salariați publici din România, în secțiuni unite, idem 1.000 lei de ședință pentru 3 Vineri consecutive între orele 19,30—22 seara.

— Se aprobă propunerea D-lui Ing. Aurel Chibeleanu de a se cumpăra terenuri în stațiunea Mureș-Isvor, jud. Cluc, pentru care se va cere oferte cu propunerii, planuri și costul lor.

— Pentru studierea întâmpinării D-lui Ing. Andrei Mălăescu, se numește o comisiune compusă din D-nii: Prof. V. N. Stinghe și N. Caragea.

Ședința se ridică la orele 23,30'.

Președinte. (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES VERBAL No. 28.

Ședința de Marți 7 Decembrie 1937.

Membrii prezenți Domnii: C. M. Buncscu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, Tr. Heroiu, Andrei I. Ionescu, H. Lazăr, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția D-lui Prof. M. D. Drăcea, președinte, având următoarea

Ordine de zi:

1. Salarizarea inginerilor silvici în legătură cu ridicarea cotei de 10 și 12 la sută.
2. Premii pentru împăduriri.
3. Cercuri regionale.

4. Ajutoare — Subvențiuni.
5. Diverse — Administrative.
6. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, se citește procesul verbal al ședinței precedente, care se aprobă fără modificări.

Se intră în ordinea de zi.

1. *Sălarizarea inginerilor silvici în legătură cu ridicarea curbei de 10 și 12 la sută.*

D-1 Președinte mulțumește domnilor capi de autorități: Ing. cons. I. Comaniciu și C. Marinescu, care au binevoit să răspundă la invitația Consiliului de a lua parte la discutarea problemei de față.

Domnii: Horia Lazăr, C. Bunescu, C. Marinescu și Andrei Ionescu referă Consiliului asupra conjuncturii problemei privită din punctul de vedere al Ministerului de Agricultură, de Finanțe, CAPS și AGIR.

D-1 M. P. Florescu pledează pentru interesele conductorilor, în sensul de a fi tratați în mod analog cu inginerii silvici. Deasemenea de a li se normaliza situația acelor conductori, angajați ca brigadierii silvici, etc. Consiliul ia notă și se va ocupa de chestiune în sensul celor solicitate de D-1 M. P. Florescu.

După ample discuțiuni la cari iau parte și alți membri ai Consiliului, ca și invitații, Consiliul dă mandat D-ilor C. M. Bunescu și Secretar General Heroiu să întocmească un memoriu în sensul a se păstra drepturile câștigate, adică egalitatea cu ceilalți membri ai Corpului Tehnic. Prezentarea aceluia memoriu la Ministerul de Agricultură și de Finanțe să se facă de către capii autorităților și Societății.

2. *Premierea lucrărilor de împădurire.*

Se trece dosarul D-lui M. Rădulescu pentru că împreună cu comisiunea respectivă să facă propuneri în ședința viitoare.

3. *Cercurile regionale.*

Chestiunea constituirii de cercuri regionale se lasă în suspensie până după intrarea în vigoare a Statutelor Societății.

5. *Diverse — Administrative.*

Consiliul roagă pe D-1 cons. C. P. Georgescu să refere asupra lucrării D-lui C. A. V. Popescu: «Despre Vânătoare».

D-1 Președinte citește adresa Societății «Cultul Eroilor» cu următorul cuprins:

Domnului Profesor Dr. M. Drăcea.

Președintele Soc. *Progresul Silvic*

Loco

Cu deosebită mulțumire am luat cunoștință de adresa D-Voastre No. 728 din 20 August a. c. prin care faceți cunoscut Societății «Cultul Eroilor» că i-ați acordat un sprijin în sumă de 3000 lei (trei mii) și totdeauna că ați făcut un călduros apel către membrii Societății ce prezidați, pentru ca fiecare.

la rândul său, să contribuie la îndeplinirea operei de recunoștință națională ce a fost încredințată Societății «Cultul Eroilor».

Foarte mișcat atât de aprecierile D-Voastre, pentru opera Societății, cât și de cuvintele calde cu care vă adresați colaboratorilor D-Voastre, spre a-i îndemna la această pioasă contribuție, vă rog să binevoiți a primi cele mai vii mulțumiri și patriarhicești binecuvântări.

Președintele Societății «Cultul Eroilor»

Patriarh al României.

(ss) MIRON

Director General.

(ss) *General N. Negreanu*

Director, (ss) Colonel Macarovici.

Ședința se ridică la orele 23.30.

Președinte, (ss) M. Drăcca.

Secretar General, (ss) Tr. Hcroiu

N E C R O L O G

PAUL MASSIM LENȘ și N. FRANCU.

Din codru s'au mai desprins doi seminceri ; se reintorc în tina ospitalieră, — odrăslind viața altora prin moartea lor — perpetu-ul Ciclu al vieții — în natură.

Două suflete de elită, dintre Înaintașii generației eroice a pădurării conservatoare și idealistă.

PAUL MASSIM LENȘ

Ing. Insp. Silvic

Născut în 1872 în 3 X la București, a urmat cursurile Școlii Superioare de Agricultură și Silvicultură dela Herăstrău, diploma luând-o dela Școala Specială Silvică Brănești. Căsătorit în două rânduri, decedatul lasă și trei copii moștenitori ai unui nume nepătat și a unul trecut de muncă pentru care silviculorul M. P. Lenș, care a servit Statului dela 1. 9. 1895 până în anul 1930 Ianuarie, data când a fost pensionat. A primit ordine de mulțumire pentru lucrările de regenerare. Decedatul a activat multă vreme al ocolul Radu Negru (Argeș) de unde, prin avansare a fost trecut în anul 1918 la Serv. exploatărilor în regiș și apoi al împăduririlor din Cen-

trală. A trecut în lumea celor drepti în ziua de 31 Iulie a. c., fiind înmormântat la C. de Argeș, localitatea unde și-a petrecut viața de pensionar.

Dotat cu o fire blândă și de o amabilitate copleșitoare, M. Lenș a știut să-și capete stima și simpatia tuturor celor ce l-au cunoscut.

NICULAE FRANCU

Ing. insp. general.

O figură a Corpului, sobru, distins, tăcut și putând fi revendicat nu numai de pădurărimă, ci și de petroliști, printre care activase intens în ultimii ani ai vieții.

Născut în 3 II. 1868, în jud. Alba, a urmat și absolvit Școala de aplicație silvică Brănești; intrat în serviciu la 16 IV. 1895; fusese guard general cl. II, iar în 1909 îl aflăm în Anuarul Corpului ca silvicultor șef cl. III, după ce pe la ocolul Băbeni și Paulești, se cunosc încă urmele sale creatoare. A fost pensionat în 1928.

Bun camarad, chiar în misiunile delicate ale anchetelor și inspecțiilor la ocoale, punea mult tact și suflet, fiind drept și coleg sfătuitor.

Era cunoscut ca prospector-expert în materie de perimetre petrolifere, consultat chiar de specialiștii în materie și cei interesați; avea o vastă bibliotecă și hârtii puse la punct mai ales asupra regiunii Prahova.

A murit la Ploești la 8 August a. c.

Noi supraviețuitorii, ce mergem adesea pe drumurile de lumină trasate de Stegarii, cari se sting rând pe rând, ne plecăm cu pietate asupra criptei și amintirei lor neșterse, zicând creștinescul: «Dumnezeu să-l odihnească în ceata dreptilor — fie-le ușoară țărâna mumă».

R. P.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic:

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare în codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *D a n d a r a*, jud. Vlașca, proprietatea Dan
A. Noien s. a., în suprafață de 30 ha, 4611 m. p. Regimul erăng. Revoluția nor-
mală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

b) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii *V a l e a*, *A n l e*,
n i s u l u i, jud. Mureș, proprietatea Mihail C. Vlădeșcu, în suprafață de 67
ha, 2400 m. p. Regimul erăng. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea în anul 1953.

c) Amenajamentul pădurii *O d v o ș*, jud. Arad, proprietatea compo-
soratului Odvos, în suprafață de 83 ha, 3200 m. p. Regim și tratament erăng sim-
plu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani, cu întocmirea unui nou
plan special după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii *V a l e*, jud. Someș, proprietatea comunei
Nășud, în suprafață de 64 ha, 1500 m. p. Regimul erăng. Revoluția normală
30 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Gh. Săsești,
No. 269507 din 23 Noiembrie 1937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii *D o b y o v ă t*, jud. Vaslui,
proprietatea Domeniului Coroanei, în suprafață de 4488 ha, 8100 m. p. Regim și
tratament codru cu tineri succesive grupate în 5 serii de exploatare. Revoluția
normală 80 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii *M i n a M a r e*, jud. Ciuș,
proprietatea Bodo Gavril s. a., în suprafață de 90 ha, 4500 m. p. Regim și
tratament codru cu tineri rase. Revoluția normală 60 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cisteiul de Mureș, jud. Alba, proprietatea comunei Cisteiul de Mureș, în suprafață de 58 ha. 9800 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pietriș, jud. Someș, proprietatea comunei Rusul de Sus, în suprafață de 46 ha. 8500 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Turdas, jud. Alba, proprietatea comunei Turdas, în suprafață de 46 ha. 8200 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cigău-Telierea-Sănecl. jud. Târnava Mică, proprietatea Fundației Ladai, în suprafață de 46 ha. 1600 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Fărău, jud. Târnava Mică și Alba, proprietatea comunei Fărău, în suprafață de 44 ha. 80 m. p. tratată în două serii de crâng cu revoluția normală 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Podinoeul Cireș, județul Someș, proprietatea posesoriatului Negreni, în suprafață de 44 ha. 8600 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Stejarul Bătrân ș. a., jud. Odorheiu, proprietatea comunei Cobătești, în suprafață de 30 ha. 6546 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

No. 269511 din 23 Noiembrie 1937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor ocolului silvic Iacobeni, jud. Cămpulung, proprietatea Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață de 9159 ha. 8500 m. p. Regim și tratament codru cu țări rase. Revoluția normală 120 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor ocolului silvic Cărlibaș, jud. Cămpulung, proprietatea Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina în suprafață de 7504 ha. 9260 m. p. Regim și tratament codru cu țări rase. Revoluția normală 120 ani.

c) Amenajamentul pădurii Stupina ș. a., jud. Târnava Mică, proprietatea Fondului Bazilic din Blaj, în suprafață de 91 ha. 9800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Podul Ormănișului, județul Alba, proprietatea Comunei Becea, în suprafață de 50 ha. 5000 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Rogosela, jud. Sălaj, proprietatea comunei Zidnoș, în suprafață de 43 ha. 1500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Gornog, ș. a., jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Alecsă, în suprafață de 60 ha. 5600 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Marmintele Osou, jud. Someș, proprietatea posesoriatului Bărsău, în suprafață de 36 ha. 6500 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii comunei Copand, jud. Alba, proprietatea comunei Copand, în suprafață de 23 ha. 1500 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani.

i) Amenajamentul pădurii Zăloga ș. a., jud. Someș, proprietatea comunei Bretea, în suprafață de 28 ha. 8300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 269604 din 15 Noiembrie 1937.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) T. Moșoiu.

a) Amenajamentul pădurii **Breboni**, județul Olt, proprietatea Casei Școlilor, în suprafață de 512 ha. 6000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Aluniș**, județul Cluj, proprietatea Composesoratului Intedi-Târnava, în suprafață de 83 ha. 5700 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Peste Apă**, județul Năsăud, proprietatea Comunei Sica Cristur, în suprafață de 32 ha. 7700 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Mogoroiu**, județul Ilfov, proprietatea Elena Șomănescu, în suprafață de 40 ha. 3502 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Lunca Strehioaia**, județul Fălciu, proprietatea orașului Huși, în suprafață de 71 ha. 7050 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Comunale Cinciu**, județul Alba, proprietatea Comunei Cimbic, în suprafață de 52 ha. 9400 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii **La Găvoșdina**, județul Someș, proprietatea Pădurii Școlii Comunală din Măgure, în suprafață de 1 ha. 1800 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii **Dumbrava**, județul Gorj, proprietatea Marin I. Negomirescu, în suprafață de 0 ha. 9400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii **Gârba Ju**, județul Gorj, proprietatea Cristina I. Negomirescu ș. a., în suprafață de 0 ha. 8800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

No. 252593 din 5 Noembrie 1937.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii **Blojești**, jud. Vlașca, proprietatea D. Iru și Maria Voina, în suprafață de 199 ha. 8360 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii **Vibcina**, jud. Rădăuți, proprietatea Elias Eltis, în suprafață de 120 ha. 7500 m. p. tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și un codru cu tăiere rasă și revoluția normală 90 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Nimăești**, Jud. Bihor, proprietatea composesoratului Nimăești, în suprafață de 74 ha. 7600 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii **Zăpodia Hulii ș. a.**, jud. Târnava Mare, proprietatea Ion Görtner ș. a., în suprafață de 57 ha. 5400 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Revizuirea regulamentului de exploatarea pădurii **Drăganu**, jud. Argeș, proprietatea Al. Referendaru, în suprafață de 54 ha. 3600 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 36 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii **Dealul Droicii ș. a.**, Jud. Muscel, proprietatea Ion N. Boboc, în suprafață de 20 ha. 0641 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 252596 din 5 Noembrie 1937.

a) Regulamentul pentru operațiuni culturale al pădurii **Reptena**, jud. Storojineț, proprietatea Avram Heber ș. a., în suprafață de 139 ha. 2344 m. p. Curățiri, rărituri și extrageri de rezerve.

b) Amenajamentul pădurii **Mereni - Călugăreni**, jud. Dâmbovița, proprietatea Casei Școalelor, în suprafață de 107 ha. 0400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.
No. 252595 din 3 Noiembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii **Ghelința Mică și Putna**, jud. Trei Scaune, proprietatea Composesoratului Ghelința, în suprafață de 3488 aa. 0479 m. p. tratată în trei serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii **Părăul Boii Către Deal**, jud. Târnava Mare, proprietatea Andrei Wolff ș. a., în suprafață de 25 ha. 4009 m. p. Regimul crâng. Revoluția 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Părăul Boii**, județul Târnava Mare, proprietatea Ion Gärthner ș. a., în suprafață de 44 ha. 5505 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 40 ani.

No. 244087 din 29 Octombrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii **Gărcina**, jud. Neamț, proprietatea Statului, în suprafață de 6452 ha. 3500 m. p. tratată în trei serii de exploatare (II-a, III-a și IV-a) regimul codru cu modalitatea de tratament a tăierilor succesive și revoluția normală 108, 90 și 112 ani. Revizuirea după 9 ani (s II-a), 15 ani (s III-a) și 14 ani (s IV-a).

b) Amenajamentul pădurii **Punghina S. IV-a**, jud. Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață de 1175 ha. 5000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Butoești, Sușița și Stângăcea** a. Seria V-a, jud. Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață de 1131 ha. 8900 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 105 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Lunca** a. Seria IV-a, jud. Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 1045 ha. 6600 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 94 ani. Revizuirea după 7 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Dorăști** Seria VII, jud. Tecuci, proprietatea Statului, în suprafață de 516 ha. 1300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 245946 din 1 Noiembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii **Ghidfalău**, jud. Trei Scaune, proprietatea Composesoratului Ghidfalău, în suprafață de 467 ha. 5700 m. p. tratată în 2 serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 100 și 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Zăvoiala Pruncul Gârlei**, jud. Romanat, proprietatea Mihail Negulescu, în suprafață de 24 ha. 4000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

a) Amenajamentul pădurii **Balotoești**, județul Mehedinți, proprietatea Academia Română Fundația M. H. Elias, în suprafață de 2030 ha. 4000 m. p. tratată în 3 serii de crâng diutre cari două cu revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Lunca Târniței**, jud. Someș, proprietatea comunei Lelești, în suprafață de 232 ha. 3000 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

a) Revizuirea regulamentului de exploatarea pădurii C o z i a, jud. Fălciu, proprietatea moșten. M. Săulescu, în suprafață de 670 ha. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. După efectuarea tăierilor se va întocmi un nou studiu de amenajare.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii V i t h a v a s - S u m u l e a, jud. Cluj, proprietatea firmei Broșteanu & Co., în suprafață de 306 ha. 1500 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

c) Amenajamentul pădurii P r i s e c i, Jud. Someș, proprietatea Văd. Iul. Valentin Bethlen s. a., în suprafață de 91 ha. 8100 m. p. tratată în 2 serii de crâng cu revoluția normală 20 și 40 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii F a ț a B e n e s c i, jud. Cluj, proprietatea Dr. Sinten Tâmaș, în suprafață de 67 ha. 6200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii C o a s t a C h i n z u l u i, județul Trei Scaune, proprietatea Văd. Deak Ladislau s. a., în suprafață de 45 ha., 4700 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 60 ani.

f) Amenajamentul pădurii D - n e i V a r r o R o z a, jud. Alba, proprietatea Varro Roza, în suprafață de 29 ha. 6600 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

a) Amenajamentul pădurii L a H o f a r e, jud. Sălaj, proprietatea Văd. Dr. Coriolan Pop, în suprafață de 276 ha. 3100 m. p. tratată într-o serie de codru cu tăieri succesive și o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 80 ani pentru fiecare.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii S â u l e s t i, jud. Gorj, proprietatea Irina Deudrino, în suprafață de 94 ha. 3300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 223689 din 7 Octombrie 1937.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii D o s u l L e a ș u l u i, jud. Turda, proprietatea Vasile Popa, în suprafață de 115 ha. 6928 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tr. Moșoiu.

No. 219423 din 2 Octombrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii P a l a n e a, G u r b ă n e a s e a, V u l - p e a s c a și G l o d u l, județul Teleorman, proprietatea Epitr. Bisericei Sf. Spiridon. Nou din Buceurești, în suprafață de 292 ha. 1600 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Seceloreanu.

No. 212998 din 27 Septembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii N â p r a d e a, jud. Sălaj, proprietatea Ida Dory și Pechi, în suprafață de 196 ha. 9500 m. p. tratată în 2 serii de crâng cu revoluția normală 20 și 40 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii B â r s e s t i, jud. Argeș, proprietatea Moșten. C. Selten, în suprafață de 88 ha. 7400 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tr. Moșoiu.

No. 219424 din 2 Octombrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii Săcădăte, jud. Sibiu, proprietatea comunei Săcădăte, în suprafața de 78 ha. 3000 m. p. tratată în două serii de codru cu tineri succesive și revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Săicele-Săicele, jud. Buzău, proprietatea Cleo Bărbulescu, în suprafața de 49 ha. 4900 m. p. Regim și tratament era ag simpla. Revoluția normală 12 ani.

No. 205961/937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Tr. Moșolu.**

P

CC

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactorșef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

rssoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: M. Rădulescu

Secretar general: Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari: { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Memברי:

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Caragea N. N.

Emanoil C.

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Luțescu Gh.

Minescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Ath.

Priboianu V.

Vâlceanu Eug.

izori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

izori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	Lei
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75	„
Numărul	25	„

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

AU APĂRUT.

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru
ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai
largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZYMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINTE, PEPINIÈRE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.